

■ Προκαταρκτική εξέταση ύστερα από αναφορά-καταγγελία της <<Κ>>

Ξανά στο φως το σκάνδαλο των Οικοπάρκων

ΣΕΛΙΔΑ 16

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 531 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 8 ΝΟΕΜΒΡΗ 2008

1 ΕΥΡΩ

Οχι ψίχουλα, τον πλούτο που παράγουμε απαιτούμε

Φοιτητικό Κίνημα: Ζητείται συνέχεια ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

ΤΟ ΕΠΙΤΕΛΟΛΟΓΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

8/11/2001: Εκρηξη οδού Μαυροκίου, τραυματισμός Κυριάκου Μαζοκόπου 8/11/2007: 45χρονος πατέρας πέντε παιδιών (Ιλμι Λατές), εκτελείται πτώσιματα σχεδόν εξ επαρκής από συνοριοφύλακες 8/11/1901: «Ευαγγελικά»: 8 νεκροί, 80 τραυματίες (Αθήνα) 9/11: Ημέρα κατά φασισμού-αντισημιτισμού, Τυνησία: Φεστιβάλ δέντρων 9/11/1923: «Πραξικόπημα μπυραρίας» (Hitler) 9/11/1974: Θάνατος Χόλγκερ Μάινς (RAF) 9/11/1990: Γκρέμιση τείχους Βερολίνου 9/11/1995: Πρώτη επίσημη επίσκεψη Αραφάτ στο Ισραήλ 10/11: Ημέρα επιστήμης για ειρήνη-ανάπτυξη, Ινδία: Ημέρα Nanak, Ινδονησία: Ημέρα ηρώων-νεολαίας 10/11/1793: Ο Ροβεσπιέρος επιτρέπει παράσταση μέσα στην Παναγία των Παρισίων 10/11/1913: Ίδρυση Εργατικού Κέντρου Αθηνών 10/11/1938: Θάνατος Κεμάλ Ατατούρκ 10/11/1975: Καταστροφή τμήματος αποθήκης ΡΧ Συγγρού (ΕΛΑ) 10/11/1982: Θάνατος Leonid Brezhnev 11/11: Ροδεσία, Αγκόλα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1965-1975), Μαλδίβες: Ημέρα δημοκρατίας (1968), ΗΠΑ: Ημέρα βετεράνων 11/11/1887: Εκτέλεση Parsons, Spies, Engel, Fischer για γεγονότα Πρωτομαγιάς (Σικάγο) 11/11/1918: Τέλος α' παγκοσμίου πολέμου 11/11/1938: Οι ναζί υποχρεώνουν τους Εβραίους να φορούν στο πέτο το άστρο του Δαβίδ 11/11/1961: Μετονομασία Στάλινγκραντ (Βόλγογκραντ) 11/11/2005: Η Ελεν Τζόνσον-Σίρλιφ πρώτη γυναίκα-αρχηγός αφρικανικού κράτους (Λιβερία) 11/11/2003: Απόπειρα κατά Citibank Ζωγράφου («Χρήστος Κασσίμης») 12/11: Αυστρία: Ημέρα δημοκρατίας (1918), Βερμούδες: Ημέρα μνήμης 12/11/1863: Λαυρεωτικά 12/11/1873: Πρώτη χρήση πυροσβεστικών αντλιών για διάλυση φοιτητικής διαδήλωσης (Προπούλεια) 12/11/1968: Βαριές καταδικές μελών ΔΑ (Θεσσαλονίκη) 12/11/1927: Ο Τρότσκι εγκαταλείπει τη Σοβιετική Ένωση 12/11/1969: Αρνηση Λεππο σε μέταλλο της Ελισάβετ (διαμαρτυρία για Βιετνάμ) 12/11/1979: 25ετής κάθειρξη στον ακροδεξιό βομβιστή Παναγόπουλο 12/11/1977: Ανώτατο υπάλληλο της SIEMENS (Θεσσαλονίκη) έκαναν λαθραία εξαγωγή συναλλάγματος δισεκατομμυρίων μάρκων 12/11/1980: Βόμβες στα Σ/Μ Δημήτρα, Μαρινόπουλος και στο ισόγειο Πύργου Αθηνών (ΕΛΑ) 12/11/1995: Πενταετής φυλάκιση στον Οδυσσέα Καμπουρή 13/11: Γρενάδα, Νέα Ζηλανδία: Ημέρα μνήμης 13/11/1976: Απόπειρα εμπρησμού μηχανημάτων-φορητών Coca Cola, εμπρησμός δύο αυτοκινήτων βορειοαμερικανών (Σούρμενα), βόμβες στο ΡΧ Ελληνικού και στην περιήραξη κτηρίου ασφαλείας-Καίσαριανή (ΕΛΑ) 13/11/1977: «Αυτοκτονία» Ingrid Schubert (RAF) 14/11: Ημέρα κατά διαβήτη 14/11/1307: Ο Γουλιέλμος Τέλλος σηματοδοτεί ελβετική επανάσταση κατά Αψβούργων 14/11/1960: Ίδρυση ΟΠΕΚ 14/11/1962: Η Υεμένη κηρύσσει πόλεμο στην Αραβία 14/11/1966: Αρχή δίκης «ΑΣΠΙΔΑ» 14/11/1971: Απέλαση Αρμολίας Φλέμινγκ για αντικοινωνικό αγώνα 14/11/1995: Εξέγερση φυλακών Κορυδαλλού 14/11/1977: Βόμβα σε δικαστικό μέγαρο Αμβούργου (RAF) 14/11/1979: Βόμβα στο αυτοκίνητο του προέδρου ΣΕΒ Κυριαζή (Κολωνάκι) 14/11/1995: Σύλληψη «τεσσάρων» σε πορεία (Θεσσαλονίκη).

● Στις ζημίες ενωμένοι και στα κέρδη χωριστά ●●● Αυτό άδων τραπέζιτες, βιομήχανοι και λοιπές καπιταλιστικές δυνάμεις ●●● Το προλεταριάτο προς το παρόν δεν άδει τίποτα ●●● «Για να λείψουν τα δεσμά μας, για να πάψει πια η σκλαβιά/ να νιώσουν πρέπει τη γροθιά μας και της ψυχής μας τη φωτιά», έγραφε ο κομμουνάρος Ευγένιος Ποτιέ πριν από 127 χρόνια ●●● Καιρός να ξαναδουμηθούμε τα σοφά λόγια ●●● Και να επαναλάβουμε τις «ασύνετες» πράξεις ●●● Η Ντόχα έπνιξε τη μπόχα ●●● Την τσίκνα θέλαμε να γράψουμε, αλλά δεν έβγαίνε ρίμα ●●● Κι είχε μια τσίκνα στου Μπαϊρακάρη, τότε που ο κουραδόμαγκας έλεγε ρευσμένος ότι θ' αλλάξει τα φώτα «στους πέντε νταβατζήδες που θέλουν να κάνουν κουμάντο στον τόπο» ●●● Ενώ στη Ντόχα, που ξαναπροσκόνησε τον «εθνικό εργολάβο», το περιβάλλον ήταν καθαρό και αποστειρωμένο ●●● Επιμύθιον για δάμαλους: ποτέ μην πέφτετε σαν ξελιγωμένοι στα κερμάτ ●●● Η βαρυστομαχιά ενίοτε φέρνει λογόροια και

η μετάνοια σε κάνει ρόμπα ●●● Εντάξει, Αντωνάκη, κουμπάρε του γιου του ταχυδρόμου, το εμπεδώσαμε, δε χρειάζεται να μας το επαναλαμβάνεις σε κάθε φύλλο ●●● Πρέπει να πάσουμε ν' ασχολούμαστε με το Βατοπέδιο και να εστιαστούμε στα προβλήματα της κρίσης ●●● Εκείνο που αδυνατούμε να καταλάβουμε είναι γιατί αυτά τα δύο μπαίνουν σε αντιπαράθεση ●●● Τι έγινε, ρε παλικάρια των ΜΜΕ, μόλις έφυγε ο Ρουσόπουλος εξαφανίστηκε το Βατοπέδι από την πρώτη γραμμή; ●●● Πρέπει να είναι μεγάλη φάτσα ο υιός Κοντός, που σύμφωνα με το προηγούμενο φύλλο της «Κ» διορίστηκε

στο Πολιτικό Γραφείο του μπαμπάκα του ●●● Γιος υπουργού και έχει τελειώσει μόνο το Λύκειο ●●● Υποψιαζόμαστε περίπτωση Δαιδάκη, αν και ο Σταύρακας έχει βγάλει και μια ΑΣΟΕΕ ●●● Όταν φύγει ο μπαμπάς από το υπουργείο να δούμε τι θα γίνει ο γιος ●●● Αλλά κάτι τέτοιο δεν πάνε ποτέ χαμένοι ●●● Και οι Πασόκοι να ξανάρθουν στην κυβέρνηση, κάτι θα βρεθεί ●●● Ένας ιπποτισμός έχει παραμείνει μεταξύ των πολιτικών αντιπάλων ●●● Δε βλέπετε το Νικολάκη τον Παπανδρέου πως βολεύεται και επί επαράτου; ●●● Ξανά στο ΔΣ του

Ίδρύματος Μεσογειακών Μελετών διορίστηκε (εκτός των άλλων) ●●● «Με λένε businessman. Το βρήκα αδικό», δηλώνει ο Εφραίμ στην αιογραφία του διά χειρός του (συμπατριώτη του) Μιχαηλίδη, που δημοσιεύτηκε στην (προδουμάτη) «Ελευθεροτυπία» ●●● Συμφωνούμε και επαυξάνουμε: «αγιογούτης», «χριστέμπορος» και άλλοι πιο ταιριαστοί χαρακτηρισμοί μπορούν ν' ανοίξουν καλύτερους διαύλους επικοινωνίας με τη λαϊκή συνείδηση ●●● Πόσο ηλίθια πρέπει να 'ναι αυτή η Πέλιιν, που έστησε κουβεντολόι με τον καναδό Μητσιώκοστα, που φανερά έκανε πλάκα; ●●● Γλέντι με τσίπουρο και κοψίδια οργάνωση, όπως διαβάσαμε ο Βαγγέλης Αργύρης στα Γιάννενα ●●● Κι ένας «φιαγμένος» Πασόκος απήγγειλε ποιήμα που τέλειωσε ως εξής ●●● «Του χρόνου θα 'ναι πιο καλά, που το ΠΑΣΟΚ θα κυβερνά» ●●● Θέλουν τα λαμόγια να κρυφτούν κι η χαρά της προσδοκίας δεν τ' αφήνει ●●● Ο «κοντός», που εμείς τον κάναμε τεράστιο, μας άφησε γεια με μια κίνηση κοντού ανθρώπου ●●● Στα τσακίδια ●

◆ Δημόσιες συνεδριάσεις της Εξεταστικής Επιτροπής για το σκάνδαλο του Βατοπεδίου, που θα μεταδίδονται από το κλειστό κύκλωμα τηλεόρασης της Βουλής, ζήτησαν τα κόμματα της αντιπολίτευσης στην πρώτη συνεδρίαση της επιτροπής, πλην όμως η κυβερνητική πλειοψηφία είχε άλλη γνώμη. Επικράτησε το «τα εν οίκω μη εν δήμω» (για ευνόητους λόγους) και το μόνο που δέχτηκαν ήταν να δημοσιοποιούνται τα πρακτικά. Δέχτηκαν, δηλαδή, αυτό που δε μπορούσαν να αποφυγούν. Τα πρακτικά δίνονται υποχρεωτικά στους βουλευτές-μέλη της επιτροπής και φυσικά οι δημοσιογράφοι τα παίρνουν τα επόμενα λεπτά.

◆ Μας εξέπληξε και πάλι ο Γιωργάκης. Ανακάλυψε ότι «η ελεύθερη αγορά έχει μετατραπεί σε ζούγκλα»! Δεν έμεινε όμως στην πρωτότυπη δια-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

πίστωση. Διακήρυξε ότι αυτός θα βάλει κανόνες για να μετατρέψει τη ζούγκλα σε παράδεισο με «πρώτον την απαγόρευση δημιουργίας καρτέλ, τα οποία καταστρέφουν την οικονομία»!!! Ας του πει κάποιος Πασόκος ότι τα καρτέλ απαγορεύονται εδώ και πάνω από έναν αιώνα. Ας του βρουν κάτι πιο έξυπνο να λέει, όπως «εμείς θα εφαρμόσουμε τη νομοθεσία για τα καρτέλ»...

◆ Δρυός πεσούσης... Ξυλεύεται ακόμη και ο Καραχάλιος. «Ρήξη με τα βαριδιά του παρελθόντος που έχουν συνδαστεί με φαινόμενα κακοδιαχείρισης και πλουτισμού», ζητά το golden boy του Μείμαρκα, φωτογραφίζοντας ευθέως το Ρουσόπουλο. «Η

κυβέρνηση εγκαταλείπει τα βαριδιά της εσωστρέφειας, της μίζερίας και των τσακωμών στο εσωτερικό της», συμπραίει και ο Αρούλης, φωτογραφίζοντας κι αυτός το Ρουσόπουλο. Σε λίγο καιρό δεν θα τον φωτογραφίζουν, αλλά θα λένε και τ' όνομά του.

◆ «Η τρομοκρατία στην ουσία είναι μια εξουσία από την ανάποδη μεριά. Δεν είναι ανατρεπτική γιατί ακριβώς συντηρεί το σύστημα», δήλωσε στην «Ελευθεροτυπία» ο Π. Κοροβέσης. Προφανώς, υιοθετώντας την ιμπεριαλιστική λογική («τρομοκρατία») και υπηρετώντας τον αστικό κοινοβουλευτισμό αντιπαλεύεις το σύστημα! Η ξετσιπωσιά ορισμένων δεν έχει

όρια.

◆ Απλά και λιτά είναι τα δωμάτια στις σουίτες του Βατοπεδίου μας ενημερώνει η «Ελευθεροτυπία». Πανάκριβες δερμάτινες πολυθρόνες και καναπέδες, περσικά χαλιά, μπάνια υπερπολυτελείας κ.λπ. αποκαλύπτει (και με φωτογραφίες) το

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Πήρε καιρό. Αλλά απόψε το βράδυ, αυτή την ιστορική στιγμή, χάρη σε όσα επιτύχαμε απόψε, σ' αυτές τις εκλογές, σ' αυτή την καθοριστική στιγμή, η αλλαγή ήρθε στην Αμερική. Εάν υπάρχει ακόμη κάποιος που αμφισβάλλει ότι η Αμερική είναι ένας τόπος όπου όλα είναι πιθανά, κάποιος που ακόμη αναρωτιέται αν το όνειρο των προγόνων μας παραμένει ζωντανό, κάποιος που αμφισβητεί τη δύναμη της δημοκρατίας μας, απόψε πήρε την απάντησή του.

Μπαράκ Ομπάμα

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ «Κ»

● Ο Ν.Γ. 30 ευρώ

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Το βιβλίο του Ρουφέν αρχίζει με ένα απόφθεγμα του Αμερικανού δισεκατομμυριούχου Ουόρεν Μπάρετ, που είναι ο πλουσιότερος άνθρωπος του κόσμου: «Η πάλι των τάξεων υπάρχει και είναι η δική μου που κερδίζει».

Ρ. Βρανάς (Τα Νέα)

Δεν θα πήγαινα στο κράτος να του πω «για χρόνια καλά περνάγαμε, βγάλαμε υπερκέρδη, κέρδη να δουν τα μάτια σας!»-εκατοντάδες εκατομμυρίων, αλλά τώρα μήπως θα μπορούσε ο

ελληνικός λαός να με βοηθήσει;». Αυτό δεν θα το έκανα... Είναι πρωτοφανές εκεί όπου υπάρχουν μεγαλομέτοχοι να ζητούν από τους πολίτες να σώσουν τους μεγαλομετόχους. Σαν το αστέιο που λέμε: φτωχοί βοηθήστε μας να μη γίνουμε φτωχοί σαν κι εσάς.

Ανδρέας Βγενόπουλος

Το θλιβερό θέαμα των ηγετών, οι οποίοι από τη μία άκρη του πλανήτη ως την άλλη συναντούνται ασταμάτητα, εναλλάσσοντας σχέδια εξόδου από την κρί-

ση, δίνει μια ιδέα της απελπισίας τους.

Ιγνάσιο Ραμονέ

Δεν υπάρχει δημοκρατική προοπτική αν τα δύο ρεύματα του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΝ δεν ανταμώσουν για να δημιουργήσουν τη μεγάλη κοινωνική και πολιτική πλειοψηφία. Μεγάλη αριστερά χωρίς να έχει μέσα της το ΠΑΣΟΚ δεν μπορεί να υπάρξει.

Λεωνίδας Κύρκος

Ο Λεωνίδας Κύρκος είναι εμβληματική μορφή της Αριστεράς και, βεβαίως, οι κρίσεις του είναι

πάντα ευθύβολες.

Γ. Παπακωνσταντίνου

εκπρόσωπος Τύπου ΠΑΣΟΚ Οι επιχειρήσεις προσαρμόζονται πάντοτε στο επιχειρηματικό περιβάλλον και τους κανόνες που θέτει η Πολιτική. Συνεπώς εμείς ούτε ποινικοποιούμε την επιχειρηματικότητα ούτε στοχοποιούμε συγκεκριμένες επιχειρήσεις.

Μ. Χρυσοχοϊδης

Στη «Χαραυγή» γίνεται λόγος για την ταύτιση ΑΚΕΛ - ΚΚΕ στο Κυπριακό, η οποία υπογραμμίστηκε κατά τη συνάντηση της Αλ. Παπαρήγα και του Δημήτρη

Κουτσούμπα, μέλους του ΠΓ του ΚΚΕ με αντιπροσωπεία του ΑΚΕΛ στα γραφεία της Κεντρικής Επιτροπής του Κόμματος. Σημειώνονται οι δεσμοί των δύο κομμάτων, τους οποίους τόνισε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΑΚΕΛ, Νίκος Κατσουρίδης, ο οποίος χαρακτήρισε τη συνάντηση της Τετάρτης «εγκάρδια και συντροφική», σημειώνοντας ότι «οι συζητήσεις ανάμεσα στα δύο κόμματα γίνονται ως να συζητούμε σε μια κομματική οργάνωση, είτε του ΑΚΕΛ, είτε του ΚΚΕ».

Ριζοσπάστης

Ικανοποιήστε τώρα τα αιτήματα των φυλακισμένων

Περισσότεροι από 7.500 κρατούμενοι παίρνουν μέρος στην αποχή συνσιστήσι, απαιτώντας την ικανοποίηση των 16 αιτημάτων που έχουν διατυπώσει. Από τις απαντήσεις που θα έδινε το υπουργείο Δικαιοσύνης σε αντιπροσωπεία της Πρωτοβουλίας για τα Δικαιώματα των Κρατουμένων, με την οποία συναντήθηκε την Πέμπτη ο υπουργός Δικαιοσύνης Σ. Χατζηγάκης, εξαρτάται η συνέχιση της κινητοποίησης, η οποία – σύμφωνα με τον αρχικό σχεδιασμό – προέβλεπε ότι από χθες θα ξεκινούσε και απεργία πείνας κρατούμενων σε διάφορες φυλακές της χώρας.

Στην κινητοποίηση συμμετέχουν και οι πολιτικοί κρατούμενοι της 6ης (ειδικής) πτέρυγας των φυλακών Κορυδαλλού.

Είναι φανερό ότι το υπουργείο Δικαιοσύνης έχει θορυβηθεί. Γι' αυτό, άλλωστε, και ο Χατζηγάκης δέχτηκε να συναντήσει την αντιπροσωπεία, ενώ μέχρι τώρα ακολουθούσε τη γραμμή των προκατόχων του: «τα προβλήματα λύνονται από την κυβέρνηση – καμιά συζήτηση με τους κρατούμενους». Όμως, η κατάσταση δεν απαιτεί ψευτοπαλάματα, αλλά μέτρα ουσιαστικά. Τα αιτήματα που έχουν διατυπώσει οι κρατούμενοι είναι δίκαια και πρέπει να ικανοποιηθούν άμεσα και στο σύνολό τους.

1. Κατάργηση των πειθαρχικών ποινών. Οι πειθαρχικές ποινές να εξαλείφονται μετά την έκτισή τους, να μην υπολογίζονται αθροιστικά και να μην λαμβάνονται υπόψη για τις άδειες, την εργασία, την εκπαίδευση και την υπ' όρους απόλυση μετά τη λήξη τους.

2. Να μειωθεί το όριο έκτισης της ποινής για την υπ' όρων απόλυση, από τα 3/5 στα 3/7. Να καταργηθεί άμεσα η αντισυνταγματική διάταξη που επαύξησε στα 4/5 το όριο, για τα αδικήματα περί ναρκωτικών.

3. Εφάπαξ μείωση κατά 3 έτη όλων των ποινών. Όχι στις νέες πανοπτικές φυλακές, που χτίζονται απομονωμένες μακριά από τον ιστό της πόλης.

4. Κατάργηση των φυλακών ανηλίκων. Καθιέρωση ανοιχτών δομών φροντίδας και προστασίας των εφήβων και των νέων.

5. Μείωση της «οροφής» των 25 ετών συνεχούς κράτησης. Μείωση του ελάχιστου ορίου έκτισης για την υπ' όρων απόλυση στην περίπτωση των ισραηλινών στα 12 χρόνια από τα 16 που είναι σήμερα, σε εναρμόνιση με τις ευρωπαϊκές νομοθεσίες.

6. Να εφαρμόσεται αυτόματα χωρίς διακρίσεις και εξαιρέσεις, η χορήγηση αδειών, αναστολών και λοιπών ευεργετημάτων με μόνο κριτήριο τις προϋποθέσεις του νόμου, με μείωση των ελάχιστων ορίων έκτισης ποινής για την ενεργοποίησή τους. Να αυξηθεί ο αριθμός των αδειών σε 60 μέρες για όσους δικαιούνται πενήνήμερες και σε 96 μέρες για τους δικαιούμενους οχταήμερες.

7. Να σταματήσει η κατάχρηση του μέτρου της προφυλάκισης και να μειωθεί το όριο στους 12 μήνες.

8. Είναι γνωστή την τελευταία βετία, η υστερία των παραδικαστικών κυκλωμάτων, που οδήγησε σε εκδικητικά εξοντωτικές ποινές. Ζητάμε ανάλογες ποινές και ευρεία εφαρμογή του μέτρου αναστολής και υπ' όρων απόλυσης.

9. Πλήρης, μόνιμη και 24ωρη ιατρική κάλυψη και σεβασμός στους ασθενείς. Δημιουργία και βελτίωση επαρκών χώρων υγιεινής (λουτρά και τουαλέτες). Αμεση ένταξη του Νοσοκομείου και του Ψυχιατρείου των φυλακών Κορυδαλλού στο ΕΣΥ, με πρόβλεψη πτερυγίων για τις γυναίκες και τους ανηλίκους, που τώρα δεν υπάρχουν. Αμεση μεταφορά των ασθενών σε δημόσια νοσοκομεία, με ασθενοφόρα και όχι σε κλούβες δεμένοι πισθάγκωνα.

10. Να παρέχεται το δικαίωμα στα ευεργετικά ημερομίσθια, στη φοίτηση, στα σχολεία δεύτερης ευκαιρίας, τα επαγγελματικά εργαστήρια και στη συμμετοχή στα διάφορα προγράμματα, σε όλους τους κρατούμενους αναλογικά και χωρίς καμιά διάκριση. Να χορηγούνται εκπαιδευτικές άδειες, σε όλους τους κρατούμενους, που πληρούν τα κριτήρια και τις προϋποθέσεις για σπουδές εκτός φυλακών και για όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης και τεχνικής επαγγελματικής κατάρτισης. Ουσιαστική επέκταση των θεραπευτικών προγραμμάτων σε όλες τις φυλακές.

11. Κατάργηση του άβατου των φυλακών. Ελεύθερη πρόσβαση των: κοινωνικών και πολιτικών φορέων, Δικηγορικών Συλλόγων, Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου και της ΕΙΝΑΠ, οργανώσεων για τα ανθρώπινα δικαιώματα, ΜΚΟ και διεθνών οργανισμών. Ελεύθερη διακίνηση πολιτικών και επιμορφωτικών εντύπων, χωρίς καμιά εξαίρεση.

12. Θέσπιση εναλλακτικών μορφών κράτησης, διεύρυνση των αγροτικών φυλακών και εφαρμογή του θεσμού της ημιελεύθερης διαβίωσης καθώς και του θεσμού της κοινωφελούς εργασίας.

13. Διεύρυνση του θεσμού του ελεύθερου επισκεπτηρίου σε ανθρώπινες συνθήκες με σεβασμό στην προσωπικότητα και την αξιοπρέπεια των κρατούμενων και των επισκεπτών. Ιδιαίτερος κλειστός χώρος για τη συνέντευξη με τον/την σύντροφο μας.

14. Εργασία και πρόσβαση σε δημιουργικές δραστηριότητες για όλους και όλες. Ευεργετικός υπολογισμός των ημερών απασχόλησης στην ποινή.

15. Δικαίωμα επιλογής έκτισης της ποινής στη χώρα καταγωγής για τους αλλοδαπούς κρατούμενους αν και εφόσον αυτοί το επιθυμούν.

16. Εξανθρωπισμός των συνθηκών μεταγωγών με τη βελτίωση των χώρων στα απαράδεκτα μεταφορικά μέσα της ΕΛ.ΑΣ. Πρόβλεψη τακτικότερων σταθμεύσεων, βελτίωση των χώρων κράτησης στα αθλία «Μεταγωγών» και ταχύτερη προώθησή μας στις φυλακές.

Μέτρα υπέρ του κεφάλαιου, φιλανθρωπικά ψίχουλα για χαμηλοσυνταξιούχους και ανέργους

Αν «μετρήσει» κανείς όλες τις δημόσιες παρεμβάσεις του Αλογοσκούφη την τελευταία εβδομάδα, θα βρει ότι μια φράση επαναλαμβάνεται στερεότυπα (δυο και τρεις φορές σε κάποιες από τις παρεμβάσεις του): «Δεν έχουμε περιθώρια να απομακρυνθούμε από τη δημοσιονομική πειθαρχία». Ιδιοίτη ήταν το μήνυμα που εξέπεμψαν οι υπουργοί του Eurogroup και του Ecofin, που συνεδρίασαν στις Βρυξέλλες, για να προετοιμάσουν το έδαφος για τη νέα έκτακτη σύνοδο κορυφής που ξεκίνησε χτες.

Στην ΕΕ έχουν βγει τα μεγάλα μαχαίρια, καθώς η χαλάρωση του Συμφώνου Σταθερότητας δεν πρόκειται να γίνει με τον ίδιο τρόπο απ' όλες τις χώρες. Η καθεμιά θα προσπαθήσει να αποκτήσει ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα και μηχανισμός συγκράτησης δεν υπάρχει. Είναι βέβαιο ότι τα τεράστια ποσά που ήδη διατίθενται για τη στήριξη τραπεζών και λοιπών μονοπωλιακών ομίλων θα απαιτήσουν ακόμη και πληθωρικό χρήμα και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα κάποιες στιγμές θα χάσει το παιχνίδι. Μάταια προσπαθούν, επίσης, να διαμορφώσουν κοινή ευρωπαϊκή στάση ενόψει της συνόδου του G20. Χώρες όπως η Γερμανία, η Γαλλία, η Βρετανία, η Ιταλία θα διαπραγματευθούν ανεξάρτητα τα συμφέροντά τους, τα οποία άλλωστε δεν συμπίπτουν.

Οι αναθεωρημένες προβλέψεις που έκανε η Κομισιόν στις αρχές της εβδομάδας είναι για τα σκουπίδια, όπως και οι προηγούμενες. Όταν οι ίδιοι δηλώνουν ότι δεν γνωρίζουν το βάθος και την έκταση της κρίσης, ότι δεν γνωρίζουν τις ακριβείς επιπτώσεις της σ' αυτό που ονομάζουν «πραγματική οικονομία», πώς κάνουν προβλέψεις με ορίζοντα διετίας; Αρκεί να θυμηθούμε ότι οι προηγούμενες προβλέψεις έγιναν μόλις πριν ένα τρίμηνο και δεν είχαν καμιά σχέση με την πραγματικότητα που διαμορφώθηκε. Πρέπει ακόμη να σημειωθεί ότι οι προβλέψεις της Κομισιόν είναι και αποτέλεσμα πολιτικού παζαριού ανάμεσα στις κυβερνήσεις και τη Eurostat. Ετσι, βλέπουμε να γίνεται το χατίρι της ελληνικής κυβέρνησης στην πρόβλεψη για το δημοσιονομικό έλλειμμα του 2008, όχι όμως και για την ανεργία.

Ετσι, ο Αλογοσκούφης αναγκάζεται να παραστήσει τον κλόουν. Από τη μια σημειώνει με... σεμνότητα ότι η κυβέρνηση πέτυχε το στόχο για το έλλειμμα και δεν πρόκειται να μπει σε διαδικασία επιτήρησης και από την άλλη... προβληματίζεται ποιο ακριβώς λάθος έκανε η Κομισιόν και δίνει την ανεργία αυξημένη και με αυξητική τάση, ενώ τα στοιχεία των ελληνικών υπηρεσιών τη δείχνουν να πέφτει!

Η κυβέρνηση βρίσκεται αυτή την περίοδο σε χοντρό παζάρι με τις τράπεζες οι οποίες δηλώνουν απρόθυμες να προσφύγουν στο «σχέδιο σωτηρίας» των 28 δισ. ευρώ. Είναι προφανές ότι οι τραπεζίτες εκβιάζουν, γιατί πρώτο δε θέλουν τον έλεγχο που θέσπισε η κυβέρνηση και δεύτερο θέλουν να «φάνε» τα 28 δισ. με καλύτερους όρους. Την ίδια στιγμή που δηλώνουν ότι δεν τις ενδιαφέρουν τα 28 δισ., ούτε μια επιστολή δεν έχει φτάσει στην Τράπεζα της Ελλάδος που να δηλώνει αποποίηση του κυβερνητικού σχεδίου. Οι διαφωνίες είναι στο μιλητό και μόνο. Η κυβέρνηση από τη μεριά της δε μπορεί να μη βάλει κάποιους όρους. Πρώτο, γιατί αυτό απαιτούν άλλες μερίδες της κεφαλαιοκρατίας και κυρίως οι βιομήχανοι. Δεύτερο, γιατί αν αφήσει εντελώς ανεξέλεγκτες τις τράπεζες στη διαχείριση των 28 δισ. κινδυνεύει να πάθει μεγάλο στραπάτσο, σε μια περίοδο που είναι και ρευστή και οιονεί προεκλογική. Γι' αυτό ο Αλογοσκούφης από τη μια κλείνει το μάτι στους τραπεζίτες υπενθυμίζοντάς τους ότι οι όροι στην ουσία είναι ανοιχτοί και διαπραγματεύσιμοι και μπορούν να εξασφαλίσουν με μικρότερο κόστος τα 28 δισ., και από την άλλη εκφράζει τη βεβαιότητα ότι όλες οι τράπεζες θα κάνουν χρήση των 28 δισ. Στις Βρυξέλλες το είπε ανοιχτά, στην Αθήνα, όταν ρωτήθηκε σχετικά, απάντησε με μια φράση του κεντρικού ευρωτραπεζιτή Ζαν-Κλοντ Τρισέ: «Ετοιμαστέτε για το απροσδόκητο». Για να συμπληρώσει με νόημα: «Πρέπει να είμαστε έτοιμοι και για πράγματα που δεν τα περιμένουμε».

Ο Αλογοσκούφης ξέρει πολύ καλά αυτό που ξέρει όλη η αγορά. Οι ελληνικές

τράπεζες μπορεί να μην είναι εκτεθειμένες σε «τοξικά προϊόντα», έχουν όμως πραγματοποιήσει τεράστια ανοίγματα στις αγορές της Νοτιοανατολικής Ευρώπης και των Βαλκανίων. Αγορές που θα χτυπηθούν άγρια από την κρίση, με αποτέλεσμα τα κανόνια να ηχίσουν πολύ δυνατά και οι επισφάλειες των τραπεζών να εκτιναχτούν στα ύψη. Η Βουλγαρία είναι η πρώτη υποψήφια για κανόνι. Ήδη, όπως σημείωσε το πρακτορείο Stratfor, οι ελληνικές τράπεζες έκαναν κατάχρηση του carry trade (δανειζόνταν σε νόμισμα για να δανειζούν στη βουλγαρική αγορά με ψηλότερα επιτόκια), με αποτέλεσμα να έχουν να αντιμετωπίσουν δάνεια που δεν εξυπηρετούνται (λόγω της κρίσης) και να οδηγούνται σε ασφυξία. Κάπως έτσι κατέρρευσαν οι τράπεζες της Ισπανίας και αυτό το ξέρουν καλά και ο Αλογοσκούφης και οι τραπεζίτες. Το παιχνίδι γίνεται για το πού θα διατεθούν τα 28 δισ. Θα πέσει το μεγαλύτερο τμήμα τους στην εγχώρια αγορά, όπως απαιτούν οι βιομήχανοι (οι οποίοι είναι ταυτόχρονα και μέτοχοι των τραπεζών, με αποτέλεσμα να είναι διυπόστατοι), ή θα πάνε όλα για να μπαλώσουν τις τεράστιες τρύπες που ήδη άρχισαν να δημιουργούνται στα υποκαταστήματά τους σε χώρες του εξωτερικού;

Η κυβέρνηση, επειδή ξέρει ότι δε μπορεί οι τράπεζες να μη συμψηφίσουν τις ζημιές τους στη Νοτιοανατολική Ευρώπη με το πακέτο των 28 δισ. (ενιαίες επιχορηγήσεις είναι), ανοίγει στους καπιταλιστές μια διώδο χρηματοδότησης μέσω του Ταμείου Εγγυοδοσίας Μικρών και Πολύ Μικρών Επιχειρήσεων (ΤΕΜΠΜΕ). Υποτίθεται ότι το ΤΕΜΠΜΕ είναι για να στηρίξει τους μικρομεσαίους, στην πραγματικότητα όμως μόνο το μεγάλο κεφάλαιο θα επωφεληθεί. Οι μικροί στη συντριπτική τους πλειοψηφία αποκλείονται, αφού για να πάρει μια επιχείρηση δάνειο με την εγγύηση του ΤΕΜΠΜΕ θα πρέπει να είναι κερδοφόρα (προ αποσβέσεων) τα τελευταία τρία χρόνια, ενώ το ύψος του δανείου εξαρτάται από το τζίρο (μέγιστο ύψος δανείου τα 350.000 ευρώ, με πλάφόν το 30% του μέσου κύκλου

εργασιών της τελευταίας τριετίας). Αν ο τζίρος είναι 100 χιλιάδικα, θα πάρεις δάνειο 30 χιλιάδικα. Για να πάρεις 350 χιλιάδικα θα πρέπει να έχεις κάνει τζίρο 1.166.000 ευρώ κατά μέσο όρο την τελευταία τριετία. Ξέρετε πολλές μικρές επιχειρήσεις με τέτοιους τζίρους; Από την άλλη, τεράστια είναι η αβάντα που γίνεται στους τραπεζίτες. Το ΤΕΜΠΜΕ εγγυάται το 80% του δανείου και έτσι και αυτό καταπέσει η τράπεζα θα το εισπράττει κατευθείαν, αφού το Ταμείο «δεν θα εξασκεί ένσταση διζήσης για το εγγυημένο μέρος», όπως δήλωσε ο Φώλιος!

Τραπεζίτες, βιομήχανοι και λοιποί καπιταλιστές βλέπουν στην κυβέρνηση το φύλακα άγγελο που θα τους βοηθήσει να αντιμετωπίσουν την κρίση με τις μικρότερες δυνατές συνέπειες (πρέπει και αυτοί να κάνουν τις σωστές κινήσεις, αναζητώντας ισχυρότερους συνεταιίρους, γιατί τα σχετικά μικρά μεγέθη δε θα μπορέσουν ν' αντέξουν μόνα τους). Με τους εργαζόμενους, όμως, τί γίνεται; Την απάντηση δίνει η φράση του Αλογοσκούφη, που παραθέσαμε στην αρχή: «δεν υπάρχουν περιθώρια».

Η κυβέρνηση, βέβαια, κάτι ετοιμάζει. Δε μπορεί να αντιμετωπιστεί μια τέτοια κρίση χωρίς κάποια ψίχουλα, κάποια φιλανθρωπικού τύπου βοηθήματα στα πιο εξαθλιωμένα λαϊκά στρώματα. Και κάποια επιδόματα θέρμανσης θα μοιράσει. Και σε κάποιες κατηγορίες ανέργων θα επιμηκύνει λίγο το επίδομα ανεργίας. Και κάποια δάνεια ανέργων θα παγώσει για ένα χρόνο (με τους τόκους να τρέχουν φυσικά). Όπως και άλλη φορά έχουμε σημειώσει, τέτοια μέτρα λειτουργούν σαν κοινωνικό αμορτισέρ. Αλλωστε, τέτοια μέτρα ζητάει και το ΠΑΣΟΚ και ο Καραμανλής με τέτοια μέτρα σκοπεύει να επιχειρήσει εκλογικό αιφνιδιασμό, αν η συγκυρία το επιτρέψει να ανακάμψει κάπως δημοσκοπικά και να μην ανοίξει η ψαλίδα υπέρ του ΠΑΣΟΚ. Τέτοια μέτρα βοηθούν το σύστημα να σταθεροποιηθεί και συνηθίζουν τους εργαζόμενους σε μια λογική και συμπεριφορά ζήτουλα, που παίρνει ό,τι του πετάζουν και τους ευχαριστεί κιόλας ψηφίζοντάς τους.

Ας μη ξεγελιόμαστε από τους χαμαιλέοντες!

εκατομμύρια Αμερικάνους που πεινάνε, ενώ τα 60 δισ. που είχαν προτείνει οι Δημοκρατικοί για τα συσσίτια (κονδύλι που εγκρίθηκε από τη Βουλή των Αντιπροσώπων, αλλά απορρίφθηκε από τη Γερουσία) θα τα δώσει στα ένα εκατομμύριο νοικοκυριά που έχασαν τα σπίτια τους τον τελευταίο χρόνο και στα άλλα 2 εκατομμύρια που βρίσκονται ανά βήμα πριν από την κατάσχεση! Τέλος, θα υποχρεώσει όλες τις επιχειρήσεις να καλύπτουν την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη των εργαζομένων τους (η οποία κάλυψη είχε μειωθεί κατά 13% από το 1979 μέχρι το 2004) και θα προτείνει τη στήριξη των ανέργων με το βασικό μισθό καθ' όλη την περίοδο της ανεργίας τους, διαθέτοντας χρήματα από τον κρατικό προϋπολογισμό και μειώνοντας ριζικά τις πολεμικές δαπάνες!

■ Ας προσγειωθούμε

Δεν τα πιστεύετε, φυσικά, όσα παραθέσαμε παραπάνω. Δεν τα είδατε πουθενά γραμμένα στις προεκλογικές εξαγγελίες του αφροαμερικάνου γερουσιαστή από το Ιλινόις. Φυσικά και δεν γίνονται αυτά, θα μας πείτε! Όμως, αγαπητοί φίλοι, μόνο τότε θα μιλούσαμε για «ιστορικής σημασίας νίκη του αμερικάνικου λαού», που υποτίθεται ότι σηματοδοτεί η εκλογή του Ομπάμα στο προεδρικό αξίωμα, όπως υποστηρίζουν οι πολιτικοί, οι δημοσιογράφοι και οι αναλυτές της δεκάρας και στη χώρα μας. Τι σημασία έχει αν στον προεδρικό θώκο καθήσει ένας Αφροαμερικάνος με πατέρα από την Κένυα και μητέρα που αναζητούσε δουλειά στην Ινδονησία; Μήπως ο Κόλιν Πάουελ, που σαν υπουργός Εξωτερικών βομβάρδισε το Ιράκ, δεν καταγόταν από τζαμαϊκανούς μετανάστες και δεν γεννήθηκε στο Χάρλεμ; Επαιξε κανένα ρόλο αυτό στις πολιτικές που εφαρμόσε; 'Η μήπως η καταγωγή του τον απέτρεψε να πει αυτά τα χοντροειδέστατα ψέματα για τα δήθεν «όπλα μαζικής καταστροφής» του Ιράκ, που ποτέ δεν βρέθηκαν, προκειμένου να δικαιολογήσει την αμερικάνικη εισβολή; Μήπως η Κοντολίζα Ράις δεν καταγόταν από Αφροαμερικανούς του αμερικάνικου Νότου; Η καταγωγή της την απέτρεψε από το να συνεχίσει ως υπουργός Εξωτερικών τη σκληρή

ιμπεριαλιστική πολιτική των προκατόχων της;

Αναμφισβήτητα η εκλογή ενός Αφροαμερικάνου στο προεδρικό αξίωμα αποτελεί ειδηση. Αυτό όμως μόνο ως προς το «φαινόσθαι» και όχι ως προς την ουσία. Οι μεγαλύτεροι θα θυμούνται πόσο μας ζάλισαν όταν εκλέχτηκε ο 46χρονος τότε Μπιλ Κλίντον στο προεδρικό αξίωμα, το 1993. Ήταν η εποχή που μιλούσαν για την «γενιά των σαραντάρηδων», που έπαιζε σαξόφωνο και είχε δοκιμάσει μαριχουάνα. Τότε η «ειδηση» αφορούσε στο νεαρό της ηλικίας (ο Κλίντον ήταν ο τρίτος νεότερος πρόεδρος στην ιστορία των ΗΠΑ) και το lifestyle του φαν των Beatles. Τώρα, η «ειδηση» αφορά στο χρώμα και τη φυλετική καταγωγή. Η προεδρία Κλίντον όμως συνοδεύτηκε από το βομβαρδισμό της Γιουγκοσλαβίας, το σκληρό οικονομικό εμπάργκο στο Ιράκ (και το σύντομο βομβαρδισμό της Βαγδάτης το 1998), την επέκταση της θανατικής ποινής σε 60 επιπλέον κακουργήματα και την πιστή υποταγή στα συμφέροντα των μεγάλων επιχειρήσεων (η οποία δεν αναιρείται με τα ψίχουλα που πέταξε στους αμερικάνους εργάτες με κάποιες περιορισμένες φοροαπαλλαγές που δεν αναιρέσαν την εισοδηματική ανισότητα που εξακολουθούσε να επικρατεί στις ΗΠΑ).

Ο πολλά υποσχόμενος Μπιλ Κλίντον δε μπόρεσε να αποτρέψει την άνοδο του χρέους των αμερικάνικων νοικοκυριών (που μεταξύ 1995 και 1998 αυξήθηκε κατά 42%), ούτε το ξέσπασμα της κρίσης που σημειώθηκε με καταστροφικό τρόπο ακριβώς στο τέλος της θητείας του (2001). Βλέπετε, πίσω από το ίματζ των εκάστοτε αναλώσιμων προέδρων, υπάρχει η σκληρή πραγματικότητα. Η πραγματικότητα που έχει να κάνει με το ποιος κατέχει την οικονομική και πολιτική εξουσία. Κι αυτή, σε κάθε περίπτωση, ανήκει στους οικονομικά ισχυρούς, τους καπιταλιστές και τους μονοπωλητές εν προκειμένω, και δεν περνά σε κανένα πρόεδρο, είτε λευκός είτε μαύρος είτε κίτρινος είναι αυτός, είτε 40άρης, 50άρης ή 80άρης. Γιατί όλοι αυτοί συνδέονται με χίλια δυο νήματα (ορατά και αόρατα) με τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα που είναι αυτά που σε τελική ανάλυση υποδεικνύ-

ουν ποια πολιτική θα ακολουθηθεί.

■ Follow the money

Γι' αυτό και η νίκη Ομπάμα δεν θορύβησε και δεν ενόχλησε κανένα από τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα της Αμερικής. Γι' αυτό κατά την προεκλογική του εκστρατεία τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα δεν δίστασαν να του δώσουν χρήματα τόσο από τη Wall Street (η Goldman Sacks -874.207 δολάρια- αποτελεί το δεύτερο μεγαλύτερο δωρητή του Ομπάμα, μετά από το πανεπιστήμιο της Καλιφόρνια, την JP Morgan Chase -581.460 δολάρια-, τη Citigroup -581.216 δολάρια-, τη Morgan Stanley -425.102 δολάρια- και ο κατάλογος συνεχίζεται) όσο και από δικηγόρους, φέρμες που υπερασπίζονται αυτές τις εταιρίες (όπως η Mayer-Brown, φέρμα που υπερασπίζονταν τη Merrill Lynch σε δίκες που αφορούσαν ρατσιστικές διακρίσεις, η οποία έδωσε γύρω στα 93.000 δολάρια), αλλά και από πολλές άλλες εταιρίες, όπως η Microsoft (ο τρίτος μεγαλύτερος χορηγός της προεκλογικής του εκστρατείας, που έδωσε 714.108 δολάρια) και η IBM (415.196 δολάρια). Τα παραπάνω στοιχεία προέρχονται από την ίδια την Ομοσπονδιακή Εκλογική Επιτροπή (Federal Election Commission) στο ανακοινωθέν της 27/10/08.

Θα πρέπει να σημειώσουμε, ότι στους πίνακες των δωρητών αναφέρεται ότι τα χρήματα δεν προέρχονται από τις ίδιες τις εταιρίες αλλά από υπαλλήλους, ιδιοκτήτες ή τις οικογένειές τους. Καταλαβαίνει όμως εύκολα κανείς ποι οι έδωσαν τα χοντρά ποσά (οι ιδιοκτήτες φυσικά). Τα υπόλοιπα τα συγκέντρωσαν από τους υπαλλήλους τους, αλλά και η συγκέντρωση χρημάτων από την εταιρία σημαίνει ότι η εταιρία αυτή παίζει ενεργό ρόλο στη χρηματοδότηση του κάθε υποψηφίου.

Επομένως, δεν πείθει ο ισχυρισμός του Ομπάμα, ότι δεν χρηματοδοτείται από τους πλούσιους ή τα lobbies, αλλά από τον απλό κόσμο. Σύμφωνα μάλιστα με διάφορες εκτιμήσεις (<http://savagepolitics.com/?p=165>), το 60% των δωρεών στον προεκλογικό αγώνα του Ομπάμα προέρχεται από ανθρώπους που δώρησαν άνω των 1.000 δολαρίων, ενώ μόνο ένα 30% προέρχεται από μικρές δωρεές (κάτω των 200 δολαρίων). Για όσους ενδιαφέρονται να ψάξουν περισσότερο, αναφέρουμε την έκθεση της Pam Martens, επί 21 χρόνια εργαζόμενης στη Wall Street, που στις αρχές του 2008 έκανε μια έρευνα σχετικά με τους οικονομικούς υποστηρικτές του Μπαράκ Ομπάμα (<http://www.zcommunications.org/zn-let/viewArticle/16601>). Στην έκθεση αυτή αναφέρονται αρκετά ενδιαφέροντα στοιχεία για τη χρηματοδότηση του Ομπάμα και για τα «δωράκια» που έκανε στις εταιρίες, όπως όταν έδινε την ψήφο του στον κακόφημο νόμο "Class Action Fairness Act" το 2005, που ουσιαστικά έβαζε φρέ-

νο στο δικαίωμα των απλών πολιτών να καταγγέλλουν τις εταιρίες στα δικαστήρια, μεταφέροντας τη δικαιοδοσία αυτών των δικών από τα πολιτειακά στα παραφορτωμένα ομοσπονδιακά δικαστήρια και καθυστερώντας τις υποθέσεις τους για πολύ μεγαλύτερο χρονικό διάστημα. Σημειώνουμε ότι αυτό το νόμο δεν τον ψήφισαν ακόμη και ορισμένοι γερουσιαστές του «Δημοκρατικού Κόμματος», όπως οι Κλίντον, Κέρι κ.ά.

■ Η κρίση πάντα παρούσα

Μπορεί η εκλογή του Ομπάμα να εμφανίζεται ως «επιδοφόρα», όμως ακόμα και οι πιο τολμηροί υποστηρικτές του κρατάνε και μια «παινή». Βλέπετε, είναι και η ρημάδα η οικονομική κρίση που δεν αφήνει και πολλά περιθώρια αισιοδοξίας. Όχι γιατί θα δυσκολέψει τον Ομπάμα στο «προεδρευτικό» του έργο, αλλά γιατί όλοι, σε τελική ανάλυση, γνωρίζουν ότι η διακυβέρνηση Ομπάμα δεν θα διαφοροποιηθεί και πολύ από τις προηγούμενες ως προς τη διαχείριση της κρίσης. Θα μετακυλήσει τα βάρη στις πλατιές λαϊκές μάζες τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό.

Ετσι, την ίδια στιγμή με τα «ευχάριστα» νέα της νίκης Ομπάμα, η Wall Street συνέχισε την κατρακύλα μετά από την καθ' όλα απογοητευτική έκθεση του ινστιτούτου "ADP (Automatic Data Processing) Employers Services" (Ανάλυση Δεδομένων για τους Αμερικάνους Εργοδότες). Σύμφωνα με την έκθεση αυτή, οι απολύσεις στον ιδιωτικό τομέα αυξήθηκαν κατά 157.000 τον Οκτώβρη (πάνω από το αναμενόμενο), ενώ το Σεπτέμβρη ήταν τρεις φορές πάνω από την αρχική εκτίμηση (26.000 αντί 8.000 που προβλεπόταν στην προηγούμενη έκθεση). Οι απολύσεις τον Οκτώβρη σημείωσαν ρεκόρ εξαιτίας. Ταυτόχρονα, ο δείκτης του αμερικάνικου Institute for Supply Management αναφορικά με την οικονομική δραστηριότητα στον τομέα των υπηρεσιών έπεσε στο χαμηλότερο σημείο από το 1982. Τώρα που οι ιλουστρασιόν εκλογές (οι πιο ακριβές στην ιστορία των ΗΠΑ, δεδομένου ότι κόστισαν 2.4 δισ. δολάρια, σύμφωνα με το "Centre for Responsive Politics") τελειώσαν, το μόνο που μένει, πέρα από τον πόθο πλατιών λαϊκών στρωμάτων που ζητούσαν αλλαγή (γι' αυτό και στις εκλογές αυτές είχαμε την μεγαλύτερη συμμετοχή των τελευταίων έξι δεκαετιών, όπως αναφέρουν τα μέχρι στιγμής στοιχεία από τα διεθνή ΜΜΕ, με τους ψηφισάντες να ξεπερνούν τα 120 εκατομμύρια, 16 εκατομμύρια περισσότεροι απ' αυτούς που εξέλεξαν τον Κλίντον το '93), είναι η δυνατότητα του συστήματος να αλλάξει χρώμα σαν χαμαιλέοντας. Όμως, οι εποχές είναι σκληρές και η όποια αλλαγή χρώματος θα θεωριστεί από τη διαβρωτική επίπεια της οικονομικής κρίσης. Γιατί οι αλλαγές μέσα από τις κάλπες ποτέ στην Ιστορία δεν ήταν ούτε ριζικές ούτε προς όφελος των καταπιεσμένων στρωμάτων της κοινωνίας, όσο οι τελευταίες εναπόθεταν στους «σωτήρες» τη λύση των προβλημάτων τους και δεν έβγαιναν οι ίδιες στο προσκήνιο για να τα διεκδικήσουν.

Δεκάδες νεκροί και τραυματίες είναι οι «παράπλευρες απώλειες» ενός νέου αμερικάνικου αεροπορικού βομβαρδισμού στο χωριό Wech Baghtu στην ορεινή περιοχή Shah Wali Kowt της επαρχίας Κανταχάρ το βράδυ της περασμένης Δευτέρας. Οι βόμβες χτύπησαν ένα σπίτι όπου βρίσκονταν δεκάδες καλεσμένοι σε μια γαμήλια συγκέντρωση και μερικά ακόμη σπίτια, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 40 και να τραυματιστούν 26 άνθρωποι, σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε ο ίδιος ο αφγανός πρόεδρος. Το περιστατικό παραδέχτηκαν και οι Αμερικάνοι, χωρίς να δώσουν συγκεκριμένα στοιχεία, και δήλωσαν ότι θα το ερευνήσουν. Αυτόπτες μάρτυρες, που συνοδεύουν τους τραυματισμένους στο νοσοκομείο της Κανταχάρ δήλωσαν ότι ανάμεσα στους νεκρούς είναι τουλάχιστον 23 παιδιά και 10 γυναίκες.

Η αραιοκατοικημένη ορεινή περιοχή γύρω από το χωριό θεωρείται προπύργιο των Ταλιμπάν και έχει γίνει αρκετές φορές πεδίο εκκαθαριστικών επιχειρήσεων. Σύμφωνα με μαρτυρίες, την ώρα της γαμήλιας συγκέντρωσης, κοντά στο χωριό, κάποιοι μαχητές άνοιξαν πυρ εναντίον νατοϊκής περιπόλου, η οποία ζήτησε αεροπορική υποστήριξη. Όταν τελείωσε ο αερο-

■ Αφγανιστάν

Νέο μακελειό αμάχων

πορικός βομβαρδισμός, έφτασαν στο χωριό τρία θωρακισμένα οχήματα με αμερικάνους στρατιώτες, που έβγαλαν τους άντρες από τα σπιντα και τους πέρασαν χειρο-

■ Οι σουπερ-βόμβες των Ταλιμπάν

Οι βόμβες που τοποθετούνται στους δρόμους σ' όλο το Αφγανιστάν δεν αυξάνονται μόνο σε αριθμό αλλά και σε μέγεθος και ισχύ, με καταστροφικές συνέπειες για τα αμερικάνικα στρατεύματα και τα φορτηγά που μεταφέρουν εκφοδία για τις δυνάμεις κατοχής. Οι αυτοσχέδιοι εκρηκτικοί μηχανισμοί, βάρους 5-10 κιλών κάποτε, έχουν εξελιχθεί σε βαρέλια με εκρηκτικά βάρους 100-250 κιλών. Οι νέες αυτές σουπερ-βόμβες, που έκαναν την εμφάνισή τους τον περασμένο Ιούνιο, τοποθετούνται σε υπόγειους αγωγούς που περνούν κάτω από δρόμους και χρησιμεύουν για την αποστράγγιση και την άρδευση των παρακείμενων κτημάτων. Σε μερικές περιπτώσεις έχουν αποδειχτεί αποτελεσματικές ακόμη και στην καταστροφή των νέων θωρακισμένων οχημάτων του αμερικάνικου στρατού, γνωστών ως «Mine Resistant Ambush Protected vehicles (MRAPs)», την τελευταία λέξη της αμερικάνικης στρατιωτικής τεχνολογίας στα θωρακισμένα οχήματα, τα οποία φέρουν ένα ειδικό κέλυφος που απορροφά και διασκορπίζει την ισχύ των βομβών που τοποθετούνται στους δρόμους. Οι όμως και αυτές με γόμωση άνω των 100 κιλών, οι οποίες έχουν τη δυνατότητα να τα ανατινάξουν και να τα σηκώσουν στον αέρα μερικά μέτρα.

Οι αυξανόμενες επιθέσεις με ισχυρούς αυτοσχέδιους μηχανισμούς έχουν μετατρέψει τον αυτοκινητόδρομο 1, την ασφαλτοστρωμένη αρτηρία που συνδέει την αφγανική πρωτεύουσα με την Κανταχάρ, που κάποτε προβαλόταν ως σύμβολο προόδου από τους Αμερικάνους, σε θανατηφόρα λωρίδα με σκόρπια απομεινάρια από κατεστραμμένες γέφυρες και φορτηγά που σιγοκαίνε.

πέδες. Όμως όταν είδαν τους νεκρούς και το μέγεθος της καταστροφής, τους έβγαλαν τις χειροπέδες και τους είπαν να μεταφέρουν τους τραυματίες στο νοσοκομείο.

Η νύφη τραυματίστηκε και μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο, ενώ ο πατέρας της που τη συνόδευε δήλωσε σε δημοσιογράφους ότι έχασε εφτά συγγενείς του, τη μητέρα του, δύο γιους, δύο εγγόνια, ένα ανηψιό και ένα ξάδελφο. Ο γαμπρός επίσης σώθηκε, αλλά έχασε τη μητέρα του, τον πατέρα του και την αδελφή του.

Πόσους, άραγε, νέους μαχητές, διψασμένους να πάρουν εκδίκηση για τον άδικο χαμό των δικών τους, θα στείλει στις γραμμές των Ταλιμπάν το νέο μακελειό; Τουλάχιστον διπλάσιους των θυμάτων, αφού, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των Αμερικάνων, για καθένα που σκοτώνεται, μπαίνουν κατά μέσο όρο τρεις δικοί του στη μάχη για να εκδικηθούν το θάνατό του. Αυτό υπαγορεύει ο ηθικός κώδικας και οι παραδόσεις του λαού αυτού.

■ Κολομβία

Λίγες μέρες μετά την απόλυση 27 αξιωματικών του στρατού, μεταξύ των οποίων και τριών στρατηγών, από τον κολομβιανό πρόεδρο Αλβάρτο Ουρίμπτε, που φέρονται να εμπλέκονται σε δολοφονίες αθώων πολιτών, οι οποίοι παρουσιάζονταν ως νεκροί αντάρτες, παραιτήθηκε και ο αρχηγός του κολομβιανού στρατού, ο στρατηγός Μάριο Μοντόγια. Ο ίδιος παρουσίασε την παραίτησή του ως ολοκλήρωση της 39χρονης θητείας του, όμως ούτε οι ισχυρισμοί του ούτε το εγκώμιο που του έπλεξε ο Ουρίμπτε τον απαλλάσσουν από τις ευθύνες του. Αλλωστε, ένας πρώην διοικητής των παραστρατιωτικών δολοφονικών συμμοριών αποκάλυψε στην αρχή της χρονιάς ότι ο στρατηγός Μοντόγια εξόπλιζε τα αποσπασμάτα θανάτου και οι «Los Angeles Times» δημοσίευσαν εκθέσεις της CIA το 2007, που αναφέρουν ότι είχε συνεργαστεί με τους διοικητές των παραστρατιωτικών συμμοριών για να εξοντώσουν τους αντάρτες.

Οι 27 αξιωματικοί απολύθηκαν, γιατί η έρευνα που έγινε έδειξε ότι εμπλέκονται στη δολοφονία μιας ομάδας νεαρών που εξαφανίστηκαν από τα σπίτια τους, εκτελέστηκαν και θάφτηκαν σε μαζικούς τάφους κοντά στα σύνορα με τη Βενεζουέλα. Οργανώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα καταγγέλλουν ότι πρόκειται για συνηθισμένη πρακτική του κολομβιανού στρατού. Δελέαζαν δήθεν με την προσφορά εργασίας ή απήγαγαν νεαρούς από τις φτωχογειονίες της Μπογκοτά, τους μετέφεραν στις εμπόλεμες περιοχές, τους σκότωναν και τους παρουσιάζαν ως νεκρούς αντάρτες για να φουσκώνουν τις επιτυχίες του στρατού. Εκατοντάδες τέτοιες περιπτώσεις που έχουν καταγγελθεί από τις οικογένειες των θυμάτων εκκρεμούν.

Με βάση τα στοιχεία που έφτασαν στα χέρια του κατά την εβδομαδιαία παραμονή του τον περασμένο μήνα στην Κολομβία, ο Υπατος Αρμοστής του ΟΗΕ για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα χαρακτήρισε τις δολοφονίες αθώων πολιτών «εκτεταμένο και συστηματικό έγκλημα» και κάλεσε την κυβέρνηση να προχωρήσει σε πλήρη διερεύνησή του, διαφορετικά πρέπει να επιληφθεί γι αυτό, ως έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο.

Δύσκολοι καιροί για τον εκλεκτό της κυβέρνησης Μπου, Αλβάρτο Ουρίμπτε, η κυβέρνηση του οποίου έχει πάρει στρατιωτική βοήθεια δις δολαρίων, τη μεγαλύτερη εκτός Μέσης Ανατολής, για τον πόλεμο κατά των ανταρτών και χρησιμοποιούσε τις φουσκωμένες στρατιωτικές επιτυχίες για να αποδείξει ότι δικαιούται τη συνέχιση χορήγησης της στρατιωτικής βοήθειας και την υπογραφή της περιβόητης συμφωνίας Ελεύθερου Εμπορίου με τις ΗΠΑ. Οι αποκαλύψεις αυτές δυσκολεύουν ακόμη περισσότερο τις κινήσεις του μετά την εκλογή του Μπάρακ Ομπάμα, γιατί οι Δημοκρατικοί ήταν αυτοί που πρόβαλαν μέχρι τώρα αντιρρήσεις για κάποιες πλευρές της πολιτικής του.

■ Ιράκ: Κινδυνεύουν εκατομμύρια

Εκατομμύρια άνθρωποι, ιδιαίτερα παιδιά, κινδυνεύουν σοβαρά να αρρωστήσουν από τη χρήση μολυσμένου νερού και την ανυπαρξία βασικών υποδομών αποχέτευσης, σύμφωνα με πρόσφατη έκθεση της Διεθνούς Επιτροπής του Ερυθρού Σταυρού στα τέλη Νοέμβρη, η οποία χαρακτηρίζει την κατάσταση που επικρατεί ως μια από τις χειρότερες ανθρωπιστικές καταστροφές στον κόσμο. Περισσότερο από το 40% των νοικοκυριών στο Ιράκ δεν έχουν τρεχούμενο νερό και χρησιμοποιούν ως επί το πλείστον νερό από ποτάμια και πηγάδια που είναι μολυσμένα. Το περισσότερο νερό της χώρας προέρχεται από τους δύο μεγαλύτερους ποταμούς, τον Τίγρη και τον Ευφράτη, που είναι πολύ μολυσμένοι από οικιακά απόβλητα και σκουπίδια, αφού μόνο στη Βαγδάτη τα δύο τρίτα περίπου των υπονόμων χύνονται, χωρίς επεξεργασία, στους δυο αυτούς ποταμούς.

Όμως ακόμη και όπου υπάρχει και λειτουργεί δίκτυο τρεχούμενου νερού, τα πράγματα δεν είναι πολύ διαφορετικά. Στη Βαγδάτη και σε άλλες περιοχές όπου λειτουργούν εργοστάσια καθαρισμού του νερού, χρησιμοποιούνται συχνά ακατάλληλες και αναποτελεσματικές μέθοδοι, γι' αυτό πολλές φορές το νερό της βρύσης μυρίζει άσχημα. Όμως ακόμη μεγαλύτερο πρόβλημα είναι η μόλυνση του νερού όταν φύγει από τις εγκαταστάσεις καθαρισμού. Το δίκτυο ύδρευσης της χώρας είτε έχει υποστεί καταστροφές κατά τη διάρκεια του πολέμου είτε έχει μείνει για χρόνια χωρίς συντήρηση, με αποτέλεσμα το νερό να μολύνεται από τα οικιακά απόβλητα που πλημμυρίζουν τους δρόμους στις φτωχότερες συνοικίες της Βαγδάτης και στην υπόλοιπη χώρα όπου δεν υπάρχει δίκτυο αποχέτευσης.

Η κατάσταση αυτή προκάλεσε έκρηξη των κρουσμάτων της χολέρας και του τύφου το περασμένο καλοκαίρι, ιδιαίτερα στις επαρχίες της Βαγδάτης και της Μπαμπιλ, ενώ η διάρροια είναι από τις κύριες αιτίες ασθενειών και παιδικής θνησιμότητας στο Ιράκ. Σύμφωνα με την τελευταία έκθεση του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας, παρατηρείται γρήγορη εξάπλωση της χολέρας. Μέχρι τις 29 Οκτωβρίου, είχαν επιβεβαιωθεί 644 περιστατικά χολέρας και 62 ακόμη ερευνώνται, ενώ μέχρι τις 20 Οκτωβρίου τα επιβεβαιωμένα περιστατικά ήταν 531, παρουσιάστηκαν δηλαδή 113 νέα περιστατικά μέσα σε εννιά μόλις μέρες. Τα περισσότερα, 255 συνολικά, έχουν εμφανιστεί στην επαρχία Μπαμπιλ, που βρίσκεται υπό τον έλεγχο του σιιτικού «Ανώτατου Ισλαμικού Ιρακινού Συμβουλίου», αξιωματούχοι του οποίου κατηγορούνται ότι εισήγαγαν από το Ιράκ ληγμένο χλώριο.

Επίδειξη δύναμης από το ρωσικό ναυτικό

Το ρωσικό ναυτικό ετοιμάζεται να πραγματοποιήσει στρατιωτικά γυμνάσια στον Ινδικό Ωκεανό σε μια προσπάθεια να ενισχύσει την παγκόσμια παρουσία του. Στα γυμνάσια αυτά θα πάρουν μέρος πλοία από το στόλο του Ειρηνικού Ωκεανού και από το Βόρειο στόλο, σύμφωνα με ανακοίνωση του εκπροσώπου της ναυτικής διοίκησης, Igor Dygalo, ο οποίος δεν προσδιόρισε το χρόνο πραγματοποίησης των γυμνασίων και περιορίστηκε να πει ότι τα πλοία θα αναχωρήσουν σύντομα από τη βάση του στόλου του Ειρηνικού Ωκεανού στο Βλαδιβοστόκ για την Αραβική Θάλασσα και κατά τη διαδρομή θα δέσουν σε διάφορα λιμάνια. Επεσήμανε ακόμα ότι «στους υπολοίπους μήνες του 2008, η Κεντρική Διοίκηση του Ρωσικού Ναυτικού θα αυξήσει την παρουσία των δυνάμεων του Ρωσικού Ναυτικού στους ωκεανούς για την ενίσχυση της σταθερότητας και της ασφάλειας σε διάφορες περιοχές».

Αυτό το μήνα, ένας στολίσκος ρωσικών πολεμικών πλοίων από το Βόρειο στόλο θα πραγματοποιήσει ασκήσεις με το ναυτικό της Βενεζουέλας στην Καραϊβική. Ο ρωσικός στολίσκος, επικε-

φαλής του οποίου είναι το εντυπωσιακό πυρηνικό πυραυλοφόρο καταδρομικό «Μεγάλος Πέτρος», σταμάτησε τον περασμένο μήνα στη Λιβύη και λίγες μέρες αργότερα, την 1η Νοεμβρίου, ο Λίβυος πρόεδρος Μουαμάρ Καντάφι επισκέφτηκε τη Μόσχα, πρώτη φορά από το 1985, και υπέγραψε σημαντικές συμφωνίες στους τομείς της ενέργειας και των εξοπλισμών. Είχε προηγηθεί επίσκεψη του Πούτιν τον περασμένο Απρίλιο στη Λιβύη, κατά την οποία οι δυο πλευρές συμφώνησαν να διαγραφεί ένα χρέος δις δολαρίων της Λιβύης επί σοβιετικής περιόδου, με αντάλλαγμα την υπογραφή σημαντικών οικονομικών συμφωνιών με ρωσικές εταιρίες.

Όλες αυτές οι κινήσεις δεν αποτελούν απλά μια επίδειξη δύναμης, αλλά επιβεβαιώνουν ότι στόχος της Μόσχας είναι να διεκδικήσει αυτό που της επιτρέπουν οι ευνοϊκές γι αυτήν αλλαγές στο συσχετισμό δυνάμεων στον κόσμο σήμερα και να επιβάλει την αναβάθμιση του ρόλου της στη διεθνή σκηνή.

Στο ίδιο συμπέρασμα οδηγεί η πρώτη ομιλία προς το έθνος του ρώσου προέδρου Ντ. Μεντβέντεφ στις 5 Νοεμ-

βρίου, στην οποία, μεταξύ άλλων, επανέλαβε ότι η Ρωσία θα αναπτύξει πυραύλους «Iskander», μικρού βεληνεκούς, στη ρωσική περιοχή του Καλίνιγκραντ στη Βαλτική Θάλασσα, ως απάντηση στο αμερικάνικο σχέδιο εγκατάστασης πυραύλων στην Πολωνία και στην Τσεχία. Απέδωσε ευθύνες στην πολιτική των ΗΠΑ για τον πόλεμο στη Γεωργία και την παγκόσμια οικονομική κρίση, δήλωσε ότι ελπίζει ο νέος αμερικάνος πρόεδρος να κάνει βήματα για τη βελτίωση των σχέσεων με τη Ρωσία και επισήμα-

νε ότι η Ρωσία νιώθει ότι απειλείται από την αυξανόμενη στρατιωτική δύναμη της Δύσης. «Απ' όσα έχουμε δει τα τελευταία χρόνια, είτε χαρακτηριστικά, τη δημιουργία του πυραυλικού συστήματος, την περικύκλωση της Ρωσίας με στρατιωτικές βάσεις, την αδιάλλακτη επέκταση του ΝΑΤΟ, έχουμε αποκομίσει την έντονη εντύπωση ότι δοκιμάζουν τη δύναμή μας».

Η αντεπίθεση της Ρωσίας ήταν αναμενόμενη και εξελίσσεται σε όλα τα μέτωπα, το οικονομικό, το πολιτικό και το στρατιωτικό.

Εισβολή στη Γάζα

Αστρατιάια χερσαία εισβολή, με αεροπορική στήριξη πραγματοποίησαν τη νύχτα της Τρίτης προς Τετάρτη οι Σιωνιστές. Ειδική μονάδα του στρατού εισέβαλε σε χωριό στην κεντρική Γάζα και κατέλαβε δύο σπίτια, κρατώντας ομήρους τους κατοίκους τους. Ακολούθησε μάχη με παλαιστίνιους μαχητές, στη διάρκεια της οποίας σκοτώθηκε 32χρονος, στέλεχος της Χαμάς, τραυματίστηκαν άλλοι τρεις μαχητές, ενώ οι Σιωνιστές αποχώρησαν αρπάζοντας 6 μέλη της οικογένειας του νεκρού (οι τέσσερις γυναίκες), ενώ τα αεροπλάνα ισοπέδωσαν τα δυο σπίτια και πέντε στρέμματα καλλιεργιών.

Λίγες ώρες αργότερα, έγιναν δυο αεροπορικές επιδρομές στον προσφυγικό καταυλισμό της Χαν Γιούνις, εναντίον θέσεων υπόπτων για εκτόξευση μαχητών, όπως ανακοίνωσαν οι Σιωνιστές. Η παλαιστινιακή απάντηση ήρθε με την εκτόξευση τουλάχιστον 50 ρουκετών προς το ισραηλινό έδαφος.

Τον πλούτο, όχι τα ψίχουλα

Καθώς το ισχυρό σοκ της χρηματοπιστωτικής κρίσης έχει παρέλθει και οι απαραίτητες κρατικομονοπωλιακές διευθετήσεις έχουν δρομολογηθεί (χωρίς αυτό να σημαίνει ότι η κρίση αποτελεί παρελθόν), η αστική τάξη στρέφει την προσοχή της σ' αυτό που οι οικονομολόγοι της ονομάζουν «ύφεση» ή «κρίση στην πραγματική οικονομία». Σ' αυτό που έρχεται, δηλαδή, το οποίο θα είναι πιο καταστροφικό, αφού η χρηματοπιστωτική κρίση είναι ένα από τα αποτελέσματα και όχι η ουσία της γενικευμένης κρίσης του συστήματος.

«Δεν συζητούμε ούτε για αναστολή ούτε για κατάργηση ούτε για αλλαγή του Συμφώνου Σταθερότητας», ανακοίνωσε στις Βρυξέλλες ο Γ. Αλογοσκούφης, παρουσιάζοντας τις αποφάσεις του Ecofin και του Eurogroup, που συνεδρίασαν την περασμένη Τρίτη. «Δεν έχουμε την πολυτέλεια να απομακρυνθούμε από τη δημοσιονομική πειθαρχία», συμπλήρωσε ο υπουργός αναφερόμενος στην ελληνική στρατηγική μπροστά στην κρίση. Και για να μη μείνει μόνο στο ρόλο του «κακού», πέταξε και μερικά καταπραϊντικά: «Η κυβέρνηση θα εξαντλήσει όλα τα περιθώρια για την προστασία των οικονομικά αδύνατων από τις επιπτώσεις της κρίσης». Άλλοι συνάδελφοί του, που έχουν αναλάβει το ρόλο του «καλού», όπως ο Παυλόπουλος, ο Μείμαράκης, ο Σουφλιάς. Αυτοί παρουσιάζουν το ποτήρι μισογεμάτο, ενώ ο Αλογοσκούφης μισοάδειο.

Τα πράγματα είναι καθαρά. Οι κυβερνήσεις ενεργοποιούνται για να διαχειριστούν την κρίση (που είναι βαθιά και θα είναι παρατεταμένη) προς όφελος του κεφάλαιου. Γνωρίζουν πολύ καλά πως αυτή η διαχείριση δε μπορεί να γίνει χωρίς να κληθεί ο κόσμος της δουλειάς να καταβάλει ένα τεράστιο τίμημα. Να υποστεί μια νέα φτώχεια. Τμήματά του να φτάσουν στα όρια της απόλυτης εξαθλίωσης. Δεν γίνεται αλλιώς. Το κεφάλαιο που θα καταστραφεί μπορεί να αναπληρωθεί μόνο με αύξηση της εκμετάλλευσης.

Οι κυβερνήσεις γνωρίζουν επίσης πολύ καλά πως δεν καλούνται να διαχειριστούν αριθμούς αλλά ανθρώπους. Ανθρώπους που μπορεί να ξεπεράσουν τα όρια της υποταγής και της νομιμοφροσύνης, όπως έχει γίνει πολλές φορές στην Ιστορία, σε περιπτώσεις σαν τις σημερινές. Γι' αυτό και η διαχείριση της κρίσης περιλαμβάνει και κάποια ψίχουλα. Κάποια κοινωνικά αναλγητικά, σε οριακές περιπτώσεις. Τίποτα πέραν αυτών.

Για τον κόσμο της δουλειάς, για την εργατική τάξη πρωτίστως, το κρίσιμο ερώτημα είναι ένα: θα αρκεστεί στα κοινωνικά αναλγητικά ή θα διεκδικήσει αυτά που δικαιούται; Η κρίση εμφανίζει μπροστά μας γυμνή την πραγματικότητα. Ένας τεράστιος κοινωνικός πλούτος συσσωρεύεται και το σύστημα, για να αντιμετωπίσει τις αγιάτρευτες πληγές του, καταστρέφει κομμάτια του. Ή θα αρκεστούμε στα ψίχουλα που θα μας πετάξουν ή θα διεκδικήσουμε τον πλούτο που με τη δουλειά μας δημιουργήθηκε.

■ Η εκδίκηση του νόμου της αξίας

Το μεγαλύτερο λάθος που μπορεί να κάνει κάποιος είναι να μπλεχτεί στις διάφορες τεχνικές του χρηματοπιστωτικού παιχνιδιού και να προσπαθήσει να καταλάβει τι ακριβώς σημαίνει το ένα «προϊόν», ο άλλος όρος και πάει λέγοντας. Το μόνο που θα καταφέρουμε είναι να μπλεχτούμε και να μην μπορέσουμε ποτέ να κατανοήσουμε την ουσία της κρίσης.

Διαβάζουμε –ας πούμε– συνεχώς τον όρο μόχλευση και μπερδευόμαστε. Αυτός είναι ένας καθαρά τεχνικός όρος με τον οποίο η αστική οικονομολογία (καμιά σχέση με την επιστήμη της πολιτικής οικονομίας) περιγράφει το δανεισμό. Τι γινόταν, όμως, με το δανεισμό; Αγοραζόταν και πουλιόταν αέρας κοπανιστός. Οι τράπεζες δάνειζαν χρήματα που δεν είχαν και τα οποία εξασφάλιζαν με «χαρτιά» (δηλαδή, δανειζόμενες οι ίδιες). Οι επιχειρήσεις, προκειμένου να αντέξουν στον ανταγωνισμό, δανείζονταν χρήματα που δε μπορούσαν να ξεπληρώσουν. Το ίδιο ίσχυε και για τους ιδιώτες (π.χ. τα αμερικάνικα νοικοκυριά αγόραζαν σπίτια με δάνεια που δε μπορούσαν να αποπληρώσουν).

Ετσι, δημιουργήθηκε μια τεράστια φούσκα που συμπεριέλαβε δανειστές και δανειζόμενους. Αυτή η φούσκα κάποια στιγμή θα έσκαγε. Γιατί το χρήμα δεν παράγει κέρδος. Κέρδος σημαίνει νέες αξίες και νέες αξίες παράγονται μόνο εκεί που προσφέρεται ανθρώπινη εργασία. Ο νόμος της αξίας θα έπαιρνε κάποια στιγμή την εκδίκησή του. Όταν σε έναν παραγωγικό κλάδο (τον κλάδο των κατοικιών στις ΗΠΑ) έσπασε ο τελευταίος κρίκος της αλυσίδας (τα νοικοκυριά αδυνατούσαν να πληρώσουν τα δάνεια), άρχισαν να σπάνε ο ένας μετά τον άλλο και οι υπόλοιποι κρίκοι. Αυτό πρέπει να καταλαβαίνουμε όταν διαβάζουμε όρους όπως «μόχλευση», «υπερμόχλευση» κ.λπ. Κάποια στιγμή αυτοί που πουλούσαν και αγόραζαν αέρα κοπανιστό θα έπρεπε να δώσουν λογαριασμό. Τότε αρχίζει μια εποχή κρίσης, η οποία τείνει να επαναφέρει το όλο οικονομικό κύκλωμα στις σωστές του διαστάσεις, μέσω τεράστιων καταστροφών.

■ Ίδού η απόδειξη

«Το ένα πέμπτο περίπου των Αμερικανών δανειοληπτών οφείλουν σε στεγαστικά δάνεια υψηλότερα ποσά από την τρέχουσα αξία των κατοικιών τους και το ποσό αυτό φαίνεται ότι θα αυξηθεί περαιτέρω. Με άλλα λόγια, εάν πωλούσαν οι συγκεκριμένοι δανειολήπτες σήμερα τις κατοικίες τους, δε θα κατάφεραν και πάλι να αποπληρώσουν το συνολικό ποσό των

δανείων τους. Την ίδια στιγμή, 2,1 εκατομμύρια Αμερικανοί βρίσκονται στο χείλος της "χρεοκοπίας", σύμφωνα με έκθεση της First American CoreLogic, καθώς οι οφειλές τους είναι κατά 5% υψηλότερες από την αξία των κατοικιών τους. Το γεγονός αυτό καθιστά ένα μεγάλο αριθμό Αμερικανών πολιτών ευάλωτο στη διαδικασία κατάσχεσης των κατοικιών τους, επισημαίνουν οι οικονομολόγοι».

Τα παραπάνω αναφέρονταν σ' ένα τυπικό δελτίο διεθνούς πρακτορείου ειδήσεων την περασμένη εβδομάδα. Το μεγαλύτερο ποσοστό απ' αυτούς τους Αμερικανούς θα χάσει τελικά τα σπίτια του, αφού η κρίση και η ανεργία που προκαλεί θα στενέψει ακόμη περισσότερο την καταναλωτική τους ικανότητα. Η ιδιωτική κατανάλωση στηρίχτηκε σε μεγάλο βαθμό σε δάνεια και πλαστικό χρήμα. Όμως, η «ευημερία» αυτών των νοικοκυριών ήταν ψεύτικη και προσωρινή και έδωσε τη θέση της στη δυστυχία. Πόσο μακριά βρίσκονται απ' αυτό τα ελληνικά εργαζόμενα νοικοκυριά;

■ Έκανε την... αυτοκριτική του

«Τσουνάμι που συμβαίνει μια φορά κάθε αιώνα» χαρακτήρισε την τρέχουσα κρίση ο και «γκουρού των αγορών» επονομαζόμενος Άλαν Γκρίνσπαν, πρώην πρόεδρος της αμερικάνικης κεντρικής τράπεζας (Fed), καταθέτοντας στην αρμόδια επιτροπή του Κογκρέσου. Αφού προέβλεψε αύξηση της ανεργίας, δεν παρέλειψε να κάνει και την... αυτοκριτική

■ Η CIA προβλέπει πολέμους

«Ο κόσμος θα έρθει αντιμέτωπος με αυξανόμενο κίνδυνο συρράξεων κατά τη διάρκεια των 20 - 30 επόμενων ετών, τη στιγμή που πραγματοποιείται μια άνευ προηγουμένου μεταφορά πλούτου και ισχύος από τη Δύση προς την Ανατολή», δήλωσε ο επικεφαλής της CIA Μάικλ Μακόνελ. Ο ίδιος προβλέπει ότι μπαίνουμε σε μια μακρά περίοδο που εγκυμονεί πολεμικές συρράξεις: «Από σήμερα μέχρι το 2025 η πιθανότητα μιας σύρραξης μεταξύ χωρών και εμιφλιών συγκρούσεων θα είναι μεγαλύτερη». Η πρόβλεψη αυτή δεν γίνεται άνευ λόγου, αλλά είναι αιτιολογημένη: «Η μεταφορά του παγκόσμιου πλούτου και της οικονομικής ισχύος, που βρίσκεται σε εξέλιξη, από τη Δύση προς την Ανατολή, αποτελεί φαινόμενο άνευ προηγουμένου στην πρόσφατη ιστορία (σ.σ. η CIA προβλέπει ότι μέχρι το 2025, η Κίνα θα είναι η πρώτη οικονομία στον κόσμο). Η εδαφική εξάπλωση και οι στρατιωτικοί ανταγωνισμοί είναι λιγότερο πιθανοί, αλλά δεν μπορούν να αποκλειστούν».

Ο μονοπωλιακός καπιταλισμός, ο ιμπεριαλισμός, χαρακτηρίζεται από την ανισόμετρη ανάπτυξη ανάμεσα στους κλάδους και ανάμεσα στα διάφορα τμήματα της παγκόσμιας οικονομίας. Κάθε μεγάλη κρίση, σαν κι αυτή που ζούμε, οδηγεί σε ανακατανομή οικονομικής και πολιτικής ισχύος. Τα συνεχή μοιράσματα και ξαναμοιράσματα αγορών και σφαιρών επιρροής, που έρχονται ως αποτέλεσμα της αλλαγής στο συσχετισμό δύναμης ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κέντρα, γίνονται (και) με πολεμικά μέσα. Άλλωστε –για να θυμηθούμε τον Κλάουζεβιτς– ο πόλεμος δεν είναι παρά η συνέχιση της πολιτικής με βίαια μέσα. Η ανάλυση της CIA μπορεί να θεωρηθεί και ως προειδοποίηση προς τις άλλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, ότι ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός δε θα διστάσει να καταφύγει στον πόλεμο προκειμένου να διατηρήσει τα κτημένα του.

του, δηλώνοντας ότι τώρα υποστηρίζει την αναγκαιότητα της ύπαρξης εποπτικών οργάνων για το χρηματοπιστωτικό τομέα. Καταθέτοντας στην αρμόδια επιτροπή της Γερουσίας επανέλαβε την ίδια... αυτοκριτική, παραδεχόμενος ότι απέφυγε να θεσπίσει αυστηρούς κανονισμούς λειτουργίας στην πιστωτική αγορά, ειδικά για κάποια παράγωγα απ' αυτά που σήμερα αποκαλούνται «τοξικά». Ήταν λάθος μου η εκτίμηση ότι οι επιχειρήσεις της χρηματοπιστωτικής σφαίρας θα μπορούσαν να αυτοπροστατευθούν από την αλόγιστη επέκτασή τους, δήλωσε.

Ο Γκρίνσπαν είναι ένας πολύ έξυπνος άνθρωπος. Αντιλαμβάνεται ότι το πρόβλημα σήμερα δεν είναι να προστατευθεί η προσωπική του υστεροφημία, αλλά να προστατευθεί το σύστημα με τη δημιουργία ενός ιδεολογικού πλέγματος σύμφωνα με το οποίο για την κρίση φταίει τα golden boys του χρηματοπιστωτικού τομέα και οι κεντρικές τράπεζες που τα εμπιστεύτηκαν και δεν τους έβαλαν έγκαιρα χαλινάρι.

■ Τώρα κελαιδούν

Ακόμα και ο πρόεδρος του χρηματιστηρίου της Αθήνας Σ. Καπράλος μιλά τώρα για μια από τις πιο βίαιες οικονομικές κρίσεις στην ιστορία του καπιταλισμού, αποδίδοντάς την «στην απληστία για γρήγορο και εύκολο κέρδος από μεγάλο αριθμό traders στον τραπεζικό κλάδο, τα hedge funds και άλλα χρηματοοικονομικά μέσα», που προσέφυγαν «σε επενδύσεις υψηλής μόχλευσης, αμφιβόλου ποιότητας». Τα παπαγαλάκια που έβαλαν ύμνους, τώρα ψάλλουν μοιρολόγια.

■ Πάντα Κύρκος

Σε μια κρίσιμη για τον ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ καμπή, την ώρα που τα δημοσκοπικά ποσοστά του κάμπτονται και του ασκείται μεγάλη πίεση για συνεργασία με το ΠΑΣΟΚ, εμφανίστηκε και πάλι ο γνωστός Κύρκος για να καρφώσει το μαχαίρι στην πλάτη των (λέμε τώρα) συντρόφων του. Σε συνέντευξή του στο κυριακάτικο φύλλο της «Ελευθεροτυπίας» απεφάνθη ότι το ΠΑΣΟΚ είναι Αριστερά και ότι ο ΣΥΡΙΖΑ πρέπει οπωσδήποτε να συνεργαστεί μαζί του. Και βέβαια, επειδή Κύρκος είν' αυτός, δεν παρέλειψε να πει καλά λόγια για τον Καραμανλή και τον Παπανδρέου, να χαρακτηρίσει τον Αλαβάνο ουσιαστικά έναν εφετζί της πολιτικής και την Παπαρήγα «ξεπερασμένο δεινόσαυρο».

«Εχθρός, κατά τη γνώμη μου, δεν είναι η οικονομία της αγοράς, αλλά η κακοήθης εξέλιξή της, τα μονοπώλια», δήλωσε στην ίδια συνέντευξή του ο Κύρκος. Να του δοθεί πάραυτα το Νόμπελ Οικονομικών και να πεταχτούν στην πυρά τα έργα του Μαρξ, του Ενγκελς και του Λένιν. Διότι αυτοί οι άσχετοι απέδειξαν επιστημονικά ότι το μονοπώλιο είναι η λογική συνέχεια της κεφαλαιοκρατικής συσσώρευσης, της διαδικασίας συγκέντρωσης και συγκεντροποίησης του κεφαλαίου, ενώ ο Κύρκος, χωρίς να χρειαστεί να συγγράψει κανένα θεωρητικό έργο, με μια ατάκα μερικών λέξεων, σαν ένα πέρασμα της φυσαρμόνιας πάνω στα χείλη, μας διδάσκει ότι το μονοπώλιο είναι απλώς μια κακοήθης απόφωση, η οποία μπορεί κάλλιστα να χειρουργηθεί και να γλιτώσουμε απ' όλα τα δεινά του καπιταλισμού, κρατώντας την αγνή και αμόλυντη «αγορά».

■ Καρικατούρα μπερλουσκονισμού

Όλο και πυκνώνει τις εμφανίσεις του στα ΜΜΕ ο Βγενόπουλος, μιλώντας περισσότερο σαν πολιτικός και λιγότερο ως επιχειρηματίας. Και μάλιστα, μ' ένα λόγο λαϊκίστικο που δείχνει σα να θέλει να διεκδικήσει άμεσα πολιτικό ρόλο ή σαν να προσπαθεί με πολιτικά μέσα να κατοχυρώσει τα επιχειρηματικά του συμφέροντα. Αρκετοί είναι αυτοί που υποστηρίζουν ή προβληματίζονται γύρω από το φαινόμενο ενός ελληνικού μπερλουσκονισμού βλέποντας στο Βγενόπουλο το βασικό εκπρόσωπό του. Ο κίνδυνος, βέβαια, πάντοτε υπάρχει αλλά δε νομίζουμε ότι τα πράγματα είναι ώριμα και ότι ο Βγενόπουλος είναι το κατάλληλο πρόσωπο για να παίξει ένα τέτοιο ρόλο, όσο κι αν ο ίδιος θα το ήθελε. Έτσι, όλη η σχετική φιλολογία τείνει να μετατραπεί (αν δεν είναι στοχευμένη) σε μια υπεράσπιση της «καθαράς» αστικής πολιτικής από τους επιδοξους Μπερλουσκόνι. Όταν έχεις μπροστά σου τον πραγματικό εχθρό, την αστική πολιτική, δε χρειάζεται να θολώνεις τον ορίζοντα με ανύπαρκτους ή έστω δυνητικούς εχθρούς. Και βέβαια, δε θα συμμαχήσεις ποτέ με τους με ενάντια στους δε.

■ Ψιλό γαζί

Οι προβλέψεις της Κομισιόν λένε ότι η «ύφεση» στην ΕΕ θα πλήξει οικονομίες χωρών, όπως η Γερμανία, η Γαλλία, η Ιταλία, η Βρετανία και η Ισπανία. Η άνοδος της ανεργίας υπολογίζεται σε 1% (2.000.000 νέοι άνεργοι). Φυσικά, αυτές οι προβλέψεις αλλάζουν κάθε τρίμηνο, όπως πολύ καλά γνωρίζουν όσοι τις παρακολουθούν. Παρά ταύτα, ο «πολύς» Χοακίν Αλμούνια «πρόβλεψε» ότι το δεύτερο μισό του 2009 αναμένεται να υπάρξει σταδιακή ανάκαμψη! Σαν κοινός παπάζης δε έσπευσε να συμπληρώσει ότι «υπάρχουν κίνδυνοι αλλά δεν αποτελούν τμήμα του βασικού μας σεναρίου» (!!!) και πως «κανείς δεν είναι προφήτης και μάντης»! Κοντολογίς, μας δουλεύουν ψιλό γαζί.

■ Νοσοκομειακοί γιατροί

Αντίσταση και αξιοπρέπεια

Σε κινητοποιήσεις βρίσκονται οι νοσοκομειακοί γιατροί, μέσα σε μια χιονοστιβάδα πανελλαδικών μαζικών γενικών συνελεύσεων. Είκοσι είναι πια τα νοσοκομεία σε Αθήνα-Πειραιά που βρίσκονται σε κινητοποίηση και συνεχίζουν. Η αδυναμία της ΕΙΝΑΠ να κάνει γενική συνέλευση ξαναζωντάνεψε το συντονιστικό γενικών συνελεύσεων νοσοκομείων Αθήνας-Πειραιά. Πανελλαδικά 63 γενικές συνελεύσεις και Ενώσεις Νοσοκομειακών Γιατρών αποφάσισαν να καταθέσουν προγράμματα 48ωρου από 1ης Νοεμβρίου, ενώ 4 Ενώσεις το είχαν ήδη πράξει από τον Οκτώβριο. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή απέστειλε προειδοποιητική επιστολή στον Αβραμόπουλο για παράλειψη συμμόρφωσης με το μέγιστο χρόνο εργασίας των νοσοκομειακών γιατρών.

Σε μια επεισοδιακή συνεδρίαση το ΔΣ της ΕΙΝΑΠ αποφάσισε να καταθέσει στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου μήνυση κατά του Αβραμόπουλου για τα κλειστά κρεβάτια ΜΕΘ και τους θανάτους που συνεπάγονται, για τις κλειστές χειρουργικές αίθουσες και γενικότερα για την κατάρρευση του συστήματος υγείας.

Ο Αβραμόπουλος, κάτω από την πίεση των κινητοποιήσεων, αναγκάστηκε πρώτον να καλέσει εσπευσμένα την ΟΕΝΓΕ σε συνάντηση, δεύτερον να αναγνωρίσει de facto και de jure ότι στις διαπραγματεύσεις για κλαδική συμφωνία η ΟΕΝΓΕ εκπροσωπείται από τη διαπραγματευτική ομάδα που ορίστηκε από το τελευταίο έκτακτο συνέδριο, παρά τη θλιβερή παράσταση που δόθηκε γι' αυτό το θέμα στο χώρο της συνάντησης από Τσοούκαλο και Λαιοπόδη και τρίτον να στείλει επιστολή-πρόταση στην οποία «μιλάει» με συγκεκριμένα νούμερα και δεν ξαναθέτει(;) θέμα «εφημεριακού επιδόματος».

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία αναγκάστηκε πρώτον να πάρει κανονικά μέρος στη συνάντηση υπουργείου - διαπραγματευτικής ομάδας και δεύτερο να συνηγορήσει στο Γενικό Συμβούλιο της ΟΕΝΓΕ υπέρ σχεδίου απόφασης που δεν κάνει αποδεκτή την πρόταση του υπουργείου, απαιτώντας μεγαλύτερες αυξήσεις ΚΑΙ ΟΛΕΣ ΣΤΟ ΒΑΣΙΚΟ ΜΙΣΘΟ, προκειμένου να συνεχιστεί η διαπραγματευση.

Όμως... η γενική συνέλευση των γιατρών του Γ.Ν. Νίκαιας εκφράζει επιφυλάξεις για την αντιπρόταση του ΓΣ της ΟΕΝΓΕ προς το υπουργείο (22-10-08), θεωρώντας την πολύ πίσω από τα αιτήματα που διέτυπωσε το τελευταίο έκτακτο συνέδριο της ΟΕΝΓΕ. Προφανώς οι πουλημένοι γραφειοκράτες συνδικαλιστές προσπαθούν να βάλουν τρικλοποδιές. Από την άλλη, δυστυχώς, η Διαπραγματευτική Ομάδα που εκλέχτηκε από το έκτακτο συ-

νέδριο της ΟΕΝΓΕ τον Ιούνη συνδιαλέχτηκε με την ΠΑΣΚ και αντιπρότεινε στο υπουργείο «μινι-μάροντας» τα αιτήματα και χωρίς να τα περάσει από συνελεύσεις. Η συνέλευση της ΕΝΙ Θεσ/νίκης θεώρησε τακτικό λάθος τη συγκεκριμένη αντιπρόταση, ωστόσο έχοντας επήνωση των παιχνιδιών των γραφειοκρατών στηρίζει τη διαπραγματευτική ομάδα και δεν κάνει πίσω ούτε κεραία από το πακέτο των αιτημάτων (με ελάχιστο κατώφλι τις προτάσεις του ΓΣ της ΟΕΝΓΕ στις 22-10-08), που σύρθηκαν να υπογράψουν και οι γραφειοκράτες ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ. Όταν στη συνεδρίαση της ΟΕΝΓΕ συμμετείχαν όχι μόνο το Γενικό Συμβούλιο αλλά και η Διαπραγματευτική Ομάδα και πρόεδροι τοπικών ενώσεων, υπήρχε όντως μια γενική πρεμούρα να προλάβουν να καταθέσουν αντιπρόταση ενώπιε εγγραφής κονδυλίων στον επικείμενο προϋπολογισμό. Εκεί ακριβώς έγινε το λάθος ταχτικής. Οι συνελεύσεις από τα κάτω, ως κυρίαρχα όργανα, αφού είναι και μαζικές, μπορούν να στηρίξουν μια πιο σκληρή γραμμή διαπραγματεύσεων.

Το υπουργείο είναι στριμωγμένο. Οι εισαγγελείς δεν υπακούουν άκριτα. Στη Λαμία, την Ξάνθη και την Πτολεμαίδα δεν τσίμπησαν. Στην πιθανή επικείμενη πολιτική επιστροφή, λόγω εφημεριακού κραχ, οι γιατροί όχι μόνο μπορούν να κηρύξουν ανυπακοή, αλλά ακριβώς επειδή δεν είναι ανάλητοι και είναι δίπλα στον ασθενή, μπορούν να καταταυτική ομάδα που ορίστηκε από το τελευταίο έκτακτο συνέδριο, παρά τη θλιβερή παράσταση που δόθηκε γι' αυτό το θέμα στο χώρο της συνάντησης από Τσοούκαλο και Λαιοπόδη και τρίτον να στείλει επιστολή-πρόταση στην οποία «μιλάει» με συγκεκριμένα νούμερα και δεν ξαναθέτει(;) θέμα «εφημεριακού επιδόματος».

«Το Συντονιστικό Γενικών Συνελεύσεων Γιατρών Αθήνας και Πειραιά. (συμμετείχαν εκπρόσωποι από 20 Νοσοκομεία) καλεί τους εκπροσώπους του στην Διαπραγματευτική Ομάδα της ΟΕΝΓΕ να απαιτήσουν όρους στην κλαδική συμφωνία όσο το δυνατόν πιο κοντά στις αποφάσεις του τελευταίου έκτακτου συνεδρίου της ΟΕΝΓΕ. Επίσης να φέρουν για έγκριση στις νοσοκομειακές συνελεύσεις οποιοδήποτε προσχέδιο κλαδικής συμφωνίας πριν αυτό υπογραφεί».

Στις 3 Νοέμβρη ο Αβραμόπουλος δήλωσε, ότι είναι «γνωστό το πρόβλημα των εφημεριών, όπου απομένουν λίγες μέρες για να καταλήξουμε στην υπογραφή μιας Συλλογικής Σύμβασης με τα συλλογικά όργανα των γιατρών». Στη συνάντησή με τη Διαπραγματευτική Ομάδα την επομένη, όμως, επανήλθε στην αρχική του πρόταση, με μικρές επουσιώδεις τροποποιήσεις. Και τι έκανε η Διαπραγματευτική Ομάδα; Ανακοίνωσε ότι

συνέρχεται στις 5/11 σε συνεδρίαση το Γενικό Συμβούλιο της ΟΕΝΓΕ «προκειμένου να εκτιμήσει τις προτάσεις και να καθορίσει την περαιτέρω στάση του». Πού πήγε ο ρόλος της ως εκφραστή, αιρετού και ανακλητού, των αποφάσεων των γενικών συνελεύσεων; Μήπως φοβήθηκαν κάποια μέλη της Δ.Ο. τους εισαγγελείς και ετοιμάζουν την υποχώρηση; Και μόνο με την απειλή ότι οι γιατροί «θα σπάσουν αυγά» στις 11/11 το υπουργείο υποχώρησε κάπως. Αν τα «σπάσουν» κίολας, δεν θα δώσει τίποτα;

Ευτυχώς απαντά το συντονιστικό:

«Το συντονιστικό θεωρεί ότι η σημερινή πρόταση του Υπουργού Υγείας για υπογραφή κλαδικής σύμβασης εξακολουθεί να είναι πολύ πίσω τόσο από τα δίκαια αιτήματα των νοσοκομειακών γιατρών (όπως διατυπώθηκαν στο έκτακτο συνέδριο της ΟΕΝΓΕ) όσο και από τις ανάγκες του ελληνικού λαού για δωρεάν, δημόσια, ισότιμη και σύγχρονη περίθαλψη. Εκτιμά όμως ότι κάθε ευρώ που κερδίζουν οι νοσοκομειακοί γιατροί στην παρούσα συγκυρία οφείλεται αποκλειστικά στους ίδιους, στους αγώνες τους, στις αποφάσεις των γενικών τους συνελεύσεων, στο νέο νοσοκομειακό κίνημα που γεννιέται από τα κάτω με αμεσοδημοκρατικούς όρους το οποίο είναι αυτό που αναγκάζει την κυβέρνηση σε άτακτη υποχώρηση και σπάζει την εισοδηματική της πολιτική. Πολύ περισσότερο εκτιμά ότι κάθε ευρώ που θα μπορούσαν να κερδίσουν σήμερα οι νοσοκομειακοί γιατροί και τελικά δεν θα το καταφέρουν (ανεξάρτητα με το τι ακριβώς συλλογική σύμβαση θα υπογραφεί τελικά και από ποιούς) τους το στερεί η απαράδεκτη τακτική της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας όλο το προηγούμενο διάστημα και ειδικά αυτές τις κρίσιμες μέρες. Το ποτάμι δε γυρίζει πίσω. ΕΙΝΑΠ είναι τώρα και

θα είναι και στο μέλλον οι νοσοκομειακές συνελεύσεις των χιλιάδων και ο από τα κάτω συντονισμός τους. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία δεν είναι πια βαρίδι, γιατί δεν κατάφερε όσο κι αν προσπάθησε να δράσει αποτελεσματικά σαν σύμμαχος της κυβερνητικής πολιτικής. Είναι πια άτακτο πτώμα γιατί η καταγίδα των συνελεύσεων τη συνταξιοδότησε οριστικά.

Αδιαπραγμάτευτο για μας δεν είναι τόσο το 50 ή 100 ευρώ παραπάνω, αλλά πολύ περισσότερο η κατοχύρωση από τώρα με συγκεκριμένους όρους στην κλαδική σύμβαση της επαγγελματικής επιστημονικής προοπτικής...

Σε κάθε περίπτωση όλες οι αποφάσεις πρέπει να ληφθούν από τις συνελεύσεις. Το Γενικό Συμβούλιο της ΟΕΝΓΕ έχει υποχρέωση αύριο να μην πάρει καμία ουσιαστική απόφαση αν δεν ακουστεί η φωνή των συνελεύσεων. Καλούμε όλες τις Ενώσεις σε πανελλαδικό συντονισμό τις επόμενες μέρες για τη συζήτηση και προώθηση των παραπάνω. Προτείνουμε σαν πρώτο βήμα του πανελλαδικού αυτού συντονισμού να ανακοινωθεί από τις Ενώσεις κοινή πανελλαδική ημερομηνία μέχρι την οποία θα καλύπτονται τα νοσοκομεία από εφημερεύοντες γιατρούς. Εισιτονίζεται ότι ο αγώνας συνεχίζεται και θα πέσουν στο κενό οι προσπάθειες όλων θελήσουν να εκβιάσουν την άμεση αναστολή του αγώνα αποδεχόμενοι πλήρωσις της κυβερνητικής προτάσεις, αξιοποιώντας τους κρατικούς εκβιασμούς σε αγωνιζόμενους γιατρούς. Ως τέτοια ημερομηνία προτείνεται καταρχήν η 10η Νοέμβρη. Μέχρι τότε, μέχρι να μιλήσουν οι συνελεύσεις σε όλη τη χώρα, τίποτα δεν μπορεί να εγκριθεί από κανέναν με τη μορφή δήθεν «βάσης συζήτησης», «αναστέλλουμε για να δούμε λεπτομέρειες» κλπ.

ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ».

Όσο δεξιότερα τόσο καλύτερα

«Επαναφορά του τραπεζικού συστήματος υπό δημόσιο έλεγχο» ζητά ο ΣΥΡΙΖΑ, σύμφωνα με τον βουλευτή του Π. Λαφαζάνη. Διευκρινίζει, όμως, πως δε ζητά λειτουργία του τραπεζικού συστήματος «στο πλαίσιο ενός κρατικού καπιταλισμού», αλλά για να «διαδραματίσει ένα νέο ρόλο με αποκλειστικά αναπτυξιακά και κοινωνικά κριτήρια στη λογική μιας νέας ριζοσπαστικής προοδευτικής πορείας».

Θα μπορούσε να υποστηρίξει κάποιος -όχι άδικα- πως αυτό είναι παπαριές. Είναι όμως κάτι πολύ χειρότερο. Είναι ένα δεξιό-σοσιαλδημοκρατικό, αντιδραστικό κήρυγμα, που στόχο έχει να στηρίξει το σύστημα σε μια δύσκολη γι' αυτό συγκυρία, φουσκώνοντας τα μυαλά των εργαζόμενων με αυταπάτες ότι μπορεί οι τράπεζες, χωρίς ν' αλλάξουν οι καπιταλιστικές παραγωγικές σχέσεις, να μετατραπούν σε ευαγλή ιδρύματα που δε θα δουλεύουν για το κέρδος, αλλά για την εργαζόμενη κοινωνία. Οι αγύρτες τάζουν... σοσιαλισμό με κυρίαρχο τον καπιταλισμό.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΗΣ «ΚΟΝΤΡΑΣ»

Τα ιδιωτικά πανεπιστήμια προ των πυλών

Συνάδελφοι

Τα χτυπήματα στην ανώτατη εκπαίδευση έρχονται απανωτά το ένα μετά το άλλο. Οι καμπάνες του κινδύνου έχουν σημάνει εδώ και καιρό. Πλέον, ο χρόνος μετράει αντίστροφα για τη διάλυση της ανώτατης εκπαίδευσης, όπως τη γνωρίζαμε μέχρι σήμερα. Πλέον, η διάλυση των δημόσιων πανεπιστημίων θα είναι θέμα χρόνου, εφόσον δεν αντισταθούμε εγκαίρως, μαζί και δυναμικά ενάντια στην εξίσωση των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών, των κολεγίων με τα ΑΕΙ και ΤΕΙ της χώρας.

Στις 23 Οκτωβρίου το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο εξέδωσε καταδικαστική απόφαση για τη μη ενσωμάτωση της κοινοτικής οδηγίας 89/48 στο εθνικό δίκαιο. Η οδηγία αυτή εντάσσει στην τρίτοβάθμια εκπαίδευση τα παραμάγαζα των ξένων κολεγίων-ΚΕΣ που εδράζονται στην Ελλάδα καθώς προβλέπει την εξίσωση

των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων των επιχειρήσεων αυτών με τα αντίστοιχα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων των ελληνικών ΑΕΙ - ΤΕΙ! Η απόφαση αυτή είναι βούτυρο στο φωμί της Κυβέρνησης που επιθυμεί διακαώς να περάσει η οδηγία αυτή, **γιατί στην ουσία η υιοθέτηση της οδηγίας αυτής, αναγνωρίζει επίσημα την ίδρυση και λειτουργία ιδιωτικών πανεπιστημίων στην Ελλάδα, παραμερίζοντας τη συνταγματική ισχύ του άρθρου 16.**

Αν η κοινοτική οδηγία εφαρμοστεί, οι επιχειρήσεις που εμπορεύονται τον πόθο και την ελπίδα νέων παιδιών να

σπουδάσουν, για να βρουν μια καλή δουλειά, παρέχοντας αμφίβουλο επιπέδου γνώσεις σε ταχύρρυθμες «σπουδές», καταρτίζοντας ευελικτό φτηνό δυναμικό για τις τρέχουσες ανάγκες της παραγωγής, θα προσφέρουν αυτομάτως τίτλους σπουδών ισότιμους με αυτούς των ΑΕΙ και ΤΕΙ της χώρας! Πλέον, τα 4-5 χρόνια σπουδών θα είναι ισότιμα στην αγορά εργασίας με 3 χρόνια ψευτο-σπουδών. Τότε το μέλλον είναι προδιαγεγραμμένο: η διαρκής απασχόληση και υποχρηματοδότηση των δημόσιων ανωτάτων ιδρυμάτων από τη μια, και η ελκυστικότητα των λεγόμενων «κύκλων σπουδών» από την άλλη, θα οδηγήσει με μα-

θηματική ακρίβεια στην υποβάθμιση των πανεπιστημίων της χώρας. **Με λίγα λόγια ανοίγει ύπουλα ο δρόμος για τους δυο κύκλους σπουδών.** Ο εφιάλτης της Μπολόνια για μια ενιαία χάρτα εκπαίδευσης, ένα μετα-λυκειακό κυκλώνα που ο καθένας μας θα αναγκάζεται να μαζεύει με το αζημίωτο ασύνδετες και αποστεωμένες γνώσεις υπό μορφή πιστωτικών μονάδων για να συμπληρώνει το βιογραφικό του και να βρῖσκει δουλειά, θα είναι πια πραγματικότητα.

Την πολιτική ραστώνη του Αυγούστου, επέλεξε ο θρασυδιδίλος Στυλιανίδης για να περάσει σχέδιο νόμου από τη

Βουλή, με το οποίο οι επιχειρήσεις των ΚΕΣ υπάγονται αυτομάτως από τον έλεγχο του Υπουργείου Εμπορίου στον έλεγχο του Υπουργείου Παιδείας. Θέλησε με αυτό τον τρόπο να καθησυχάσει τους σχολάρχες των κολεγίων και να ενισχύει την πελατεία τους, σε μια περίοδο λίγο πριν την ανακοίνωση των βάσεων των πανελλαδικών εξετάσεων, που για μια ακόμη φορά οδήγησαν αρκετούς νέους εκτός της ανώτατης εκπαίδευσης, και δυστυχώς, στην αγκαλιά των ΚΕΣ.

Τότε το επιχείρημα του Στυλιανίδη ήταν ότι το κράτος πρέπει να «βάλει τάξη» στη φάμπρικα των ΚΕΣ. Στην

πραγματικότητα, όμως, η κοινοτική οδηγία, αφαιρεί κάθε δικαίωμα παρέμβασης, εποπτείας, ελέγχου από το κράτος. Η κοινοτική οδηγία υπογορεύει ότι οι απόφοιτοι των παραρτημάτων των ευρωπαϊκών κολεγίων, αυτομάτως, αποκτούν επαγγελματικά δικαιώματα ισότιμα με αυτά που έχουν οι απόφοιτοι των πανεπιστημίων των χωρών προέλευσης των κολεγίων! Επιπλέον, το κράτος δεν δικαιούται να παρέμβει ούτε στο αναλυτικό πρόγραμμα σπουδών, ούτε στις εξεταστικές, ούτε στον τρόπο εισαγωγής. Δηλαδή, δεν μπορεί να παρέμβει στον τρόπο απόκτησης πτυχίου, και ουσιαστικά, δεν μπορεί να παρέμβει στη συνολική εκπαιδευτική λειτουργία των ΚΕΣ. Ο μοναδικός έλεγχος που προβλέπεται είναι αυτός της «αντιστοιχίας» των όρων λειτουργίας του κολεγίου με το συνεργαζόμενο πανεπιστήμιο του εξωτερικού.

Πρυτάνεις εναντίον των κολεγίων

Ο υπουργός Παιδείας συνέχισε να ψευδείται ασύστολα για το θέμα των κολεγίων, ακόμα και έξω από την πόρτα της 59ης Συνόδου των Πρυτάνων, που όμως δεν έδειξε να συμμερίζεται τη δική του «αλήθεια».

Οι Πρυτάνεις αν και δεν υιοθέτησαν τις σκληρές εκφράσεις των μεγαλύτερων Ιδρυμάτων {Πανεπιστήμιο Αθηνών, Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (πιο ήπια), Πανεπιστήμιο Πατρών}, για ρητή καταδίκη και αντίσταση στην Οδηγία της ΕΕ, εντούτοις εξέφρασαν καθαρά, στην ομόφωνη απόφασή τους, την αντίθεσή τους στη γνωστή Οδηγία και στην απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. «Η 59η Σύνοδος **εκφράζει την έντονη ανησυχία της από την απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και την αντίθεσή της στην εκ των πραγμάτων αναγνώριση των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών**, μέσω της αποδοχής των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων τους», σημειώνει χαρακτηριστικά η απόφαση της Συνόδου και συνεχίζει: «Το Δημόσιο Πανεπιστήμιο είναι, σύμφωνα με το άρθρο 16 του Συντάγματος, ο φορέας της Ανώτατης Παιδείας και Εκπαίδευσης... **Άλλες μεταλυκειακές, εκπαιδευτικού τύπου δομές, οι οποίες με την προαναφερθείσα απόφαση φαίνεται να παρεισφρύνουν στο χώρο της Ανώτατης Παιδείας και Εκπαίδευσης δεν μπορεί να γίνουν αποδεκτές.**»

Βέβαια, οι Πρυτάνεις δεν μπόρεσαν να υπερβούν το ρόλο εφ'ω ετάχθησαν να υπηρετούν στο σύστημα, και η κατάληξη της απόφασής τους ήταν να κινηθούν μέσα σε νομικά πλαίσια σε εγχώριο και ευρωπαϊκό επίπεδο. Παρολαυτά, η απόφασή τους ήταν

χαστούκι για τον υπουργό Παιδείας, ο οποίος και πάλι έκανε πως δεν κατάλαβε.

Χαρακτηριστικό του κλίματος είναι και το γεγονός ότι το Μετσόβιο Πολυτεχνείο αποχώρησε από τη Σύνοδο, μόλις εμφανίστηκε ο υπουργός Παιδείας.

Στη συνέντευξη Τύπου, που έδωσε μετά τη Σύνοδο ο Στυλιανίδης, συνέχισε τις γνωστές ψευδολογίες, ότι δηλαδή η «διορατικότητα της ελληνικής κυβέρνησης να ζυγίσει σωστά το κοινοτικό δίκαιο και το ελληνικό σύνταγμα» και «να διαμορφώσει το συγκεκριμένο νομικό πλαίσιο» μας έδωσε από το γεγονός ότι «κάθε περίπτωση στην Ελλάδα θα μπορούσε να δίνει πτυχία». Είναι εξοργιστικό πόσο ανεργηρίαστα μπορεί ο υπουργός Παιδείας να ισχυρίζεται τούτα τα μεγάλα ψέματα. Όταν το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο θεωρεί «στην ψύχρα» το ελληνικό σύνταγμα ένα κ...λόχαρτο, που δεν έχει καμιά εφαρμογή στο καθεστώς των κολεγίων, που θεωρούνται ξένο έδαφος, στο οποίο λόγο έχουν αποκλειστικά οι αρμόδιες αρχές των χωρών που χορηγούν τα πτυχία, στις οποίες εδράζονται τα πανεπιστήμια που έχουν συμβληθεί με τα εν λόγω «μαγαζιά». Όταν δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το «κάθε περίπτωση» θα χορηγεί «πτυχία», αφού η αποδοχή της Μπολόνια από τα ευρωπαϊκά κράτη έχει εξωθήσει τα ξένα πανεπιστήμια να κινούνται δραστήρια προς άγρα φοιτητών-πελατών. Όταν σπουδές τριετούς διάρκειας θεωρούνται πανεπιστημιακές και ικανές να οδηγούν σε πτυχία που δίνουν πρόσβαση σε επαγγελματικά δικαιώματα ίδια με αυτά που χορηγούν πανεπιστήμια τετραετούς, πενταετούς και εξαετούς διάρκειας σπουδών (ελληνικά πανε-

πιστήμια). Δεκάρα δεν αξίζουν οι διαβεβαιώσεις Στυλιανίδη ότι τα ελληνικά πανεπιστήμια και ΤΕΙ «δεν έχουν να φοβηθούν τίποτα» και προκλητικά ηχούν οι παραινήσεις του προς τα ελληνικά πανεπιστήμια «να αφήσουν πίσω τα φοβικά σύνδρομα και τις ιδεοληψίες».

Παρά τις φιλότιμες προσπάθειες που κατέβαλε ο υπουργός Παιδείας να κάνει το μαύρο άσπρο, δεν μπόρεσε στη συνέχεια να κρύψει την αλήθεια, πιεζόμενος από τους δημοσιογράφους. Έτσι αποκάλυψε το ζουμί, που δεν είναι άλλο από το ότι το ελληνικό κράτος δεν μπορεί να ασκεί κανέναν απολύτως έλεγχο στην ουσιαστική λειτουργία των επιχειρήσεων, που φέρουν τον τίτλο του κολεγίου και που αφορά στο πρόγραμμα σπουδών, το περιεχόμενό τους και την ποιότητα και τα προσόντα του διδακτικού προσωπικού και ότι οφείλει να αρκείται στα σχετικά έγγραφα και τις βεβαιώσεις που του παρέχει το ξένο πανεπιστήμιο, με το οποίο είναι συμβλημένο το κολλέγιο. «Παράλληλα ελέγχει (ο νόμος που έφτιαξε στο πόδι η κυβέρνηση το καλοκαίρι) το κολλέγιο όταν είναι αμιγώς ελληνικό και όσον αφορά τα αναλυτικά του προγράμματα και το επίπεδο των διδασκόντων. Όταν είναι όμως κολλέγιο θα λειτουργεί με καθεστώς δικαιόχρησης, δηλαδή franchising ή validation δεν θα ελέγχεται το πρόγραμμα, αλλά θα ελέγχεται η αντιστοιχία», είπε.

Ο υπουργός Παιδείας απέφυγε να δεσμευτεί ως προς το αίτημα του Πολυτεχνείου να θεωρούνται οι σπουδές σε αυτό (πενταετούς διάρκειας) επιπέδου master, συναρτώντας πιθανή σχετική απόφαση με τη στάση του Πολυτεχνείου στο θέμα της αναγνώρισης των επαγγελματικών δικαιώ-

μάτων των συναφών σχολών των ΤΕΙ, ασκώντας εμμέσως πλην σαφώς καθαρό εκβιασμό στο Ιδρυμα.

Μπορεί το Πολυτεχνείο, στην προσπάθειά του να υπερασπιστεί τα διπλώματά του, με την πρότασή του αυτή να ανοίγει το δρόμο στη Μπολόνια (το έχουμε επανειλημμένα επισημάνει ως σοβαρότατο λάθος), αφού με αυτή οι σπουδές διασπώνται σε κύκλους (3 χρόνια προπτυχιακές σπουδές, 2 χρόνια master, 3 χρόνια διδακτορικό), όμως και ο Στυλιανίδης και η κυβέρνηση προωθώντας την ψευτοαναωτατοποίηση των ΤΕΙ υποβαθμίζουν άμεσα στη χώρα μας τις πανεπιστημιακές σπουδές και εφαρμόζουν τις κατευθύνσεις της Μπολόνια.

Από την άλλη, οι ανεκδιήγητοι πρόεδροι των ΤΕΙ, κολλημένοι στα συντηχιακά τους σύνδρομα, αδιαφορώντας για το πού μπορεί να οδηγήσουν τις πανεπιστημιακές σπουδές στη χώρα μας αυτά τα τερτίπια, τα ενταγμένα στις κατευθύνσεις της Μπολόνια, ζητούν από τον υπουργό Παιδείας τα ΤΕΙ να μετονομαστούν σε Πανεπιστήμια (εζήλωσαν τη δόξα των γνωστών βρετανικών polytechnics)! Και είναι χαρακτηριστικό ότι ο υφυπουργός Ταλιαδούρος, που παρέστη στη Σύνοδο των Προέδρων των ΤΕΙ, δεν απέρριψε το αίτημα, λέγοντας «θα το δούμε στο μέλλον». Για την αντιστοιχία των γεγονότων, θυμίζουμε πως τα βρετανικά αυτά «πανεπιστήμια» είναι κυρίως αυτά που έχουν συμβληθεί με τα «δικά μας» μαγαζιά των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών, που φέρουν το φωτισμένο των «κολεγίων», χορηγώντας αβέρτα «διπλώματα», που με την ευρωπαϊκή Οδηγία 89/48 και τη συνέχειά της, την 36/05, οδηγούν σε επαγγελματικά δι-

καιώματα ίσα με αυτά των αποφοίτων των ελληνικών ΑΕΙ.

Ενα άλλο στοιχείο, που δεν πρέπει να προσπεράσουμε, είναι η έμμεση απειλή του Στυλιανίδη προς τα Πανεπιστήμια, να αποδεχτούν την κατάσταση που επικρατεί σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατάσταση που επικρατεί και η ελληνική κυβέρνηση και το ντόπιο κεφάλαιο. Η απειλή είναι η δραστηριότητα της κρατικής χρηματοδότησης προς τα δημόσια Πανεπιστήμια και η βίαιη εξώθησή τους προς «άλλες πηγές» (επιχειρήσεις δηλαδή και ιδιώτες), που θα οδηγήσουν νομοτελειακά στην πλειρία υποταγή των Πανεπιστημίων στην αγορά και τις ορέξεις της. Άλλωστε, ο πρόσφατος νόμος για τις μεταπτυχιακές σπουδές αυτή ακριβώς την απειλή κάνει πράξη.

«Ενα άλλο στοιχείο που μας διευκολύνει στη σύγκριση, **αλλά μας δείχνει και το δρόμο για το μέλλον**, ένα δρόμο που το συζητήσα πολύ αναλυτικά με τους Πρυτάνεις, είναι ότι τα ελληνικά Πανεπιστήμια λαμβάνουν το 90% των πόρων τους από το ελληνικό κράτος, από το Δημόσιο, ενώ ο μέσος όρος στα ευρωπαϊκά Πανεπιστήμια και στα Πανεπιστήμια της ζώνης του ΟΟΣΑ είναι 65%. Το υπόλοιπο, δηλαδή το 35%, στα ευρωπαϊκά Πανεπιστήμια διασφαλίζεται από ιδιωτικούς πόρους. Δώσαμε αυτό το στοιχείο στην ηγεσία των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, γιατί **το θεωρούμε εξαιρετικά ενδιαφέρον γιατί πιστεύουμε ότι μπορεί να προσδώσει μια νέα δυναμική. Στόχος μας δεν πρέπει να είναι μόνο η αύξηση των δημοσίων δαπανών για την παιδεία, αλλά και η αύξηση των ιδιωτικών δαπανών**», σημείωσε με νόημα ο υπουργός Παιδείας.

Γιούλα Γκεσούλη

Αν αναλογιστούμε ότι στην ανώτατη εκπαίδευση σε Γαλλία και Αγγλία (οι χώρες προέλευσης των κολεγίων) η αντίστοιχη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση έχει επιβάλλει τον τριχρόνο κύκλο σπουδών και μια γενικευμένη υποβάθμιση στο επίπεδο σπουδών, όλοι κατανοούμε ότι η υιοθέτηση των όρων λειτουργίας των αντίστοιχων ιδρυμάτων των χωρών προέλευσης, θα υποβαθμίσει σημαντικά την ανώτατη εκπαίδευση στην Ελλάδα.

Όλα αυτά, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι η Κυβέρνηση δηλώνει ανοιχτά ότι η κοινοτική οδηγία θα ενσωματωθεί στο εθνικό δίκαιο την αρχή του επόμενου χρόνου, σηματοδοτούν «κήρυξη πολέμου» ενάντια στη φοιτητική κοινότητα.

Συνάδελφοι

Πέρασε ενάμιση ολόκληρος χρόνος από τότε που αναγκάζαμε την Αξιωματική Αντιπολίτευση να απέχει από την ψηφοφορία για τη συνταγματική αναθεώρηση και να ενταφιάζεται έτσι η απόπειρα αναθεώρησης του άρθρου 16. Ο εχθρός, όμως, δεν το βάζει κάτω. Πέρασε τον νόμο-πλαίσιο που, πλέον, οι διατάξεις του εφαρμόζονται, συναντώντας ελάχιστες και χλιαρές αντιστάσεις από την πλευρά μας. Πέρασε τα μαγαζιά των ΚΕΣ στην εποπτεία του Υπουργείου Παιδείας, χωρίς να ανοίξει μύτη.

Μια φάμπρικα, που κρατάει χρόνια τα μαγαζιά της

«μόρφωσης», από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, που πρώτο έδωσε τη δυνατότητα επένδυσης σε τέτοιου τύπου επιχειρήσεις, σήμερα έχει εξαπλωθεί και αποκτά μεγάλη πελατεία, πολλούς αποφοίτους, μια κρίσιμη μάζα που μαζί με τις οικογένειές τους, πιέζουν να αποκτήσουν τα ίδια δικαιώματα, με αυτά τους αποφοίτων των ελληνικών πανεπιστημίων. Η Ευρωπαϊκή Ένωση τους παρέχει αυτό το δικαίωμα. Το ντόπιο και ξένο Κεφάλαιο δεν θέλει να χάσει αυτή την ευκαιρία να βγάλει νέα κέρδη, από την προοδευτική, ιστορικά διαμορφωμένη τάση των ελληνικών οικογενειών, να καταβάλλουν μεγάλο τμήμα του εισοδήματός τους, για να μπουν τα παιδιά τους στην ανώτατη εκπαίδευση. Τόσα χρόνια, αυτή η τάση ήταν προοδευτική γιατί σε κοινωνικό επίπεδο εξέφραζε την πάλη για άρση του μονοπωλίου στη γνώση, για να μπορούν όλο και περισσότεροι γόνιμοι μισθωτών να περάσουν στα αμφιθέατρα των πανεπιστημίων. Σήμερα, το Κεφάλαιο επιδιώκει να διευθετήσει την τάση αυτή προς όφελός του.

Αυτό πρέπει να το σταματήσουμε. Κάθε νέος πρέπει να μπορεί να εισάγεται στην ανώτατη εκπαίδευση, χωρίς να πληρώνει δεκάρα τσακιστή, χωρίς να αναγκάζεται να υφίσταται το μαρτύριο των εξεταστικών, είτε μέσα στο Λύκειο, είτε μέσα στο πανεπιστήμιο.

✦ Η Πρόσβαση σε όλες τις βαθμίδες της Εκπαίδευσης πρέπει να είναι Ελεύθερη. Χωρίς εξεταστικούς φραγμούς και αξιολογικές κρίσεις

✦ Να κλείσουν τα μαγαζιά της «μόρφωσης»

✦ Ενιαία Ανώτατη Εκπαίδευση και Ολόπλευρη Μόρφωση για Όλους

Η κοινοτική οδηγία δεν πρέπει να ενσωματωθεί στο εθνικό δίκαιο.

Ο αγώνας ενάντια στις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι αναγκαίος.

Τα ΚΕΣ θα πρέπει να καταργηθούν και όσοι σπουδάζουν σε αυτά να γίνουν δεκτοί στην ανώτατη εκπαίδευση της χώρας.

Εμπρός για νέο γύρο Γενικών Συνελεύσεων. Ο πόλεμος μας έχει κηρυχτεί.

Εμπρός, να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων, να δώσουμε την απάντηση που αξίζει στη νέα πρόκληση της Κυβέρνησης.

Τώρα που η κυβέρνηση βρίσκεται στη δίνη των σκανδάλων...

Τώρα που έχει στριμωχτεί από την παγκόσμια καπιταλιστική κρίση...

Τώρα που η ΠΟΣΔΕΠ μας κλείνει το μάτι, αφήνοντας την αντίσταση στις πλάτες μας...

ΤΟ ΜΑΖΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΜΠΟΡΕΙ ΚΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΑΤΡΕΦΕΙ ΤΟ ΝΟΜΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΚΑΙ ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΣΕΙ ΤΑ ΚΕΣ

■ Φοιτητικό κίνημα

Ζητείται συνέχεια

Μπορεί κάποιος βιαστικός να υποστηρίξει ότι τέσσερις με πέντε χιλιάδες διαδηλωτές σε μια πανεκπαιδευτική πορεία δεν είναι αριθμός που εμπνέει αισιοδοξία για το μέλλον. Οποιοσδήποτε, όμως, γνωρίζει τον τρόπο που αναπτύσσεται το φοιτητικό κίνημα θα υποστηρίξει πως η εικόνα του πρώτου πανεκπαιδευτικού συλλαλητηρίου την περασμένη Πέμπτη δεν ήταν απογοητευτική. Αντίθετα, μπορεί να θεωρηθεί μια καλή αρχή, η οποία πρέπει να έχει τη δέουσα συνέχεια.

Φυσικά, μιλάμε για το φοιτητικό κίνημα, αφού οι μεν εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης απουσίαζαν, οι δε πανεπιστημιακοί, παρά τις αποφάσεις που παίρνει η ΠΟΣΔΕΠ, δεν είναι στρώμα που θα κατέβει στο δρόμο. Οι μαθητές από την άλλη, μολοντί υπάρχουν ακόμα αρκετές καταλήψεις, δεν έχουν βρει έναν κοινό τόπο αιτημάτων και διεκδικητικής τακτικής.

Και βέβαια, δεν πρέπει να παραβλέψουμε τη διαλυτική τακτική των δυνάμεων του Περισοπού, που για μια ακόμη φορά προσπάθησαν να δια-

σπάσουν το κίνημα, οργανώνοντας κομματική συγκέντρωση στην Ομόνοια, στην οποία προσπάθησαν να ματρώσουν και ελάχιστους φοιτητικούς συλλόγους στους οποίους πλειοψήφισε το πλαίσιο της ΠΚΣ. Καμαρώ-

νουν μάλιστα γι' αυτή τη διασπαστική τακτική, γράφοντας στην κομματική τους φυλλάδα τους συλλόγους που αποφάσισαν να συγκεντρωθούν στην Ομόνοια, λες και τα μέλη των άλλων συλλόγων, της πλειοψηφίας, που

αποφάσισαν να συγκεντρωθούν στα Προπύλαια, παραδοσιακό χώρο έναρξης των φοιτητικών συλλαλητηρίων, έχουν κάποιο λοιμώδες νόσημα και φοβούνται μη κολλήσουν οι Κνίτες.

Το ζήτημα, όμως, δεν είναι τι κάνει η θλιβερή ηγεσία του Περισοπού που ενδιαφέρεται μόνο για το κομματικό μαγαζί και όχι για το κίνημα. Το ζήτημα είναι να αναπτυχθεί ξανά η αγωνιστική δυναμική μέσα στο φοιτητικό κίνημα. Τότε, οι θλιβεροί διασπαστές θα βρεθούν και πάλι στη γωνία, όπως έγινε και στους προηγούμενους αγωνιστικούς γύρους. Την ερχόμενη εβδομάδα θα γίνουν και πάλι γενικές συνελεύσεις, ενόψει και του γιορτασμού του Πολυτεχνείου. Αυτές οι συνελεύσεις θα είναι ένα πρώτο «κρας τεστ» για το αγωνιστικό ρεύμα, για το «μπλοκ των καταλήψεων».

Τα ανοιχτά θέματα είναι πολλά. Δεν είναι μόνο η νομιμοποίηση των κολεγίων, που θα βάλει τακρόπλακα στο άρθρο 16. Είναι και η εφαρμογή του νόμου-πλαίσιο με τον οποίο το φοιτητικό κίνημα έχει ανοιχτούς λογαριασμούς. Σ' αυτούς τους στόχους πρέπει να επικεντρωθούν οι αγωνιστικές δυνάμεις,

■ Ιταλία

Πρώτη νίκη και συνεχίζουμε

Μια βδομάδα μετά από την «πανηγυρική» ψηφισμένη από τη Γερουσία του αντιεκπαιδευτικού νομοσχεδίου της κυβέρνησης Μπερλουσκόνι και παρά τον «τσαμπουκά» που η τελευταία επέδειξε απέναντι σε εκατομμύρια ιταλούς μαθητές, φοιτητές, εκπαιδευτικούς και γονιούς, αποφάσισε τελικά να «παγώσει» τον ψηφισμένο πλέον νόμο μέχρι να «ηρεμήσουν τα νερά».

«Οι διαδηλώσεις έφεραν αποτέλεσμα. Ο Καβαλιέρε δεν θέλει να διακινδυνεύσει και δεν έχει καμία διάθεση να πυρπολήσει τις πλατείες, κυρίως σε μια περίοδο που οι διαμαρτυρίες των φοιτητών και των καθηγητών φαίνεται να συνδέονται και με την οικονομική κρίση», έγραψε η εφημερίδα «Ρεπούμπλικα», ανακοινώνοντας την άτακτη υποχώρηση της κυβέρνησης.

Δυστυχώς, το νέο θάφτηκε από τον παγκόσμιο Τύπο κάτω από τον ορυμαγδό των

ειδήσεων για τις αμερικάνικες εκλογές. Αλλωστε, το μήνυμα αυτής της υποχώρησης δε «βόλευε» την κατεύθυνση της γενικής απάθειας που προπαγανδίζουν τα μέσα μαζικής αποχαύνωσης. Όμως, αυτό δεν αναιρεί το αδιαμφισβήτητο γεγονός, ότι το εκπαιδευτικό κίνημα στην Ιταλία κατέγραψε την πρώτη του νίκη, διαψεύδοντας όλους αυτούς που πιστεύουν ότι οι κινητοποιήσεις δεν φέρνουν αποτελέσματα. Κι αυτό είναι πολύ σημαντικό σε μια εποχή «βαλτώματος» των λαϊκών αντιδράσεων στην Ευρώπη.

Είναι σίγουρο ότι ο αγώνας δεν τελείωσε ακόμα. Αλλωστε, το εκπαιδευτικό κίνημα στην Ιταλία δεν φαίνεται να «μασάει», οργανώνοντας νέο γύρο κινητοποιήσεων, αφού έχει ήδη στριμώξει την κυβέρνηση στη γωνία. Ποιος είπε ότι οι κυβερνήσεις δεν φοβούνται τη λαϊκή αγανάκτηση όταν αυτή μετατρέπεται σε αγώνα;

Σημειώσεις για την «εναρμόνιση» των δρομέων άνισων αποστάσεων

Δέκα χρόνια μετά τη συνθήκη της Μπολόνια, τα εκπαιδευτικά συστήματα των χωρών της Ευρώπης κείτονται στο ίδιο κρεβάτι ενός Προκρούστη που δεν κόβει ό,τι περισσεύει αλλά ό,τι είναι ήδη λειψό. Η εμπειρική σύγκριση μεταξύ χωρών είναι δύσκολη, αφού καθεμιά τους παρουσιάζει τις ιδιαιτερότητές της (και) σε ό,τι αφορά την εκπαίδευση. Ακόμη κι αν οι λαοί της Ευρώπης καταναλώνουν τις ίδιες μάρκες, στις ίδιες συσκευασίες, καθέναν τους έχει (τουλάχιστον ακόμη) τη δική του ιστορία, τους δικούς του μύθους, τη μνήμη που χτίζει αυτό που ονομάζουμε εθνική ταυτότητα.

Όσοι έχουν το προνόμιο σπουδών σε περισσότερες από μία χώρες, φιλτράρουν συνήθως αυτή την εμπειρία μέσα από την κουλτούρα ενός πολίτη-φάντασμα, αυτού που βρίσκεται ξένος σε μια ξένη χώρα, περαστικός: τείνουν έτσι να μεγεθύνουν τις πολιτιστικές διαφορές αλλά και να εξομοιώνουν αυτό που τους είναι άγνωστο με αυτό που έχουν ήδη βιώσει. Οδηγούνται σε αποσπασματικά συμπεράσματα, αντιφατικές εντυπώσεις. Σε αυτούς ανήκω κι εγώ.

■ Choose your future?

Πριν από λίγες μέρες στο Πανεπιστήμιο Paris-Est Marne-la-Vallée (περιοχή λίγο έξω από το Παρίσι), και συγκεκριμένα στο τμήμα Λογοτεχνίας και Τεχνών, μια χούφτα φοιτητών που δεν ανήκουν σε κόμματα, συνδικάτα ή οργανώσεις κάλεσαν τους φοιτητές, τους διδάσκοντες και το διοικητικό προσωπικό σε μια άτυπη συζήτηση που ανακινώθηκε με τον τίτλο: «Ποιο μέλλον έχει το τμήμα μας;». Τα 70 περίπου άτομα που ανταποκριθήκαμε στο κάλεσμα είχαμε έτσι την ευκαιρία να πληροφορηθούμε καλύτερα για τα παρασκήνια των άσχημων συνθηκών σπουδών που βιώνουμε ως φοιτητές του συγκεκριμένου τμήματος: συνεχείς αλλαγές στις ώρες και το περιεχόμενο των μαθημάτων, μείωση των ωρών διδασκαλίας και των διδακτικών αντικειμένων, αππρωϊδοποίητες απουσίες των καθηγητών, δύσκολη ή ανύπαρκτη πρόσβαση στην απαραίτητη υλικοτεχνική υποδομή (βιβλιοθήκες, εξοπλισμός, αίθουσες, εστιατόρια, κ.λπ.), γραφειοκρατικό χάος.

Το τμήμα υποφέρει από εντεινόμενη υποχρηματοδότηση και έλλειψη επιστημονικού και διοικητικού προσωπικού, με αποτέλεσμα να υπολειμματοει και να συγκαταλέγεται σε αυτά που κινδυνεύουν να βάλουν λουκέτο. Παρά τις υπεράνθρωπες προσπάθειες της κοινότητας που το αποτελεί (καθηγητές που εγκαταλείπουν την επιστημονική έρευνα, δεν ανανεώνουν τα αντικείμενα της διδασκαλίας τους, καλύπτουν όπως-όπως έναν όγκο μαθημάτων που ξεπερνά τις αντοχές τους, μετατρέπονται εν τέλει σε διοικητικούς υπάλληλους, αναπληρωματικό διδακτικό προσωπικό που χρησιμοποιείται ως αναλώσιμο λάστιχο και περιμένει μήνες και χρόνους να πληρωθεί μερικά ψίχουλα, γραμματείς που πασχίζουν να βγάλουν σε πέρας τη διπλάσια δουλειά από αυτή που μπορούν, υπάλληλοι στις βιβλιοθήκες και τα εστιατόρια που στερούνται ακόμα και το διάλειμά τους για να εξυπηρετήσουν τον κόσμο), το τμήμα αργοπεθαίνει. Η απάντηση στο «Ποιο μέλλον έχει το τμήμα μας;» είναι: κανένα.

■ Πολλές ταχύτητες, μετρημένες αντοχές

Η κατάσταση αυτή δεν είναι βέβαια αποκλειστικότητα του Μαρν-λα-Βαλέ: οι λεγόμενες κοινωνικές επιστήμες και

οι τέχνες, στις οποίες η Γαλλία έχει σημαντική ακαδημαϊκή παράδοση την οποία "εξάγει" διεθνώς, αποτελούν στο σύνολό τους είδος προς εξαφάνιση για τους λόγους που ξέρουμε: δεν είναι «αποδοτικές», η αγορά δεν τις έχει ανάγκη (και τα πλήθη που τις σπουδάζουν μόνο επιστημονικό μέλλον δεν έχουν στην αγορά). Αντίθετα, οι σπουδές οικονομικών, μηχανικών και παντός είδους μάντζερ ανθίζουν ακατάπαυστα, έχουν λαμπρό «μέλλον» (έστω για τους λίγους που μπορούν και που χρειάζονται).

Ανάμεσα, όμως, στα διαφορετικά πανεπιστήμια, ο βαθμός εξαθλίωσης των «μη παραγωγικών» τμημάτων δεν είναι ο ίδιος. Για παράδειγμα, το αντίστοιχο με αυτό του Μαρν-λα-Βαλέ τμήμα στο Πανεπιστήμιο Paris 1 Panthéon-Sorbonne (Σορβόννη), όπου φοίτησα πέρυσι, αποτελεί πρότυπο διοικητικής οργάνωσης και παροχής σωστής υποδομής, με μεγάλους, θερμαινόμενους, εξοπλισμένους χώρους, άνετη πρόσβαση στο υλικό των σπουδών, επανδρωμένες γραμματείες που λειτουργούν σαν καλοκουρδισμένα ρολόγια. Οι ταχύτητες στην Ευρώπη είναι πολλές και διαφορετικές, όχι μόνο μεταξύ χωρών, μεταξύ πρωτεύουσας και επαρχίας, μεταξύ πανεπιστημίων και άλλων δημόσιων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, αλλά και μεταξύ συγγενών τμημάτων και προγραμμάτων σπουδών, ανάλογα με το σε ποιο πανεπιστήμιο βρίσκονται.

Στις χώρες όπως η Γαλλία που εξακολουθούν να έχουν δημόσια πανεπι-

Πού είναι ο Στράτος; Ο-ε-ο; Το ρυθμό της γνωστής διαφήμισης τραγουδούσε την περασμένη Δευτέρα το υπουργείο Γεωργίας. Ο Ευστράτιος Κοντός, ο πολυαγαπημένος γιος του υπουργού Αλέκου, τον οποίο ο μπαμπάς του κοβόλησε από την Αγγλία (φοιτούσε εκεί σε κάποιο κολέγιο) και τον διόρισε μετακλητό δημόσιο υπάλληλο στο πολιτικό του γραφείο, είχε εξαφανιστεί. Ο πατήρ Κοντός είχε πάρει δύσθυμος το δρόμο για το Μαξίμου, όπου προφανώς του τράβηξαν τ' αυτιά. Διότι δεν ήταν μόνο τα δημοσιεύματα της «Κ» το περασμένο Σάββατο, που αποκάλυπταν έργα και ημέρες σεμνότητας και ταπεινότητας, ήθους και διαφάνειας, ήταν και δημοσίευμα στο «Πρώτο Θέμα» για το διορισμό του γιου του και τα δημοσιεύματα για το σκάνδαλο των Οικοπάρκων σε τρεις εφημερίδες τη Δευτέρα.

Του έπεσαν όντως πολλά του υπουργού και μες στην απελπισία του κατέφυγε στη μέθοδο της στρουθοκαμήλου. Διέταξε το Γραφείο Τύπου να εξαφανιστεί από την αποδελτίαωση της ημέρας τα δημοσιεύματα της «Κ» για τους διορισμούς του υιού και λοιπών γαλαζίων δυνάμεων, καθώς και το δημοσίευμα του «Π.Θ.» για τον υιό. Για να μην τα διαβάσουν οι υπάλληλοι του υπουργείου! Η λογοκρισία, όμως, και μάλιστα τέτοια λογοκρισία, ποτέ δεν βοήθησε κανένα.

Την ίδια μέρα ο υιός παραιτήθηκε και εξαφανίστηκε από το υπουργείο! Στα μουλωχτά, όπως είχε έρθει. Προφανώς, η εντολή δόθηκε από το ανώτερο ιερατείο. Η πλάκα είναι πως είχε δοθεί εντολή να μη δίνουν καμιά πληροφορία για την ύπαρξή του! Λες και επρόκειτο για

στήμια (λιγότερο ή περισσότερο δωρεάν, σε αντίθεση με χώρες όπως οι ΗΠΑ και η Αγγλία όπου η ποιότητα των σπουδών εξαρτάται κυρίως από το πόσο πληρώνεις), η διαφορά των ταχυτήτων είναι λογικό να είναι πιο εντυπωσιακή, ανάλογα με το πόσο «ανταγωνιστικό» είναι το κάθε πανεπιστήμιο, πόσο προσαρμόζεται στο νέο τοπίο της «εναρμονισμένης» Ευρώπης. Σε αυτή όμως την κούρσα, λίγοι είναι φυσικά οι νικητές, περισσότεροι οι χαμένοι.

■ Η ποιότητα δεν είναι <<αποδοτική>>

Σε ό,τι αφορά στις κοινωνικές επιστήμες και τις τέχνες, από μια άποψη η ποιότητα των σπουδών μοιάζει να είναι αντιστρόφως ανάλογη του πόσο «εναρμονίζεται» το κάθε ίδρυμα με τις επιταγές του ευρωπαϊκού καπιταλισμού. Αν οι σπουδές αυτού του τύπου στο Μαρν-λα-Βαλέ βρίσκονται στα πρόθυρα της διάλυσης, αυτό σχετίζεται και με το ότι το συγκεκριμένο πανεπιστήμιο υπήρξε πάντα «πρωτοπόρο» στις εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις που επέβαλλε το γαλλικό κράτος τα τελευταία χρόνια: ήταν ένα από τα πρώτα που έσπευσαν να εφαρμόσουν το 2003 τη μεταρρύθμιση LMD (Licence, Master, Doctorat), δηλαδή την αγγλοσαξονικού τύπου διάρθρωση των σπουδών σε 3ετή πτυχία, 2ετή μεταπτυχιακά και 3ετή διδακτορικά, που επιτρέπει την περιφέρη «εναρμόνιση» με τα άλλα ευρωπαϊκά κράτη και που είχε σαν άμεσο απο-

τέλεσμα να μειωθεί δραματικά ο αριθμός των Γάλλων που αποκτούν πανεπιστημιακό πτυχίο. Ηταν επίσης ένα από τα πρώτα που βιάστηκαν να εφαρμόσουν το νόμο 2007-1199 LRU (Libertés et Responsabilités des Universités), αντίστοιχο στα περιεχόμενά του με το δικό μας νόμο-πλαίσιο, ο οποίος ψηφίστηκε πέρυσι παρά το μεγάλο κοινωνικό κίνημα σε όλη τη Γαλλία που αγνόησε εναντίον του (κι άλλη αντιστοιχία με την ελληνική κατάσταση).

Κι αν οι αντίστοιχες σπουδές στην Ελλάδα έχουν, τουλάχιστον σε ό,τι αφορά τη θεωρητική μόρφωση (για την εφαρμοσμένη έρευνα απαιτούνται πόροι που στη χώρα μας δεν υπήρξαν ποτέ), ένα επίπεδο συχνά υψηλότερο από αυτό σε πολλά αναπτυγμένα κράτη (πράγμα που φαντάζει παράδοξο), αυτό έχει ίσως να κάνει με το ότι έχουμε ακόμη 4ετή πτυχία και προγράμματα σπουδών που δεν έχουν συρρικνωθεί και τροποποιηθεί για να γίνουν πιο «αποδοτικά».

■ Αν κάποιοι αγώνες χάνονται, αυτοί που τους δίνουν είναι οι κερδισμένοι

«Εναρμόνιση» εν ολίγοις σημαίνει συρρίκνωση: λιγότερα πανεπιστήμια, λιγότερα επιστημονικά αντικείμενα, λιγότερα είδη διπλωμάτων, λιγότερα έτη σπουδών, λιγότερες ώρες μαθημάτων, λιγότεροι φοιτητές, λιγότεροι καθηγη-

■ Διορισμός και παραίτηση υιού Κοντού

Αυτό δεν είναι σκανδαλάκι

αερικό. Επί δύο ώρες περιφερόμασταν από τον Άννα στον Καϊάφα ζητώντας να μάθουμε την τύχη του ή έστω το τηλεφώνω του στο υπουργείο και δεν μας το έδιναν!

Πίσω από την ιστορία του Στράτου (για τον οποίο δεν ταιριάζει το γνωστό άσμα «πάρ' το απόφαση ρε Στράτο να γραφτείς στο συνδικάτο») δεν κρύβεται μόνο ένα θέμα ηθικής τάξης, αλλά το πι-

θανότερο και μια καραμπινάτη παρανομία. Έχει υπηρετήσει στο στρατό ο γιος σας, κ. Κοντέ, ή έχει απαλλαγεί νομίμως, όπως απαιτεί ο νόμος για όσους διορίζονται στο δημόσιο (και σε μετακλήτες θέσεις); Αν όχι, πώς τον διορίσατε; Υπέγραψε υπεύθυνη δήλωση ότι δεν έχει στρατιωτικές υποχρεώσεις; Αν ναι, το ξέρετε ασφαλώς πως πρόκειται για ποινικό αδίκημα. Περιμένουμε απα-

τές, λιγότερο προσωπικό, λιγότεροι υλικοτεχνικοί πόροι, κ.ο.κ. Ακόμη κι αν οι εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις των τελευταίων χρόνων στην Ευρώπη θύγουν κάθε χώρα με διαφορετικό τρόπο και σε διαφορετικό βαθμό, αποτελούν εκφάνσεις μιας ενιαίας στρατηγικής, μιας κοινής τάξης του καπιταλισμού.

Οι εκπαιδευτικές κοινότητες στις διαφορετικές χώρες της Ευρώπης παλεύουν μέσα από κινήματα να αμυνθούν απέναντι στις πολιτικές αυτές, μαύρες τρύπες που ρουφούν τη δυνατότητα και τη διάθεσή μας να μορφωνόμαστε, κατ' επέκταση να σκεφτόμαστε και να ορίζουμε τις ζωές μας. Η ποιότητα δεν είναι «αποδοτική»: στη λειτουργική Σορβόννη, οι φοιτητές τραβούν τον μοναχικό δρόμο της ατομοκεντρικής καριέρας που μέσα από μια ξύλινη ρουτίνα τους οδηγεί κάποια στιγμή στο δίπλωμα. Στο δυσλειτουργικό Μαρν-λα-Βαλέ, οι φοιτητές συσπειρώνονται, δημιουργούν διάλογο, αρθρώνουν κριτική σκέψη προκειμένου να αντιμετωπίσουν τα καθημερινά τους προβλήματα και να σχεδιάσουν αγώνες για να τα αντιμετωπίσουν. Ποιοι από τους δύο βρίσκονται πιο κοντά στο να διαμορφωθούν, ως σκεπτόμενα άτομα μέσα στο πανεπιστήμιο και μέσα στη ζωή;

Σε κάθε υποχώρηση που κάνουν οι φοιτητές στην Ελλάδα απέναντι στις αντι-εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις, καλό είναι να έχουν στο νου τους πού έχουν βρεθεί οι συναδέλφοί τους στις άλλες χώρες και να βλέπουν σε αυτούς το μέλλον που τους περιμένει. Και σε κάθε αγώνα που δίνουν όσο βρίσκονται στο πανεπιστήμιο, καλό είναι να θυμούνται ότι είναι μια από τις σπάνιες, δυστυχώς, αλλά πολυτιμότερες ευκαιρίες που έχουν για να μορφωθούν.

Μια ελληνίδα φοιτήτρια στη Γαλλία

1. Θέλω να πω ότι νέοι από όλο τον κόσμο έρχονται να σπουδάσουν στη Γαλλία

Θράσος χωρίς όρια

Τριμελές Εφετείο Κομοτηνής μαζί με τον νομάρχη Καβάλας και άλλους με την κατηγορία της παράβασης καθήκοντος. Η δίκη αυτή αναβλήθηκε. Η Γ. Δαυίδ υψίσταται εδώ και χρόνο ένα άγριο κυνηγητό από τον νομάρχη Καβάλας, γιατί υπερασπίζεται τη δημόσια υγεία και εναντιώθηκε στις παράνομες ελληνοποιήσεις. Σ' αυτό το κυνηγητό έβαλε πλάτη και ο Σ. Κούτλας που δεν κάνει τίποτ' άλλο από το να εκτελεί πιστά τις εντολές του νομάρχη. Με απανωτές αναφορές του, οι οποίες οδηγούσαν σε ΕΔΕ και πειθαρχικά συμβούλια, προσπάθησε μαζί με τον πολιτικό του προϊστάμενο να σπάσει το ηθικό

της, να την εξουθενώσει οικονομικά, να κάμψει την αντίστασή της και να στείλει ένα μήνυμα στους υπαλλήλους της Διεύθυνσης Κτηνιατρικής και όλων των υπηρεσιών της Νομαρχίας να κάτσουν σ' αυγά τους, γιατί διαφορετικά θα έχουν την τύχη της.

Η Γ. Δαυίδ ήταν επόμενο να αμύνεται και να αποκρούει όλες τις παράνομες ενέργειες του Σ. Κούτλα. Εκτός των άλλων, για το περιστατικό για το οποίο κατηγορείται υπέβαλε δύο μηνύσεις σε βάρος του Σ. Κούτλα και των ψευδομαρτύρων, για τις οποίες δεν έχει οριστεί ακόμη δικάσιμος. Για τη συμμετοχή τους στο κύκλωμα ελληνοποίησης είχαν

παραπεμφθεί και στο πειθαρχικό συμβούλιο και είχαν πέσει στα πολύ μαλακά. Γι' αυτή την υπόθεση έχει παρέμβει ο Γενικός Επιθεωρητής του Σώματος Επιθεωρητών Δημόσιας Διοίκησης και παρέπεμψε την υπόθεση στο Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο. Αυτά όλα είχαν σαν αποτέλεσμα να πάσει τον Σ. Κούτλα κρίση πανικού και να ζητήσει από την Γ. Δαυίδ συμβιβασμό, παραδεχόμενος έτσι εμμέσως πλην σαφώς ότι ήταν παραμυθί ότι τον εξύβρισε και που προκάλεσε τρόμο η κτηνιατρική (κάτι που δεν «κολλάει» ούτε με τη χαρακτηριστική ούτε με τη σωματική της διάπλαση).

■ Αρεταίειο

Ελαστικές σχέσεις εργασίας, συνδικαλιστική γραφειοκρατία και αξιοπρέπεια

Στο Αρεταίειο, όπως σε όλο το δημόσιο, ανθίζουν πλέον οι ελαστικές σχέσεις εργασίας. Ανθίζει το δουλεμπόριο του 21ου αιώνα. Το δουλεμπόριο των νέων κυρίως ανθρώπων. Συμβασιούχοι, ενοικιαζόμενοι και πρακτικά ασκούμενοι, βγάζουν μεγάλο κομμάτι της δουλειάς αμειβόμενοι με ψίχουλα. Αλλά γιατί τα περιγράφουμε εμείς; Ας μας τα πουν οι ίδιοι:

«Σ' αυτές τις δύσκολες συνθήκες έρχονται να προστεθούν και οι συνθήκες εργασίας των συμβασιούχων όπως τις βιώνουμε στο Αρεταίειο. Συμβασιούχοι και πρακτικάριοι, όντας από τα πιο παραγωγικά κομμάτια του νοσοκομείου, καλούνται να βγάλουν μεγάλο όγκο δουλειάς, αντιμετωπίζοντας καθημερινά την αυθαιρεσία, τη γραφειοκρατία, την υποτιμητική συμπεριφορά ενώ για κάθε πρόβλημα που δημιουργείται είναι οι πρώτοι υπόλογοι. Εργαζόμενοι Β' Κατηγορίας δηλαδή. Μονίμως ρημένον στις βάρδιες, στις άδειες και στα ρεπό, πηγαίνοντες από τμήμα σε τμήμα, απασχολούμενοι με αντικείμενο πολλές φορές έξω από την ειδικότητά τους, υποκείμενοι σε άτυπες ιεραρχίες από μέρους "προνομιούχων" μονίμων υπαλλήλων, με την άνιση αντιμετώπιση να έχει αναχθεί σε κανόνα. Για τους λόγους αυτούς εμείς οι συμβασιούχοι και οι πρακτικάριοι βρεθήκαμε, συζητήσαμε, ενημερωθήκαμε για τα ζητήματα που μας απασχολούν και αποφασίσαμε να πάρουμε την κατάσταση στα χέρια μας. Γνωρίζοντας ότι το σωματείο δεν έχει δείξει το παραμικρό ενδιαφέρον για τα ζητήματά μας και ότι δεν έχουμε να περιμένουμε τίποτα από τις γραφειοκρατικές του διαδικασίες:

Διεκδικούμε – Απαιτούμε

– Συμμετοχή στις υπερωρίες όπως αυτές καθορίζονται από την απόφαση 10/2005 του ΑΕΔ (50 ώρες ανά μήνα) για όλους τους συμβασιούχους, δικαίωμα που απολαμβάνει ήδη το μόνιμο προσωπικό

– Πανεπιστημιακή άδεια (ρεπό) για συμβασιούχους πρακτικάρους, όπως επίσης απολαμβάνει το μόνιμο προσωπικό

– Καθορισμός καθηκοντολογίου για κάθε ειδικότητα των συμβασιούχων και των πρακτικάρων που να εμπίπτει στο αντικείμενο και τα προσόντα τους

– Ιση μεταχείριση με το μόνιμο προσωπικό σε όλα τα εργασιακά θέματα (βάρδιες, ρεπό, άδειες..)

– Ισα δικαιώματα για όλους

– Συμπλήρωση της εξευτελιστικής αμοιβής των 176 ευρώ των πρακτικάρων στο ύψος του βασικού μισθού.

Συνέλευση συμβασιούχων – πρακτικάρων εργαζομένων στο Αρεταίειο. Η συνέλευση έγινε τον Αύγουστο. Ενας από τους συμβασιούχους που είχαν μπει μπροστά ήταν ο Νίκος, μέλος της Ανοιχτής Συνέλευσης Εργαζομένων-Ανέργων. Διαβάστε πως ο ίδιος περιγράφει το τι επακολούθησε:

«Την Τρίτη 26/8, κι ενώ περιμέναμε να μαζευτούμε για να ξεκινήσει προγραμματισμένη συνέλευση, δεχόμαστε την επίσκεψη του αντιπροέδρου του ΔΣ του σωματείου του μόνιμου προσωπικού, όπου με ύφος ανακριτή και εισαγγελέα μαζί ζήτησε τους συντάκτες της ανακοίνωσής μας, θεωρώντας τον εαυτό του προσωπικά θιγόμενο από τις γραφειοκρατικές διαδικασίες που υποστηρίζουμε ότι χαρακτηρίζουν το σωματείο. Προσπαθήσαμε να τον εξηγήσουμε πως το γεγονός ότι το σωματείο δεν μας εγγράφει ως μέλη του επικαλούμενο το καταστατικό του (όπως έκανε κι ο ίδιος εξάλλου) και πως έχουν προηγηθεί μεμονωμένες προσπάθειες από τη μεριά μας για συζήτηση των προβλημάτων μας με τον πρόεδρο του σωματείου, που συνάντησαν την πλήρη αδιαφορία του, αιτιολογεί αυτόν τον χαρακτηρισμό. Επίσης, ότι ο χαρακτηρισμός αυτός δεν αναφέρεται σε κάποιο μέλος του ΔΣ αλλά στη συνολική παρουσία του οργάνου. Αλλά οι προσπάθειά μας ήταν μάταιη. Σημειώτε ότι ο εν λόγω "συνδικαλιστής", που ήρθε να διασώσει την τιμή και την υπόληψη του σωματείου, είναι μέλος του ΠΑΜΕ και του ΚΚΕ. Το παραπάνω γεγονός δεν θα 'χε κάποια ιδιαίτερη σημασία αν ο

αντιπρόεδρος του σωματείου δεν ήταν ταυτόχρονα προϊστάμενος τμήματος που απασχολεί περίπου 10 συμβασιούχους απ' τους 42 συνολικά και μεγάλο αριθμό ιδιωτικών υπαλλήλων από εταιρία που συνεργάζεται με το νοσοκομείο.

Στις 7/10 πραγματοποιείται συνεδρίαση της εφορείας, του ανώτατου διοικητικού οργάνου του νοσοκομείου, όπου συζητούνται κάποια από τα αιτήματα της συνέλευσής μας, λόγω αίτησης συναδέλφου που ζητούσε εξηγήσεις για τις μισθολογικές και αδειοδοτικές διακρίσεις μεταξύ του μόνιμου και του έκτακτου προσωπικού. Η απάντηση ήταν ομόφωνα αρνητική σε βάρος των δικαιωμάτων μας, με τη συναίνεση της εκλεγμένης εκπροσώπου των εργαζομένων και προϊσταμένης του φαρμακείου, η οποία είναι γνωστή για την αντίδρασή της στην κόλληση αφισών αλληλεγγύης στις απολυμένες εργάτριες της φαρμακοβιομηχανίας DEMO. Γιατί άραγε ενοχλούνταν τόσο πολύ από τις καταγγελίες των εργατών της DEMO και άλλων πρωτοβάθμιων σωματείων;».

Τα πράγματα δεν έμειναν εκεί. Οι γραφειοκράτες και διευθυντές πέρασαν σε πρακτικές ενέργειες. Αρχισαν την τρομοκρατία. Απέλυσαν δύο εργαζόμενους που συμμετείχαν στη συνέλευση και άρχισαν τις επιθέσεις στο Νίκο. Απειλές ακόμα και για άσκηση φυσικής βίας και μετά... αλλαγή καθηκόντων: Από μηχανικός πληροφορικής ΤΕ σε δακτυλογράφο-χειριστή Η/Υ ΔΕ. Όμως, δεν μας άναε όλοι, όπως αυτοί νομίζουν, κρίνοντας εξ ιδίων. Ο Νίκος αρνήθηκε την αυθαίρετη και εκδικητική μεταβολή και προσέφυγε στην Επιθεώρηση Εργασίας. Το βιολί τους αυτοί. Τον καλούν σε απολογία για παρατυπίες στις άδειές του και ισχυρίζονται ότι η συνδικαλιστική του δραστηριότητα είναι έξω από τα πλαίσια του νό-

μου!

Δεν τα είχαν λογαριάσει καλά τα πράγματα. Η Ανοιχτή Συνέλευση που παρακολουθούσε το ζήτημα αποφασίζει να παρέμβει. Ταυτόχρονα, ο Νίκος απευθύνεται στο Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών, του οποίου είναι μέλος, και ζητάει την στήριξή του, η οποία πράγματι παρέχεται. Βγαίνει ανακοίνωση από το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών προς τους εργαζόμενους του Αρεταίειου. Η ανακοίνωση μοιράζεται από μέλη του ΔΣ των Μισθωτών Τεχνικών και από μέλη της Ανοιχτής Συνέλευσης. Οι αντιδράσεις των εργαζομένων είναι θετικές, γιατί και οι ίδιοι βιώνουν την ξεφτίλα της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Στις 24 Οκτωβρίου γίνεται η συνάντηση στην Επιθεώρηση Εργασίας παρουσία μελών της Ανοιχτής Συνέλευσης, του σωματείου Μισθωτών Τεχνικών και άλλων αλληλεγγύων. Από τη διοίκηση του νοσοκομείου παραβρίσκεται ο διευθυντής των Οικονομικών Υπηρεσιών, ο οποίος αναγκάζεται να παραδεχτεί ότι ήταν αβάσιμες οι αιτιάσεις για την κλήση σε απολογία και αποδέχεται ότι ήταν βλαπτική η μεταβολή καθηκόντων που επιβλήθηκε. Δήλωσε ότι ο Νίκος θα επανέλθει στα καθήκοντα που είχε πριν την «τιμωρία» του και παραδέχτηκε ότι ήταν λάθος ο χαρακτηρισμός της συνδικαλιστικής του δραστηριότητας ως παράνομη.

Αμέσως μετά βγήκε νέα ανακοίνωση-ενημέρωση προς τους εργαζόμενους του Αρεταίειου, που τους ενημέρωνε για όσα έγιναν στην Επιθεώρηση Εργασίας. Η καινούργια ανακοίνωση συνάντησε ακόμα πιο θετικό κλίμα από τους εργαζόμενους και αυτό είναι αρκετά σημαντικό. Ορίστε, λοιπόν, πόσα πράγματα μπορεί να πετύχει κανείς, όταν αγωνίζεται με συνέχεια και συνέπεια.

■ Απογείωση της τραπεζικής τοκογλυφίας

Την ώρα που η κυβέρνηση προσφέρει 28 δισ. στους τραπεζίτες για ν' αντιμετωπίσουν τα προβλήματα που τους έχει δημιουργήσει το άνοιγμά τους στις αγορές των Βαλκανίων και της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, αυτοί συμπεριφέρονται με μεγαλύτερη επιθετικότητα απέναντι στους κάθε είδους δανειολήπτες, αυξάνοντας την τοκογλυφία. Με προκλητικό μάλιστα τρόπο, χωρίς να λογαριάζουν τίποτα, χωρίς να δίνουν λογαριασμό σε κανέναν. Ενώ το ευίβορ για τις τρίμηνης διάρκειας συναλλαγές έπεσε (στο 4,73% την περασμένη Δευτέρα, από 5,5% περίπου που ήταν πριν από τρεις εβδομάδες) οι ελληνικές τράπεζες αύξησαν τα κυμαινόμενα επιτόκια στα στεγαστικά δάνεια, τα καταναλωτικά και τα υπόλοιπα των πιστωτικών καρτών.

Κάποια στιγμή αυτά τα επιτόκια θ' αρχίσουν να πέφτουν, στο μεταξύ όμως οι τράπεζες προσπαθούν ν' αρπάξουν όσα περισσότερα μπορούν, ασκώντας ταυτόχρονα εκβιασμό στην κυβέρνηση για να ικανοποιήσει όλες τις απαιτήσεις τους. Δηλαδή, οι εργαζόμενοι πληρώνουν αυξημένο χαράτσι ως δανειολήπτες και την ίδια στιγμή ως φορολογούμενοι ετοιμάζονται να πληρώσουν το «μπονανά» των 28 δισ., για να συνεχίσουν οι τράπεζες να τους ξεζουμίζουν δανειζοντάς τους.

■ Καλύτερα βουλώστε το!

Αστραψε και βρόντηξε από το βήμα της Βουλής ο Γιωργάκης, κατακεραυνώνοντας την κυβέρνηση, διότι –όπως έλεγε– τζογάρισε τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων στα δομημένα ομόλογα, με αποτέλεσμα να υπάρξουν μεγάλες απώλειες, οι οποίες δεν έγιναν μεγαλύτερες χάρη στην παρέμβαση του ΠΑΣΟΚ που έφερε στην επιφάνεια το σκάνδαλο και το φρενάρισε.

Μιλούν αυτοί που έπρεπε να το βουλώσουν. Ηταν μήπως ποτέ το ΠΑΣΟΚ ενάντια στο τζογάρισμα των αποθεματικών των Ταμείων στο χρηματιστήριο; Για «δημιουργία σύγχρονων και ευελικτων δομών χρηματοοικονομικής διαχείρισης των αποθεματικών των Ταμείων» έκανε λόγο το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ. Το ξέχασαν μήπως; Ακόμα και τότε που είχε σκάσει το σκάνδαλο των δομημένων ομολόγων, οι επιτελείς του ΠΑΣΟΚ φρόντιζαν να καθοδηγούν τα συνδικαλιστικά και λοιπά στελέχη, δίνοντας γραμμή μέσω ενημερωτικού σημειώματος που αναρτήθηκε και στην ιστοσελίδα του κόμματος: «Θα ήταν, όμως, ολέθριο λάθος, το σκάνδαλο της κυβέρνησης, να οδηγήσει στη συναγωγή συμπερασμάτων, ότι τα αποθεματικά των Ασφαλιστικών Ταμείων δεν πρέπει να επενδύονται, με την αξιοποίηση όλων των σύγχρονων μεθόδων». Εκείνο που τους ενδιέφερε ήταν να φθείρουν την κυβέρνηση κι όχι να υπερασπιστούν τα αποθεματικά των Ταμείων.

Όμως, το μεγαλύτερο πλήγμα τα αποθεματικά των Ταμείων δεν το έχουν υποστεί από τα δομημένα ομόλογα αλλά από τις μετοχές στις οποίες έχουν εξαναγκαστεί να επενδύσουν. Ταμεία δεν έχουν να πληρώσουν συντάξεις και λοιπές παροχές και θα οδηγηθούν αναγκαστικά στην πώληση μετοχών με μεγάλη χασούρα. Μήπως μπορεί να μας πει ο αρχηγός του ΠΑΣΟΚ ποιο κόμμα έσπρωξε υποχρεωτικά τα Ταμεία σ' αυτό το δρόμο, προκειμένου να διασώσει προσωρινά το καταρρέον χρηματιστήριο;

■ Για τους μανατζεραιούς υπάρχει χρήμα

Μπορεί Ταμεία όπως το ΤΠΔΥ να μην έχουν δεκάρα για να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους, άλλα, όπως το ΙΚΑ, να καταγράφουν μεγάλα οργανικά ελλείμματα και να ροκανίζουν τα αποθεματικά τους, όμως η κυβέρνηση δε δίστασε να δώσει επιδοτήσεις έως και 250% στους γαλάζιους μανατζερ που τοποθέτησε επικεφαλής των Ταμείων που δημιουργήθηκαν με τον τελευταίο ασφαλιστικό νόμο. 15.000 ευρώ το μήνα εισπράττει ο διοικητής του ΙΚΑ, όταν η μέση σύνταξη των συνταξιούχων του ιδρύματος είναι 582 ευρώ! Από 6.000 το μήνα εισπράττουν οι διοικητές του ΟΑΕΕ και του ΟΓΑ και ποσά από 2.500 μέχρι 4.500 ευρώ το μήνα οι άλλοι διοικητές.

Σε μια προκλητική ανακοίνωσή της η Πετραλιά ούτε λίγο ούτε πολύ ζήτησε από τους εργαζόμενους να πουν και ευχαριστώ στην κυβέρνηση, διότι οι διοικητές είναι πλέον αριθμητικά λιγότεροι και η συνολική δαπάνη μικρότερη!

■ Πέμπτη 13 Νοέμβρη στις 6.00 μ.μ.

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας στα Πετράλωνα

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας για την προκλητική στάση της ιδιοκτησίας του φροντιστηρίου ξένων γλωσσών «Ευρωπαϊκή Πορεία» στα Πετράλωνα και αλληλεγγύης στον καθηγητή που απολύθηκε απ' αυτό οργανώνει την επόμενη Πέμπτη, 13 Νοέμβρη, στις 6 το απόγευμα, η Πρωτοβουλία Συμπάραστασης. Η συγκέντρωση θα γίνει στο σταθμό του ΗΣΑΠ.

Θυμίζουμε ότι η ιδιοκτησία του συγκεκριμένου φροντιστηρίου προχώρησε στην απόλυση του καθηγητή και όταν αυτός αμφισβήτησε

τους λόγους, οργάνωσε ολόκληρη συκοφαντική επίθεση σε βάρος του, οδηγώντας τον στα δικαστήρια. Δεν αρκέστηκε μάλιστα σ' αυτό, αλλά έστησε ολόκληρη βιομηχανία μηνύσεων σε όσους εξέφρασαν την αλληλεγγύη τους στον απολυμένο. Ως αποτέλεσμα αυτής της φάμπρικας ποινικοποίησης της αλληλεγγύης και της συνδικαλιστικής δράσης ήρθε η προκλητική καταδίκη από δικαστήριο του αντιπροέδρου των Βιβλιοπλάλληλων, επειδή μοίραζε προκήρυξη μη αρεστή στους ιδιοκτήτες!

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δυο χιλιάδες και οχτώ: έτος φαύλο και φριχτό.

Ακρως σοβαρή πλακίτσα, στίχοι: Κοκκίνοσκουφίτσα.

Σήμερα είναι μια ιστορική μέρα, καθόσον ο κύριος των δυνάμεων («των δυτικών, βέβαια, δυνάμεων» κατά Τόσο Λειβαδίτη), επιτρέπει στον Στυλιανό Παττάκο να κλείνει 96 χρόνια ευδοκίμου παραμονής εν ζωή. Γεννήθηκε λίγες μέρες μετά την απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης... «Μέσα στ' Απρίλη τη γιορτή, το μέλλον χτίζει η νιότη», που τραγουδούσαν παλιά... Την δε Παρασκευή έχουν γενέθλια δυο εξέχουσες προσωπικότητες της διεθνούς σκηνής (τι θεατρικής ρε;): ο Κάρολος που έφτασε στα 60 παρακούνοντας τη μαμά του και η Κοντολιζα που είναι συνομήλικη του δάμαλου. Ο οποίος, μια πουταναφέραμε –μαζί με τον Giorgakis– μας θυμίζει έντονα τον Ερρίκο τον Ανίκανο (1425-1474), τον βασιλιά της Καστίλης-Λεόν που δεν είχε κανένα διοικητικό χάρισμα και τον κατεύθυναν οι αυλοκόλακες. Ωσπου στο τέλος τα πήραν στο κρανίο οι ευγενείς...

Χάρηκε πολύ η γιαγιά (σύμφωνα με πληροφορίες και ο λύκος) διαβάζοντας τους προβληματισμούς Πουλικάκου στη «Βαβυλωνία». Είχε να το λέει με καμάρι και να το δείχνει στις φίλες της. Είναι ακριβώς ίδιοι με τους δικούς της, αλλά και με της κομμωτριάς της όπου πάει πριν από κάθε Σαββατιάτικο τσάι του Συλλόγου Ιδιοπαθούς Γεροντικής Ανίας (Σ.Ι.Γ.Α.). Διότι, σύμφωνα με τη γιαγιά που όλο βαριέται, η ανία είναι χειρότερη από την άνοια, κάτι που συχνά οδηγεί σε προβληματισμούς τύπου «να 'χαμε να λέγαμε».

Μαμάάάά!

Κατά τον «θείο Νώντα», το πρόβλημα είναι να μπει κάποιος στη φυλακή και πέραν τούτου ουδέν. Ούτε τι συμβαίνει ούτε –κυρίως– γιατί συμβαίνει (μην κατονομάζουμε τώρα και διώζουμε τον κόσμο, άλλωστε ένας σταρ έχει ευθύνες έναντι των τηλεθεατών και της κυνώνιας). Κρατάει ολόκληρη σελίδα σε «αντιεξουσιαστική εφημερίδα», εναλλάξ με τους κάθε τρεις και λίγο μεγάλους θεωρητικούς του αναρχισμού Θανάση Παπακωνσταντίνου και Noam Chomsky και that's all folks. Μια ωραία πεταλούδα σ' ένα κάμπο μια φορά, καμαρώνει και απλώνει τα γαλάζια της φτερά. Ολο τον καιρό γυρίζει και τα άνθη χαιρετά, τότε κάθεται στο ένα πότε φεύγει και πετά. Λάμπουν κόκκινες πιπιλίες στα γαλάζια της φτερά, λάμπουν κόκκινες πιπιλίες στα γαλάζια της φτερά. Όταν έρθει ο χειμώνας πέφτει κάτω και ψοφά κι όταν έρθει καλοκαίρι ζωντανεύει και πετά.

Βρε, δεν πα' να χτυπιέσαι, μια χαρά την έχουν οι βου-λεφτάδες. Και οι ινδιάνοι με τα μαύρα –upò τον Jergonτο– καλά τα φέρνουν βόλτα και οι γκάου boys (οι γκάου, οι κρετινοί) που στελεχώνουν τα νευραλγικά –αυτά που μας σπάνε τα νεύρα και πονάνε– πόστα καλά τα πάνε. Ο Σπα-στα (Σπανουδάκης Σταμάτης) τιμάται από αναπαλαιωμένους συλλόγους και νεοαναγεφρόμενους φορείς, η Καρ-Παζ-Α (Καραμανλή-Παζαίτη Αναστασία) κοιτάζει τα του οίκου της και ο Κακλα-νι (Κακλαμάνης Νικήτας) τα του δήμου του. Στα δε Σάλωνα εξακολουθούν να σφάζουν αρνιά, στις Άρτας τον ανήφορο κανέλα και γαρίφαλο και στη Λάρισα βγαίνει ο αυγερινός (ποιος Παρασκευάς ρε;). Ολα βαίνουν καλώς στην παρτίδα μας. Το ωραίο, όμως, το είπε ο αναγνώστης τσίχων Συν-ήγορος (λόγω Συν) πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Ξάνθης: «Η Βιστωνίδα ανήκει στα πουλιά και στα ψάρια της». Πού 'σαι ρε Χίτσκοκ να γυρίσεις τα «Πουλιά Νο 2» στο εθνικής σημασίας (χα, χα, έτσι λέγανε στο νέο χωροταξικό κι έφυγαν ξεκαρδισμένα και τα καΐκια!) λιμάνι του Πόρτο-Λάγος.

Και για να προδιατιθέμεθα για τις φετινές μόδες (ως κορασίδα διαβάζω τα σχετικά περιοδικά κι αφήνω τα σάλια μου να ρέουν μπροστά στις σχετικές βιτρίνες), σας αναγγέλλω εμμέτρως: Εμπρός λαμπρέ καρνάβαλε, ιδού δόξης σκηνή: / φέτος πολύ στη μόδα είν' το μνημοσύν! / Οι φετινές «στολές» σας σε μοβ των κηδεών. / Ξερνάω στις βιτρίνες, σαρκάζω μειδιών...

«Ζούμε μέσα σε μια εθελοντική δουλειά και πιστεύουμε πως πρέπει να αγοράζουμε το τελευταίο μοντέλο της τηλεόρασης επειδή το έχει κι ο γείτονάς μας. Αν αποτινάξουμε αυτή τη δουλειά, τότε ο χώρος της ελευθερίας θα αυξηθεί τρομακτικά» (Ernst Bloch – «Ουτοπία και επανάσταση»).

Ανάμεσα στα Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου (ΝΠΙΔ) υπάρχουν και κάποια όπου το γιώτα δεν σημαίνει «ιδιωτικού», αλλά «διαιτέρου». Εχουν ένα δικό τους, ιδιαίτερο δίκαιο, αν το δούμε λίγο προσεκτικότερα... Σας αφήνω τώρα (δεν σας έπινα, αλλά τέλος πάντων) γιατί σήμερα γιορτάζει η αεροπορία «μας», που ενώ το δόγμα της είναι αμυντικό, η ίδια λέγεται πολεμική. Φτεράάάά!

Κοκκίνοσκουφίτσα
kokinoskoufitsa@eksegarsi.gr

Εισαγγελείς και ασφαλίτες στα σχολεία!

Για μια ακόμη φορά βάζουν μπροστά τους μηχανισμούς καταστολής προκειμένου να αντιμετωπίσουν τις κινητοποιήσεις της μαθητικής νεολαίας. Διευθυντές σχολείων και μέλη συλλόγων γονέων και κηδεμόνων καλούνται να λειτουργήσουν σαν κοινοί ρουφιάνοι, καταδίδοντας τα παιδιά τους.

Η παραγγελία δόθηκε από τον προϊστάμενο της Εισαγγελίας Αθηνών Ι. Σακελάκο και τη διεκπεραίωσή της ανέλαβε η Ασφάλεια Αττικής, Τμήμα Προστασίας Ανηλίκων. Διευθυντές σχολείων δέχονται τηλεφωνικές ή και γραπτές κλήσεις να προσέλθουν στην Ασφάλεια και να καταθέσουν ως μάρτυρες υποδεικνύοντας τους «πρωταίτους» των καταλήψεων.

Η νέα αυτή εξάρση της καταστολής δεν πρέπει να αποδοθεί στον υπερβάλλοντα ζήλο κάποιου εισαγγελέα. Είναι γραμμή κατευθείαν από την κυβέρνηση. Αλλωστε, ο ίδιος ο Καραμανλής, μιλώντας την περασμένη εβδομάδα στη Βουλή για την οικονομία, δεν παρέλειψε να αναφερθεί σε «ασκήσεις επαναστατικής γυμναστικής» και να αναρωτηθεί υποκριτικά και προκλητικά: «Είναι δυνατόν να επικρατούν οι καταλήψεις και να μην καταδικάζονται οι καταστροφές στα σχολεία;», για να περάσει κατευθείαν στο παρασύνθημα προς το μηχανισμό καταστολής: «Δεν μπορεί καμιά υπεύθυνη πολιτική δύναμη να συντάσσεται με μεθοδεύσεις που αποβλέπουν στον εκβιασμό (!!!) της κοινωνίας. Αυτές τις συμπεριφορές, ειδικά αυτή την περίοδο, δεν τις αντέχει ο τόπος».

Φυσικά, για την πολιτική της κυβέρνησής του, που έχει εγκαταλείψει τα σχολεία στην τύχη τους (για να μην αναφερθούμε

στη γενική πολιτική στα θέματα Παιδείας), με αποτέλεσμα να ξεσηκώνονται οι μαθητές ακόμα και για στοιχειώδη προβλήματα υποδομής, που θα έπρεπε να έχουν λυθεί πριν ανοίξουν τα σχολεία, δεν είναι η πρώτη φορά που οι μηχανισμοί καταστολής αναλαμβάνουν δράση προσπαθώντας να δημιουργήσουν έναν κλοιό τρόμου γύρω από τους μαθητές. Ποτέ δεν θα συνειδητοποιήσουν ότι οι μαθητές δε «μασάνε» και ότι θα φέρουν το αντίθετο αποτέλεσμα απ' αυτό που επιδιώκουν. Δεν μπορείς να κρατήσεις με το βούρδουλα παιδιά που «βράζει το αίμα τους», εφήβους που ασφυκτιούν σε συνθήκες αντίθετες προς την ίδια τους τη φύση.

■ Στα πόδια ο τραμπούκος

Αναβολή, με πρόσχημα απασχόληση του δικηγόρου του, ζήτησε ο τραμπούκος της Ηλιούπολης, που είχε κληθεί για να δικαστεί την περασμένη Δευτέρα. Όταν είδε πως δεν είχε να κάνει με κάποιον κακομοίρη γονιό που μες στην απελπισία του έκανε και μια μήνυση, αλλά με ανθρώπους αξιοπρεπείς που δεν κλείστηκαν στον εαυτό τους αλλά έβγαλαν το θέμα στους δρόμους (γέμισε με αφίσες καταγγελίας η Ηλιούπολη), προτίμησε να το βάλει στα πόδια, αναζητώντας καλύτερη συγκυρία. Η δίκη αναβλήθηκε για τις 19 Δεκέμβρη και όχι επ' αόριστο ή για κάποια μακρινή ημερομηνία, διότι η πλευρά του μηνυτή, ο οποίος παρίσταται και με συνηγορο πολιτικής αγωγής, ζήτησε κοντινή ημερομηνία, δεδομένου ότι η δίκη σχετίζεται με κινητοποιήσεις που βρίσκονται σε εξέλιξη.

Ο εσωτερικός εχθρός

Η προσοχή είναι εστιασμένη στις αμερικάνικες εκλογές και στα μέτρα διαχείρισης της κρίσης. Ετσι, κάποια σοβαρότατα ζητήματα περνούν στο ντούκου. Οπως το γεγονός ότι μια ετοιμοπόλεμη μονάδα του αμερικάνικου στρατού βρίσκεται πλέον στη διάθεση του Λευκού Οίκου για δράση σε θέματα εσωτερικής ασφάλειας.

Η σχετική πρόβλεψη υπήρχε σε έναν από τους περιβόητους «αντιτρομοκρατικούς» νόμους, τον Insurrection Act του 2006 και ενεργοποιήθηκε από τον Μπους το Σεπτέμβρη. Σύμφωνα με την απόφαση του υπουργείου Πολέμου των ΗΠΑ, η 1η Μηχανοκίνητη Ταξιαρχία Πεζικού είναι στη διάθεση του προ-

έδρου για την άσκηση καθηκόντων εσωτερικής ασφάλειας. Πρόκειται για μια επίλεκτη μονάδα, η οποία έχει ειδικευτεί σε οδομαχίες σε αστικό περιβάλλον στο Ιράκ. Είναι η μονάδα που καθάρισε τη Φαλούτζα περνώντας όλο τον πληθυσμό της πόλης διά πυρός και σιδήρου και αντιμετωπίζοντας τις μικρές ομάδες που διεξήγαγαν αντάρτικο στους δρόμους της πόλης.

Το φοβάται η αμερικάνικη εξουσία και θωρακίζεται με μια τέτοια πολεμική μηχανή; Φαίνεται πως η κατάσταση στις ΗΠΑ είναι πολύ πιο δραματική απ' όσο φανταζόμαστε και η κυβέρνηση παίρνει τα μέτρα της, για να μη βρεθεί μπροστά σε δυσάρεστες εκπλήξεις.

■ Απολύσεις και αντίσταση στον «Πατάκη»

Οπως καταγγέλλει ο Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου-Χάρτου Αττικής, την Παρασκευή 31/10/08 ανακοινώθηκε, εντελώς ξαφνικά και χωρίς να έχει προηγηθεί οποιαδήποτε νύξη, η απόλυση εργαζόμενου από το βιβλιοπωλείο ΠΑΤΑΚΗ. Η εργοδοσία ανέθεσε στο λογιστήριο την ανακοίνωση της απόλυσης, όχι τυχαία, αλλά για να αποφυγεί να έρθει αντιμέτωπη με τον ίδιο τον εργαζόμενο. Όταν ο εργαζόμενος ζήτησε να μάθει το λόγο της απόλυσής του, άρχισαν να τον παραπέμπουν ο ένας στον άλλο. Ο υιός εργοδότης στους προϊστάμενους του καταστήματος και αυτοί με τη σειρά τους στον εργοδότη. Όταν επιτέλους ο εργαζόμενος, ύστερα από επίμονο αίτημά του, συναντήθηκε με τον εργοδότη, προβλήθηκαν από την πλευρά της εργοδοσίας διάφορες αστήρικτες αιτιάσεις, τις οποίες ο εργαζόμενος κατέρριψε με επιχειρήματα μία προς μία.

Μπροστά στην αδιαλλαξία της εργοδοσίας, ο εργαζόμενος δήλωσε πως θεωρεί την απόλυσή του άδικη, παράνομη και καταχρηστική και πως θα υπερασπίσει το δικαίωμά του στην εργασία. Τότε ο εργοδότης, σε μια προσπάθεια επίδειξης ισχύος και συγκαλυμμένου εκβιασμού, του είπε πως, σ' αυτή την περίπτωση, θα ευθύνεται ο ίδιος και οι συνδικαλιστές αν ακολουθήσουν και άλλες απολύσεις, κατηγορώντας ευθέως το σωματείο για τη δράση του, δηλαδή για την υπερασπίση των εργασιακών δικαιωμάτων. Η προκλητική στάση της εργοδοσίας κορυφώθηκε, τη Δευτέρα 3/11 το πρωί, όταν ανακοινώθηκε και σε άλλη εργαζόμενη που εργάζεται στο βιβλιοπωλείο η απόλυσή της... από το λογιστήριο και πάλι!

Αναφέρει το σωματείο στην ανακοίνωσή του: «Εναντιωνόμαστε στο κλίμα φόβου και υποταγής που προσπαθούν να δημιουργήσουν οι εργοδότες, στο όνομα της κρίσης. Οι εργαζόμενοι πληρώνουμε την κρίση κάθε μέρα με την ακρίβεια, τη λιτότητα, την περικοπή των εργασιακών και των ασφαλιστικών μας δικαιωμάτων. Δε θα την πληρώσουμε και με την ίδια μας τη δουλειά. Οι θεωρούμε πως είναι τώρα η ευκαιρία για απολύσεις θα μας βρουν αποφασισμένους απέναντί τους. Απαιτούμε την άμεση ανάκληση των απολύσεων. Οχι στην αυθαιρεσία της εργοδοσίας και των παρατρεχάμενών της. Οχι στις απολύσεις. Το σωματείο είμαστε όλοι μας. Κανείς δε χρειάζεται να φοβάται την εργοδοτική αυθαιρεσία, όταν είμαστε όλοι μαζί. Καλούμε όλους τους συναδέλφους και όλους τους εργαζόμενους να σταθούν αλληλέγγυοι και να στηρίξουν τον αγώνα για την άμεση ανάκληση των απολύσεων».

Την Τρίτη το απόγευμα έγινε διαμαρτυρία έξω από το βιβλιοπωλείο ΠΑΤΑΚΗ στην Ακαδημίας.

■ Κινητοποιήσεις στη ΔΙΕΚΑΤ

Σε στάση εργασίας έχουν κατέλθει από την Παρασκευή 31 Οκτωβρίου οι εργατοτεχνίτες στη ΔΙΕΚΑΤ απαιτώντας εξόφληση των δεδουλευμένων τους τα οποία ανέρχονται σε μισθούς από 2 έως 4 μήνες. Από την Δευτέρα 3 Νοεμβρίου συμμετέχουν και μηχανικοί καθώς και υπάλληλοι γραφείων.

Η εργασιακή ανασφάλεια είναι τεράστια. Οι εργαζόμενοι φοβούνται πως μπορεί να χαθούν δεδουλευμένα, γι' αυτό θα προσπαθήσουν να συντονιστεί ο αγώνας σε Κορωπί, Θεσσαλονίκη και εργοταξία.

■ Υπουργείο Υγείας: Ιδιώτης σε θέση προϊσταμένου!

Σε θέση προϊσταμένου τοποθετήθηκε πρόσφατα ο ιδιώτης Ασημελλης Γεώργιος. Ο εν λόγω εργαζόμενος ως επίκουρος καθηγητής στον Τομέα Φυσικής Στερεάς Κατάστασης στο ΑΠΘ. Δεν του ανανέωσαν τη θητεία και προσπάθησε να κάνει παράνομα μετάταξη στο υπουργείο Υγείας. Πριν ένα μήνα περίπου, η μετάταξή του εγκρίθηκε από το Υπηρεσιακό Συμβούλιο του υπουργείου Υγείας, αλλά στη συνέχεια, και συγκεκριμένα στις 23-10-2008, η μετάταξη απορρίφθηκε, μετά από διαμαρτυρίες. Παραμένει όμως στη θέση μετά από άνωθεν εντολή.

Ενας ιδιώτης είναι προϊστάμενος δημόσιας υπηρεσίας, χειρίζεται δημόσια έγγραφα, υπογράφει, μετέχει σε επιτροπές κλπ. Η πολιτική ηγεσία του υπουργείου ξεπέρασε κάθε όριο αλλά και η αντίδραση των εργαζομένων του υπουργείου είναι ανύπαρκτη. Οι δεξιοί ποιούν την νήσαν και οι Πασόκοι περιμένουν να γίνουν εκλογές για ν' αλλάξει... η κατάσταση. Δεν κάνουν τίποτε και εν κρυπτώ κοροϊδεύουν τον κόσμο ότι μετά τις εκλογές... πολλοί θα φύγουν απ' το παράθυρο.

Παρασκευοσάββατα στην «Κόντρα»

Δυο ταινίες που προσεγγίζουν μέσα από τη μυθοπλασία τη θεματική της τοξικοεξάρτησης και τους τρόπους με τους οποίους βιώνουν τις συνέπειές της σύγχρονοι νέοι άνθρωποι, μια συναυλία και μια θεατρική παράσταση «γεμίζουν» το πρόγραμμα των δυο τελευταίων εβδομάδων του Νοέμβρη (η πρώτη εβδομάδα αφιερώθηκε στη συζήτηση για την καπιταλιστική κρίση, ενώ τη δεύτερη έχουμε το γιορτασμό για την επέτειο του Πολυτεχνείου).

Αναλυτικά το πρόγραμμα των εκδηλώσεων διαμορφώνεται ως εξής:

Παρασκευή 21/11

Πες στη μορφήν ακόμα την ψάχνω (2001)

του Γιάννη Φάγκρα

Σάββατο 22/11

«Υπεραστικοί» Live

Παρασκευή 28/11

Γλυκά δεκάξι (Sweet Sixteen, 2002)

του Κεν Λόουτς

Σάββατο 29/11

Μάριου Ποντίκα: Οι Θεατές

από τη θεατρική ομάδα E.P.E.T.A.

Η έναρξη για τις προβολές και το θέατρο είναι στις 8:30, ενώ για το live στις 9:30.

Η είσοδος είναι, όπως πάντα, ελεύθερη.

Αποκαλυπτήρια κυβερνητισμού

Παρά την πάγια συνήθειά του, ο «Ριζοσπάστης» δεν αναδημοσίευσε τη συνέντευξη της Αλ. Παπαρήγα στην εφημερίδα του ΑΚΕΛ «Χαραυγή». Αν η συνέντευξη αφορούσε μόνο το Κυπριακό και τις πάγιες θέσεις του Περισού, δε θα υπήρχε πρόβλημα, όμως οι «σύντροφοι του ΑΚΕΛ» υπέβαλαν ερωτήσεις και πήραν απαντήσεις που κάνουν «τζιζ». Γι' αυτό και δεν έπρεπε με τίποτα να τις πληροφορηθεί το κομματικό ακροατήριο στην Ελλάδα.

«Πώς βλέπει το ΚΚΕ την επιτυχία του ΑΚΕΛ, η οποία για την Αριστερά στην Κύπρο και διεθνώς θεωρείται ιστορικής σημασίας;», ρωτά ο δημοσιογράφος, για να εισπράξει μια... άνετη απάντηση που θα τη ζήλευε ακόμη και ο Τσίπρας: «Την βλέπουμε σαν εκδήλωση εμπιστοσύνης και κύρους του ΑΚΕΛ στον κυπριακό λαό... Είναι θέση πολύ μεγάλη ευθύνης παίρνοντας υπόψη τον συσχετισμό δυνάμεων και στο εσωτερικό και διεθνώς. Βεβαίως όταν ο λαός εμπιστεύεται πρέπει την ευθύνη να την αναλάβει. Ετσι δεν είναι; Μ' αυτή την έννοια είναι μια δύσκολη και σύνθετη πορεία. Κρίνεται και το ζήτημα του Κυπριακού αλλά και όλες οι εσωτερικές εξελίξεις. Εμείς απ' την πλευρά μας οφείλουμε να σταθούμε αλληλέγγυοι σ' αυτή την προσπάθεια».

Εδώ είμαστε –σκέφτεται ο δημοσιογράφος– και επανέρχεται μ' ένα θαυμάσιο follow up: «Θεωρείτε ότι το ΑΚΕΛ έχει αναπτύξει, με αυτή την επιτυχία του, τη μαρξιστική θεώρηση για την κατάρκτηση της εξουσίας;». Η Αλέκα ζορίζεται, αλλά τι να πει; Συμφωνεί και επαναφέρει: «Οπωσδήποτε έχει πάρει πολύ μεγάλη σημασία η σύγχρονη πείρα που κατακτάται στον αγώνα, στη διακυβέρνηση, γιατί ακριβώς και η θεωρία αναπτύσσεται και εμπλουτίζεται από την σύγχρονη πείρα που οικοδομείται κάθε μέρα. Πιστεύω ότι το πείραμα που δεν μου αρέσει αυτή η λέξη- διαμορφώνεται κάθε μέρα μια καινούργια πείρα που ενδεχομένως να δώσει νέα συμπεράσματα». Κρατάει, όμως, και μια επιφυλάξη: «Μην είστε και βιαστικοί για συμπεράσματα, μέσα σε ένα τέτοιο μικρό χρονικό διάστημα, τέτοια που να αναπτύξουν και τη θεωρία. Αυτά θέλουν χρόνο».

Συμφωνούμε απόλυτα με την επιφύλαξη. Το πέρασμα στο σοσιαλισμό μέσω των αστικών κοινοβουλευτικών εκλογών δεν είναι καινούργιο στη θεωρία και την πράξη. Έχει μια ιστορία που υπερβαίνει τον ένα αιώνα. Κατά τα άλλα, είναι βέβαιο ότι η Κύπρος βαδίζει πλησιέστερα προς τον... κομμουνισμό!

■ Μεταφέροντας 13 ευρωβουλευτές

Νέο ταξίδι του Free Gaza Movement

Την Παρασκευή 7 Νοέμβρη (χτες) στις 5 το απόγευμα, θα αναχωρούσε και πάλι από τη Λάρνακα για τη Γάζα το «Dignity», μεταφέροντας 13 ευρωβουλευτές και βουλευτές από την Αγγλία, την Ιρλανδία, την Ιταλία, την Τουρκία, την Ουαλλία, την Ελβετία και τη Σκωτία. Πρόκειται για ένα τμήμα από τη μεγάλη ομάδα των 53 βουλευτών και ευρωβουλευτών, που θα έπαιρναν μέρος σε συνδιάσκεψη στη Γάζα μεταξύ 8 και 11 Νοέμβρη, και η αιγυπτιακή κυβέρνηση τους απαγόρευσε τη διέλευση από το συνοριακό πέρασμα της Ράφα.

Σημειώνουμε πως ανάλογη απαγόρευση από σιωνιστικής πλευράς είχε η Επιτροπή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τη σχέση με το Παλαιστινιακό Νομοθετικό Συμβούλιο. Οκτώ ευρωβουλευτές με επικεφαλής τον πρόεδρο της Επιτροπής Κ. Τριανταφυλλίδη (Κύπρος, ΑΚΕΛ) ζήτησαν να επισκεφτούν τους φυλακισμένους παλαιστίνιους βουλευτές κι αφού τους άφησαν να περιμένουν μια ώρα στον προθάλαμο, δεν τους επέτρεψαν την επίσκεψη. Τους απαγόρευσαν επίσης να μεταβούν στη Γάζα από το πέρασμα του Ερέζ, όπως ζήτησαν.

Η αποστολή των κοινοβουλευτικών με το σκάφος του Free Gaza Movement οργανώνεται από την Ευρωπαϊκή Καμπάνια για τον Τερματισμό του Αποκλεισμού. Οι κοινοβουλευτικοί θα επισκεφτούν νοσοκομεία και θα παραδώσουν ένα τόνο φαρμακευτικών εφοδίων, που θα φορτωθούν στο «Dignity». Ο Δρ Αραφάτ Σουκρί, εκπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Καμπάνιας για τον Τερματισμό του Αποκλεισμού, δήλωσε ότι τα φαρμακευτικά εφόδια θα μεταφερθούν στις περιοχές της

Πάνω: Ο Γ. Κλώντζας και ο Ν. Μπόλος έτοιμοι να δέσουν το «Dignity» κατά την επιστροφή στο λιμάνι της Λάρνακας.

Κάτω: Παλαιστινιακό ψαροκάικο τσακισμένο από τα χτυπήματα του σιωνιστικού πολεμικού σκάφους.

Γάζας όπου ο πληθυσμός έχει πληγεί περισσότερο από τον αποκλεισμό.

Όπως μας ανέφερε ο Νίκος Μπόλος, μέλος της ελληνικής ομάδας του Free Gaza Movement, που συμμετείχε ως μέλος του πληρώματος στα δυο πρώτα ταξίδια και συμμετείχε και στο τρίτο, παλαιστίνιοι ψαράδες και διεθνείς παρατηρητές που επέβαιναν σε 8 αλιευτικά σκάφη, δέχτηκαν επίθεση από σιωνιστικά πολεμικά σκάφη, στις 10 το πρωί της 31ης Οκτώβρη, την ώρα που βρισκόταν 9 μίλια από την ακτή της Γάζας, δηλαδή μέσα στα χωρικά ύδατα της Λαριδας, αλ-

λά έξω από τη ζώνη των 6 μιλίων που «καουμπούκα» έχει ορίσει το Ισραήλ ως ζώνη αλιείας. Μολονότι από τους ασυρμάτους των σκαφών φώναξαν στους Ισραηλινούς «είμαστε διεθνείς παρατηρητές για τα ανθρώπινα δικαιώματα, είμαστε άοπλοι και καταγράφουμε ό,τι κάνετε», τα σιωνιστικά σκάφη εξακολούθησαν να πυροβολούν στη θάλασσα μπροστά από τα παλαιστινιακά καϊκια, ενώ ένα από τα σιωνιστικά πολεμικά χτύπησε καΐκια με κανόνι νερού, προκαλώντας τους καταστροφές.

Ο Ν. Μπόλος μας πληροφόρησε, επίσης, ότι την ώρα

που τα μέλη του Free Gaza Movement συμμετείχαν σε γεύμα στην έδρα της Παλαιστινιακής Βουλής στη Γάζα, ενημερώθηκαν ότι ο πρωθυπουργός Ισμαήλ Χανίγια ανακοίνωσε την αποφυλάκιση όλων των πολιτικών κρατούμενων των ενδοπαλαιστινιακών συγκρούσεων, ενώ ο καθολικός επίσκοπος της Γάζας πήρε την πρωτοβουλία και κάλεσε σε συνάντηση τα μέλη της αποστολής και εκπροσώπους όλων των πολιτικών κομμάτων. Ετσι, μετά από καιρό βρέθηκαν για πρώτη φορά μαζί εκπρόσωποι της Χαμάς, της Φατάχ, της Τζχάντ και του Λαϊκού Μετώπου. Ο Ισμαήλ Χανίγια ξεπροβόδισε το «Dignity» μέχρι την έξοδο του λιμανιού της Γάζας, επιβαίνοντας σε πλοιάριο του παλαιστινιακού λιμεναρχείου.

Η Λεϊλά Χαλέντ, η αντάρτισσα-θρύλος της Παλαιστινιακής Αντίστασης, έστειλε στα μέλη του Free Gaza Movement το εξής μήνυμα:

«Συγχαρητήρια. Το πετύχατε τέλεια. Είμαι περήφανη για σας και για όλους τους πραγματικούς φίλους που έδωσαν περισσότερη ελπίδα στο λαό μας να συνεχίσει τον αγώνα μέχρι να φτάσουμε στην ελευθερία μας. Οι λέξεις είναι πολύ μικρές για να περιγράψουν αυτό που καταφέρατε σπάζοντας τον αποκλεισμό της Γάζας. Η ιστορία θα γράψει με χρυσά γράμματα στις σελίδες της ότι ΜΑΧΗΤΕΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ από διάφορα μέρη του κόσμου αντιπάλεψαν τους Σιωνιστές με δημιουργικό τρόπο. Παρακαλώ, διαδώστε αυτό το μήνυμα σε όλους όσοι εργάστηκαν για να δώσουν δύναμη και θέληση στο λαό μας. Με υπερηφάνεια και δυνατή θέληση κι ένα φορτίο από αγάπη. Λεϊλά Χαλέντ, 29 Οκτώβρη 2008».

■ Δημήτρης Κουφοντίνας

«Οι κοινωνικές εκρήξεις γίνονται αναπόφευκτες»

Ένα καλογραμμένο και εύστοχο άρθρο του Δ. Κουφοντίνα και μια συνέντευξη του δημοσίευσε σ' ένα δισελίδο του το «Πρώτο Θέμα» την περασμένη Κυριακή. Στη συνέντευξη βρίσκουμε τον «γνωστό» Κουφοντίνα: αξιοπρέπεια, αγωνιστικό πνεύμα, εύστοχη κριτική της επικαιρότητας.

Στο άρθρο, ο φυλακισμένος αγωνιστής αναφέρεται επιγραμματικά στην κρίση του καπιταλισμού: «Ούτε ο νεοφιλελευθερισμός, ούτε η παγκοσμιοποίηση, ούτε ο χρηματοπιστωτικός τζόγος είναι οι πρωταρχικοί υπεύθυνοι της κρίσης. Αυτοί ήταν μέσα και μορφές δομικού χαρακτήρα του καπιταλισμού για να ξεπεράσει τα εσωτερικά όρια του κεφαλαίου κατά την καθοδική φάση του μακρού κύκλου Κοντράτιεφ, όταν έπεφτε το πο-

σοστό του κέρδους, τα άγια των αγίων του καπιταλισμού».

Αυτά ήταν τα μέσα του κεφαλαίου που –όπως επισημαίνει ο Μαρξ– ξαναυψώνουν με μεγαλύτερη δύναμη μπροστά του τα ίδια όρια, ξαναφέρνουν την ίδια κρίση, τώρα όμως ακόμα βαθύτερη, μακρύτερη και πιο καταστροφική».

Επισημαίνει ότι «με το βάθεμα της κρίσης... οι κοινωνικές εκρήξεις γίνονται αναπόφευκτες», αλλά προειδοποιεί ότι «ο καπιταλισμός, όσο μεγάλη και να 'ναι η κρίση του, δεν θα αυτοκτονήσει», διότι «διαθέτει ισχυρούς μηχανισμούς, κατασταλτικούς και ιδεολογικούς, αποθέματα βίας αλλά και πειθαναγκασμού».

Τέλος, καταλήγει ότι σήμερα «γίνεται επιτακτικό το αντίπαλο σχέδιο. Ένα σχέδιο που θα πατάει γερά και κριτικά στο

παρελθόν και μέσα στις σημερινές συνθήκες θα εξειδικεύεται σ' ένα πρόγραμμα άμεσης δράσης που θα συγκρούεται με όλους τους τρόπους και θα προκαλεί ήττες στο καπιταλιστικό σύστημα, που θα φέρει εκείνες τις πρώτες μικρές νίκες που είναι απαραίτητες για τη συσπείρωση των διάχυτων και κατακερματισμένων δυνάμεων, για την ενότητά τους στη δράση, αποστραφώντας το κλίμα παραίτησης, αποστρατείας και ηττοπάθειας. Στιγμές σαν αυτές που θα ζήσουμε, καθώς οι τροχοί της Ιστορίας επιταχύνονται, όταν οι άνθρωποι μέσα σε λίγες μέρες μπορούν να μάθουν όσα δεν έμαθαν σε μια ζωή, έχει αποδειχτεί ιστορικά ότι είναι αυτές στη διάρκεια των οποίων μπορεί να πραγματοποιηθεί το αδύνατο».

Ζητείται: πρόεδρος - προπονητής - παίχτες - γήπεδο στη Νέα Φιλαδέλφεια

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

των οπαδών. Οι πανηγυρισμοί των ποδοσφαιριστών της ΑΕΚ «προκάλεσαν» το συναίσθημα των οπαδών, οι οποίοι έκαναν πιο έντονες τις αποδοκίμασές τους.

Είχαμε συνηθίσει οι οπαδοί να ενδιαφέρονται για το αποτέλεσμα και να αδιαφορούν για τον τρόπο που η ομάδα φτάνει σ' αυτό και ίσως να μας προκάλεσε έκπληξη η αντίδρασή τους. Αν όμως σκεφτούμε με καθαρό μυαλό, θα καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι οι οπαδοί της ΑΕΚ δεν πρωτοτύπησαν. Αντίδρασαν με αυτό τον τρόπο και αποδοκίμασαν την ομάδα, γιατί είδαν ξεκάθαρα ότι το αποτέλεσμα στο τέλος της σεζόν δεν θα είναι το επιθυμητό. Η ΑΕΚ δεν «τραβάει», δεν μπορεί να ξεφύγει από τη μιζέρια, αυτό είναι αυταπόδεικτο και αποτελεί τη βαθύτερη αιτία για τις αντιδράσεις των οπαδών της. Πλέον, η ομάδα μπαίνει σε ένα νέο κύκλο εσωστρέφειας και οι στιγμές είναι πολύ κρίσιμες για την πορεία της. Το διοικητικό σχήμα των μετόχων έδειξε απροετοίμαστο και δείχνει να μη μπορεί να διαχειριστεί άμεσα το κενό που άφησε ο Νικολαΐδης. Στη συνεδρίαση του ΔΣ την περασμένη Τρίτη δεν κατέληξαν σε νέο πρόεδρο και αποφάσισαν μοντέλο διοίκησης με δυο προεδρεύοντες (ας μην ξεχνάμε ότι το έμβλημα της ομάδας είναι ο δικέφαλος αετός!) και μετά από ένα μήνα θα ξαναμαζευτούν για να βγάλουν πρόεδρο. Αυτά τα πράγματα δε γίνονται ούτε στα συνοικιακά σωματεία, στα οποία συνηθίζεται, όταν παραιτείται ο μονάρχης, πρόεδρος να αναλαμβάνει ο χασάπης (ή το αντίστροφο).

✓ Μετά την καταιγίδα, έρχεται η γαλήνη και το ουράνιο τόξο. Κάπως έτσι πρέπει να αισθάνονται στον πολυμετοχικό, αφού η ομάδα, μετά τα αρνητικά εντός έδρας αποτελέσματα με Ηρακλή και Εργοτέλη, κατάφερε να πετύχει δυο σημαντικές νίκες με Πανιώνιο και Βέρντερ Βρέμης. Στα πρωτοσέλιδα των αθλητικών εφημερίδων άλλαξε το κλίμα και ο προπονητής από «μυρωδιάς» και λίγος για μεγάλη ομάδα έγινε μετρ της τακτικής, πρωτομάτορας της νίκης και ο άνθρωπος που αν πάρε πίστωση χρόνου μπο-

ρεί να χτίσει το μεγάλο Παναθηναϊκό.

Επειδή στη ζωή δεν υπάρχει τίποτα που να ξεκινά από παρθενογένεση και δε μπορούμε να μη λάβουμε υπόψη μας κάποια δεδομένα, η στήλη συνεχίζει να πιστεύει ότι ο σημερινός Παναθηναϊκός πολύ δύσκολα μπορεί να γίνει ομάδα που να ανταποκρίνεται στις προσδοκίες των οπαδών της. Το έμφυχο υλικό που διαθέτει, η προσωπικότητα του προπονητή της και κυρίως οι επιλογές και η στρατηγική που έχει η διοίκησή της δεν αφήνουν πολλά περιθώρια για αισιόδοξες προβλέψεις. Το μεγαλύτερο πρόβλημα που έχουν οι πράσινοι είναι η διοικητική ανεπάρκεια. Για το σχεδιασμό της ομάδας το καλοκαίρι δεν χρειάζεται να επιχειρηματολογήσουμε και περιμένουμε τις διορθωτικές κινήσεις το Γενάρη. Όσον αφορά τη μάχη στο παρασκήνιο, οι μέχρι σήμερα επιλογές της πράσινης διοίκησης είναι λανθασμένες και δεν μπορούν να θωρακίσουν την ομάδα, προκειμένου να μη δέχεται χτυπήματα κάτω από τη μέση. Βρισκόμαστε στην όγδοη αγωνιστική του πρωταθλήματος και οι φωσφορίζε έχουν δείξει ξεκάθαρα τις προθέσεις τους. Στο σημείο αυτό η στήλη ξεκαθαρίζει τη θέση της, προς αποφυγή παρεξηγήσεων. Το γεγονός ότι ασκούμε κριτική στον πολυμετοχικό Παναθηναϊκό σε καμιά περίπτωση δε σημαίνει ότι αποδεχόμαστε το μοντέλο της προηγούμενης διοίκησης. Ο Τζίγγερ είχε επιλέξει να μην κοντραριστεί με τον Κόκκαλη και να είναι η ομάδα δεύτερη στο πρωτάθλημα για μπορεί να καρπώνεται τα κέρδη από τη συμμετοχή της στο Champions League. Οι πολυμετοχικοί κατάφεραν να στρέψουν την οργή του κόσμου του Παναθηναϊκού στο πρόσωπο του Τζίγγερ (βοήθησαν με τον τρόπο τους να μην πάρει η ομάδα τον τίτλο την περσινή χρονιά), υποσχέθηκαν να κάνουν τον Παναθηναϊκό μεγάλο και ισχυρό, έχουν πλέον τα ηνία της ομάδας στα χέρια τους, αλλά το τελικό αποτέλεσμα είναι μέλχις στιγμής είναι πολύ διαφορετικό από αυτό που οραματιζόνταν οι οπαδοί της ομάδας. Και το κυριότερο, δείχνουν ανήμποροι ν' αντιμετωπίσουν τον Κόκκαλη. Προς

το παρόν, ο κόσμος του Παναθηναϊκού δεν έχει εκδηλώσει τα αισθήματά του και τους έχει δώσει κάποια πίστωση χρόνου. Γνωρίζοντας όμως από πρώτο χέρι πως σκέπτονται και πως αντιδρούν οι πράσινοι οπαδοί και κυρίως πόσο απαιτητικοί είναι για την ομάδα τους, πιστεύω ότι πολύ σύντομα θ' αρχίσουν τα όργανα.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ: Πολύ καλή ήταν η αγωνιστική παρουσία του Παναθηναϊκού στον αγώνα με τη Βέρντερ και μετά την εκτός έδρας νίκη οι πιθανότητες να περάσει η ομάδα στην επόμενη φάση του Champions League έχουν αυξηθεί. Αν όμως θέλουμε να δούμε τα δεδομένα με αυστηρά ποδοσφαιρικά κριτήρια και αφήνοντας στην άκρη το τελικό αποτέλεσμα, θα πρέπει να πούμε ότι στο συγκεκριμένο παιχνίδι οι πράσινοι είχαν μεγάλη τύχη και δεν πλήρωσαν τα λάθη που έκαναν στην άμυνά τους, σε αντίθεση με άλλα παιχνίδια. Συμφωνώ, ότι η τύχη είναι παράγοντας του παιχνιδιού και διαμορφώνει αποτελέσματα, αλλά όταν τα πάντα αφήνονται στην τύχη είναι σίγουρο ότι θα έρθουν πολλές στραβές. Μια μεγάλη ομάδα χρειάζεται την τύχη για να «καθαρίσει» έναν αγώνα στον οποίο έχει «κολλήσει» ή δεν της βγαίνει.

Όταν όμως θέλεις την τύχη με το μέρος σου σε κάθε αγώνα για να μη συμβεί το μοιραίο, αν μην τι άλλο δεν είσαι μεγάλη ομάδα. Όσο για την επιλογή του Τεν Κάτε να παίξει με Σίλβα, Σιμάο και Τζιόλη στο κέντρο, μπορεί εκ του αποτελέσματος να κρίνεται σωστή, η προσωπική μου γνώμη είναι όμως ότι ταιριάζει σε μαθητευόμενο μάγο και όχι σε προπονητή ποδοσφαιρού. Επειδή σε δύσκολες χρονιές χρειάζεται να βρισκόμαστε ευκαιρίες για χαλάρωση, ως ευχαριστήριο με τη νίκη, αδελφια βάζελοι, μέχρι την επόμενη κατραπακιά, που ελπίζω να μην είναι από το γαύρο στο ΟΑΚΑ.

■ ΤΖΟΝ ΚΡΟΟΥΛΙ

Boy A

Ένας νεαρός άνδρας προσπαθεί, μετά από 14 χρόνια φυλάκισης για ένα έγκλημα που διέπραξε στην παιδική του ηλικία, να επανενταχθεί κοινωνικά. Αρωγός σ' αυτή τη δοκιμασία του είναι ο κοινωνικός λειτουργός και μέντοράς του. Εμπόδιο και μάλιστα ανυπέβλητο η κυρίαρχη κοινωνική ηθική.

Αν και το θέμα της ταινίας μοιάζει κοινότοπο, όσο και δύσκολο ψυχολογικά, ο Τζον Κρούλι προσπαθεί να το δώσει με λεπτούς και ήρεμους τόνους έτσι που τελικά μόνο προς το τέλος αποκτά τη δύναμη και την ένταση που εξαρχίζει εμπειρίχει. Έτσι, η ταινία από τη μια κερδίζει σε πρωτοτυπία ενώ από την άλλη παρουσιάζει αδυναμίες στην ανάπτυξη του σεναρίου. Δυσκολίες παρουσιάζει επίσης η ανάγνωση του εσωτερικού κόσμου του πρωταγωνιστή όσο και η ανάδειξη της προσωπικότητας του κοινωνικού λειτουργού. Παρά ταύτα, η ταινία αποκτά αξία όχι μόνο για την

αισθητική και τις ερμηνείες των πρωταγωνιστών της, αλλά κυρίως για την κριτική της στις κυρίαρχες ηθικές αντιλήψεις και τον ανθρωποφαγικό ρόλο των ΜΜΕ.

Η αναγωγή της ηθικής, ιδιαίτερα στις αγγλοσαξονικές χώρες, σε εξωανθρώπινο, υπερταξικό, ιδεαλιστικό πρόταγμα συγκαλύπτει τις επιγείες, τις κοινωνικές αιτίες της ηθικής και τις ευθύνες των ενηλίκων για τα παιδικά παραστράτηματα, μεγιστοποιεί την κοινωνική υποκρισία και «αγνοεί» ότι το καλό και το κακό είναι ιδιότητες σύμφυτες με την ανθρώπινη φύση, εξαρτώμενες από τις συνθήκες και τις αναγκαιότητες της επιβίωσης. Η ταινία του Κρούλι, παρά τις αδυναμίες της, θέτει επί τάπητος αυτούς τους προβληματισμούς και αυτό ανήκει στα θετικά της.

■ ΚΡΙΣΤΟΦ ΜΠΑΡΑΤΙΕ

Paris 36

Μέσα από την ιστορία ενός μουσικού θεάτρου που χρεοκοπεί και παλεύει για την ανασυγκρότηση του, ο Κριστόφ Μπαρτιέ («Τα παιδιά της χορωδίας») επιχειρεί μια αναπαράσταση του πολιτικού, κοινωνικού και καλλιτεχνικού κλίματος στο Παρίσι το 1936. Είναι η εποχή που το Λαϊκό Μέτωπο ανεβαίνει, οξύνονται οι ταξικές συγκρούσεις και αναζωπυρώνονται οι ελπίδες για ένα καλύτερο μέλλον. Σ' αυτές τις συνθήκες οι άνεργοι ηθοποιοί του θεάτρου «Σονσονιά» βρίσκουν το κουράγιο να κάνουν δυο προσπάθειες επαναλειτουργίας του.

Αξιοπρεπής, μεγαλόπνοη ταινία εποχής, που ξεχειλίζει από νοσταλγία και καλές προθέσεις, αλλά χάνει κάθε ουσία. Με αδύναμο πολιτικό στίγμα και ανεπαρκές σενάριο, το «Παρίσι 36» δεν είναι ούτε μιούζικαλ, ούτε ρομάντζο, ούτε

Κι αν χιονίζει στο πνεύμα/ κι αν κρυώνουν οι μεγάλες/ ιδέες/ ο κόσμος πρέπει να προχωρήσει (Ν. Καρούζος: «Θρίαμβος Χρόνου»)

Προς το παρόν η ιστορία δεν έχει μαμή

Χωρίς «ένα-δύο-τρία, πολλά Βιετνάμ» νταραντάμ δε γίνεται

Πόσες μέρες κρατάει το εκλογικό πανηγύρι στους οικοδόμους;

◆ «Συγγραφέας του καιρού μας (ο Τόμας Μάλθους), φυσικά παπάς, μιας και οι απόψεις του είναι αυτές του ευνούχου και του τυράννου». (Π. Μπ. Σέλλεϋ: «Περί της ανάγκης της αλλαγής»).

◆ 637.483 μαθητές, 595,6 εκ. ευρώ διδάκτρα, 7.169 φροντιστήρια ξένων γλωσσών, 24.330 εργαζόμενοι σε αυτά. Μεγάλοι αριθμοί, πολλά λεφτά, πολλή εκμετάλλευση (το εργοδοτικό σωματείο «εργαζομένων» υπέγραψε συμφωνία μείωσης των αποδοχών κατά 32% - σε σχέση με την σύμβαση της ΟΙΕΑΕ). Τι σημαίνουν αυτά στην πράξη; 8 ευρώ την ώρα καθαρά (όταν, όπου δίνονται), μη καταβολή της 1 ώρας διορθωτικά ανά 10 ώρες δουλειάς, απλήρωτη παραμονή των εργαζομένων στο χώρο δουλειάς, ταυτόχρονα όμως και φόβος, «συντεχνιακό» πνεύμα, έλλειψη οποιασδήποτε συνειδητής εργαζομένου, συνδικαλισμός που δεν έχει να επιδείξει και τίποτα μετά από 33 χρόνια ύπαρξης και «δράσης». Οσο δε για τα πιστοποιητικά, τα οποία όλως αυθαίρετως μετονομάζονται σε «πτυχία», κοστίζουν άλλα 15 εκατ. ευρώ το χρόνο. Όλα αυτά τα ποσά και τα λοιπά στοιχεία σαφώς καθορίζουν και το ποιο είναι το τελικό αποτέλεσμα...

◆ Γνωρίζετε ότι η γαλλική CGT έγινε το 2001 μέλος της περιβόητης (βλ. Ψυχρό Πόλεμο) Διεθνούς Συνομοσπονδίας Ελευθέρων Συνδικάτων; Εκεί που φτόνανε, δηλαδή...

◆ Αν η πεδιάδα άρχισε να γράφεται με άλλα-γιώτα τότε και το (Βατο)πέδι γράφεται έτσι...

◆ Οκτωβριανή Επανάσταση: κάποιος δεν δικαιούνται (για) να ομιλούνε...

◆ Ανεξέλεγκτοι(;) οι μπάτσοι σκοτώνουν μετανάστες. There shall be retribution.

◆ Βιολογική τσιπούρα; Γιατί όχι και βιολογικά πούρα;

◆ Gay τον έβγαλε τον Guy Fawkes ο τυπογράφος του δαιμονίου στο επετειολόγιο της 1/11/08. Εντάξει, μπορεί ο άνθρωπος να αισθανόταν gay (= χαρούμενος) αλλά μην τον beer-beer κιόλας.

◆ Ο γιος του ταχυδρόμου - τελικά - το πήγαινε το γράμμα;

◆ Ο Qatar-α, δεν έμνε εκεί στη Doha το παιδοβούβαλο.

◆ Για σκεφθείτε: πάνω για τα πενηντάχρονα της Οκτωβριανής Επανάστασης μέσα στη χούντα.

◆ Πάντα δημοκράτης ο «Γέρος της δημοκρατίας»: ακόμα και την 5/11/1944 που ανακοινώνει την διάλυση του ΕΛΑΣ (ακόμα και εν αγνοία του υπουργικού συμβουλίου).

◆ Ρε, παιδιά, όταν βρεις μια κλήση στο αυτοκίνητό σου, και τα γράμματα του αριθμού και το χρώμα στην κλήση δεν αντιστοιχούν με αυτά της άδειας του αυτοκινήτου 1) τι κάνεις; (όχι, καλά ευχαριστώ)

Η κοινωνία της αφρονιάς - που έλεγε κι ο Τζ. Κ. Γκάλμπραϊθ

και 2) τι υποθέτεις; Οτι ο μπάτσος ήταν σε «κατάσταση υπηρεσίας ελαφρώς διαταραγμένη»; Και 3ον, πληρώνεις την κλήση στην προθεσμία των 10 ημερών για να καταβληθεί το μισό ποσό;

◆ Η κρίση-κρίση και οι τράπεζες κρίτσι-κρίτσι, μασάνε τα δια...

◆ Ο ΣΥΝ βεβαίως και δεν έχει τοίπα. Μόνο Τοίπρα...

◆ Ιταλία: Avanti, o popolo, alle tutte strate.

◆ Σαφώς και (από καιρό) τίθεται ζήτημα επαναστατικής στρατηγικής. Ζητούνται μέθοδοι, σύμμαχοι, προοπτικές.

◆ Ψεκάστε, ψηφίστε, σκουπίστε - τώρα που βγήκε ο Μπάμιας από την άλλη γυρίστε, τον ύπνο σας συνεχίστε.

◆ El Venizelos, El Lada.

◆ Σηγά μην πρότεινε η ΚΟΕ καμιά απεργία: κι άμα κάνει -σου λείει- ο Καραμανλής εκλογές την άνοιξη, με τέτοια τετριμμένα θα ασχολούμαστε;

◆ Το τσογλαναριάτο στην Ηλιούπολη σήκωσε κεφάλι. Να πάρει τον πούλο!

◆ Ο αποκλεισμός της Γάζας έσπασε δεύτερη φορά: καιρός να σπάσει και ο τσαμπουκάς του σιωνιστικού κράτους.

◆ «Ναι, ψηφίζουμε Ομπάμα!» Δαγκωτό, ο Σοφριανός Χρυσοστομίδης (πάντα «ελεύθερα κι απροκατάληπτα») στην ΑΥΓΗ της 2/11/08. Το μόνο που δεν αναφέρει για την «ψηφο» του (CHANGE WE NEED) είναι το γιατί. Ελα, ντε (βέβαια, ο κ. Σ.Χ. είναι παλιά καραβάνια, αν και θα θέλαμε αντί για καραβάνια να χρησιμοποιήσουμε τον τίτλο από

ένα άλμπουμ του Αρκά για τις γριές..., και ξέρει πολύ καλά ότι δεν μιλάει για τις ΗΠΑ σκέτα, απλώς ψηφίζει την πεθερά για να πει και της νύφης ότι θα συνεργαστεί μαζί της).

◆ «Η λύση είναι η αριστερά» μας «διαφωτίζει» η σχετική αφίσα (ΣΥΝΙΡΙΖΑ) (και στο παντελόνι αριστερά τα βάζω).

◆ Ο κ. Κίμων Χατζμπήρος που είναι παθιασμένος

με τα διόδια (άρθρο του στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ) είναι στην συντακτική επιτροπή του «Δαίμονα της Οικολογίας» της ΑΥΓΗΣ. Γιατί κυβέρνηση δεν γίνεσαι έτσι, δίνεις δείγματα γραφής πρώτα...

◆ «Πολιτικές τώρα κατά της ύφεσης». Προσεχτικά διαλεγμένες οι λέξεις, καθόλου απρόσεχτη η κ. Ελίνα Παπαδάκη στην ΑΥΓΗ (2/11/08), η οποία, πού λέτε εσείς να απευθύνεται; Κοινώς, «κάντε κάτι για το σύστημα, εσείς του συστήματος, επιτέλους!» Και, προσέξτε, όχι κρίση αλλά «ύφεση» (για ακόμα καλύτερες μέρες, μπανιέρες, σαμπανιέρες και λοιπές δημοκρατικές δυνάμεις).

◆ Προς τι η απορία και η έκπληξη του ΠΙΠΝ (2/11/08): «Να μας τα πάρει όλα θελει το κεφάλαιο!» Πότε το κεφάλαιο δεν προσπαθούσε να μας τα πάρει όλα;

◆ Πολύ μπλα-μπλα για το «Σώμα του ΝΑΡ» αλλά δεν βλέπουμε κίνηση του σώματος του ΝΑΡ.

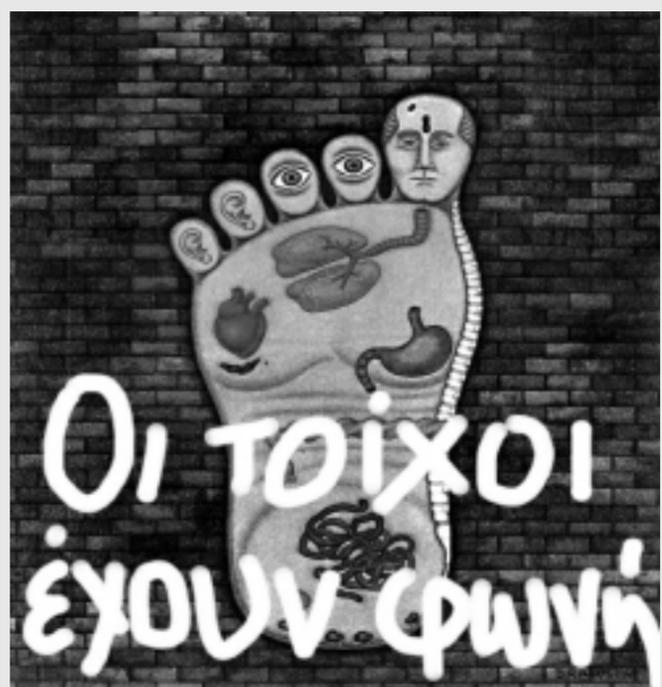
◆ Δεν πληρώνεις μια κλήση 40 ευρώ και σου στοιχίζει κούκος κι αηδόνι, ενώ ο monsieur Μυτιληναίος χρωστάει 2 εκατ. ευρώ στη ΔΕΗ (δεν καταβάλλει την αύξηση του 10% στο βιομηχανικό ρεύμα από τον Ιούλιο του '08) κι ο άνθρωπος της φωλιάς παρακαλάει...

◆ Τον πούλο ο Περισσός στους νοσοκομειακούς γιατρούς.

◆ Και γαμά τους αριστερούς Τσόμσκι και Ζιν (βλέπε ΠΙΠΝ, 2/11/08, σελίδες 12-13).

◆ tvxs.gr: τι παίζει;

Βασίλης

◆ Πήρε 7,5 δισ. εππλέον φόρους από τα νοικοκυριά. Εδώσε 28 δισ. στις Τράπεζες. Μόνο 0,1 δισ. στους φτωχούς. Όλα είναι θέμα επιλογών. Η ΝΔ έχει κάνει τις δικές της. Δικαίωμα σε μια ανθρώπινη κοινωνία (ΠΑΣΟΚ)

Υπάρχουν πράγματα στις αφίσες που σε κάνουν να χαμογελάς. Πότε συγκαταβατικά, πότε ειρωνικά, πότε με ευχαρίστηση. Είναι πράγματα που σε κάνουν να βγαίνεις από τα ρούχα σου. Είναι πράγματα που απλά αισθάνεσαι ότι πρέπει να αντιπαρατεθείς. Όλα αυτά, όταν μια αφίσα δεν σε αφήνει αδιάφορο. Όταν την προσπερνάς και δεν λες μια από τα ίδια. Όπως λες στις περισσότερες αφίσες του Περισσού. Ή του ΣΕΚ. Ή της ΔΕΑ. Τούτη όμως η αφίσα... της αλλαγής... του Γιωργάκη -να δείτε πως κάπως έτσι θα σχεδιάσει την εκλογική του καμπάνια το ΠΑΣΟΚ, μετά την νίκη Ομπάμα- σε κάνει να νιώθεις και να σκέφτεσαι διάφορα. Πρώτα-πρώτα, τα παίρνεις στο κράνος με τη φιλολαϊκή της... κατεύθυνση (αναφέρεται βέβαια μόνο ενάντια στις τράπεζες και όχι ενάντια και στο κεφάλαιο που θησαυρίζει). Και λες, για βάστα ρε παιδιά, δεν είναι αυτοί οι αρχιτέκτονες της λογικής του μικρότερου κακού, που επί 20 συναπτά έτη, όταν τους έλεγε «γιατί δεν δίνετε τα πιο απλά δικαιώματα», σου επιτίθονταν κιόλας, λέγοντάς σου ότι... καταναλώνουμε περισσότερα από όσα παράγουμε..., ότι τα ρετιρέ απομυζούν τον κοινωνικό πλούτο..., ότι αυτά λέμε και θα 'ρθει ξανά η δεξιά..., ότι η οικονομία δεν αντέχει..., ότι μετά την ΟΝΕ θα απολαύσουμε τον κόπο των θυσιών μας... και τόσα άλλα; Δεν είναι οι ίδιοι που από το '85 και μετά μας τάραξαν στη λιτότητα και ταυτόχρονα το κεφάλαιο έσπαγε το ένα μετά το άλλο τα ρεκόρ της κερδοφορίας; Τώρα, μας απαντούν όχι. Τίποτ' απ' όλα αυτά δεν ήταν σωστό. Διότι όλα είναι θέμα επιλογών. Πολιτική βούληση να υπάρχει, δηλαδή, και όλα γίνονται. Μάλιστα. Και το μόνο που είναι σίγουρο είναι ότι όταν θα πάρουν την κυβέρνηση, θα αρχίσουν τα ίδια και ακόμη χειρότερα. Ετσι παίζεται το αστικό κοινοβουλευτικό παιχνίδι. Ετσι και χειρότερα. Αλλά εκείνο που σε κάνει να αισθάνεσαι ότι πρέπει να κάνεις ισχυρή αντιπαράθεση με τη σοσιαλδημοκρατία και τις... αριστερές παραφυάδες της είναι ο «αγώνας» τους για το... δικαίωμα σε μια... ανθρώπινη κοινωνία. Στην εποχή της βαρβαρότητας, στην εποχή που η κρίση του καπιταλισμού απειλεί τα πάντα, το να προπαγανδίζεις τον εξανθρωπισμό του, αυτή είναι η μεγαλύτερη απάτη. Απείρωσ μεγαλύτερη από την μεγάλη -ούτως ή άλλως- απάτη, ότι θα δώσεις χρήμα στο λαό.

◆ **Οχι μείωση των αποδοχών μας. Ουσιαστικές αυξήσεις τώρα (ΠΟΕ-ΟΤΑ)**

Πάει και άλλη μια ντουφεκιά της ΠΟΕ-ΟΤΑ. Ντουφεκιά από τις πιο άσφαιρες. Από τις πιο ξενέρωτες. Και οι συγκεντρώσεις επίσης. Χωρίς κόσμο. Και της ΠΟΕ-ΟΤΑ και των... ταξικών. Οι οποίοι, ως συνήθως, μαζεύτηκαν στην Ομόνοια και μετά ήρθαν στην ΠΟΕ-ΟΤΑ. Λες και ήταν προσυγκέντρωσή της. Μιζέρια. Όπως και το σύνθημα. Εντελώς αμυντικό. Αναρωτηθήκαμε μήπως το σύνθημα υπονοεί τη μείωση των αποδοχών που θα έχουν οι εργαζόμενοι στα ΒΑΕ, αν εφαρμοστεί ο νόμος (η γραφειοκρατία της ΠΟΕ-ΟΤΑ πιέζει όσο μπορεί να ερμηνευτεί λίγο «διαφορετικά» ο νόμος, γιατί αλλιώς θ' ακούσει πολλά από τους εργαζόμενους), αλλά δεν μπόρεσαμε να μάθουμε με σιγουριά την πηγή έμπνευσης του συνθήματος. Όπως και να 'χει, όμως, το σύνθημα ήταν εντελώς πετυχημένο. Αντικατόπτριζε με γλαφυρό τρόπο τις ελάχιστες δυνατότητες που έχει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, μετά το τελευταίο ξεπούλημα που έκανε και τις ελάχιστες-ελαχιστότατες προσδοκίες που πρέπει να έχουν οι εργαζόμενοι απ' αυτή. Σε πείσμα όλων των τακτικών «σπρωξίματος» της γραφειοκρατίας σε αγωνιστική κατεύθυνση, που τόσα χρόνια εφαρμόζεται στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Και που πέρασε κάθε όριο στο ζήτημα των ΒΑΕ.

τε κωμωδία, αλλά λίγο απ' όλα, με αποτέλεσμα να χάνει σε όλα τα επίπεδα. Το μόνο που καταφέρνει είναι να συντηρεί το διαχρονικό μύθο μιας Πόλης που δεν χάνει ποτέ τη λάμψη και τη γοητεία της. Όμως, αυτό δεν αρκεί για να γίνει μια ταινία, ακόμα κι αν μιλάμε για το Παρίσι...

Ελένη Σταματίου

Ξανά στο φως το σκάνδαλο των Οικοπάρκων

Την περασμένη Δευτέρα, οι εφημερίδες «Εθνος», «Ημερησία» και «Ελευθεροτυπία» είχαν δημοσιεύματα με αφορμή δική μας καταγγελία-αναφορά στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου Γ. Σανιδά για το σκάνδαλο των Οικοπάρκων, σκάνδαλο που -εκτός των άλλων- σηματοδεύτηκε από τον τραγικό θάνατο του γεωπόνου Δ. Παπαϊωάννου, το Νοέμβριο του 2001. Ας μιλήσουμε κι εμείς, λοιπόν, γι' αυτή τη νέα εξέλιξη.

Κάναμε αυτή την καταγγελία, στις 8-10-2008, γιατί εκτιμήσαμε ότι η περίοδος που διανύουμε, με τη δημόσια συζήτηση πάνω στο σκάνδαλο της Μονής Βατοπεδίου, για την αποκάλυψη του οποίου βάλουμε και εμείς το λιθαράκι μας με την αρθρογραφία στην «Κ» από το τρίτο δεκαήμερο του περασμένου Μάη, είναι κατάλληλη για ν' αναγκάσουμε τους μηχανισμούς της αστικής Δικαιοσύνης να πάρουν θέση και γι' αυτό το σκάνδαλο.

Ο Γ. Σανιδάς, μετά από μελέτη της καταγγελίας μας και των δεκάδων εγγράφων που την συνοδεύουν, χρέωσε την υπόθεση στον Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Α. Κονταξή. Στην πρώτη συνάντηση που είχαμε μαζί του, στις 20 Οκτώβρη, δήλωσε ότι, μετά από πολυήμερη μελέτη της καταγγελίας μας, που τη θεώρησε πολύ τεκμηριωμένη, αποφάσισε να στείλει το τμήμα της που αφορά τους πρώην υπουργούς Σ. Τσιτουρίδη και Ε. Μπασιάκο και τον νυν υπουργό Α. Κοντό στη Βουλή (στις 22 Οκτώβρη) και το υπόλοιπο τμήμα του φακέλου, που αφορά υπηρεσιακούς παράγοντες, στην Εισαγγελία Εφετών. Μας είπε ακόμη να περάσουμε στις 22 Οκτώβρη από το γραφείο του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου για να πάρουμε το διαβιβαστικό της αποστολής του φακέλου στη Βουλή. Στη συζήτηση εκείνη εκφράσαμε ανοιχτά τις επιφυλάξεις μας για το κατά πόσο θα προχωρήσει σ' αυτή την ενέργεια. Στις 22 Οκτώβρη συναντήσαμε ξανά τον Αντεισαγγελέα Κονταξή, ο οποίος μας ανακοίνωσε ότι θα στείλει όλο το φάκελο στην Εισαγγελία Πρωτοδικών για τη διεξαγωγή προκαταρκτικής εξέτασης. Όπως είπε, κάνει αυτή την επιλογή και για τους υπουργούς, διότι θα πρέπει να εξεταστούμε εμείς πριν πάει ο φάκελος στη Βουλή. Του απαντήσαμε, ότι κάνει αυτή την κίνηση για να κερδίσει χρόνο, προκειμένου να μη συμπέσει χρονικά με το σκάνδαλο

της Μονής Βατοπεδίου, που εκείνες τις μέρες είχε πάει στη Βουλή.

Ο φάκελος χρεώθηκε από τον Διευθύνοντα την Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών στην Εισαγγελέα Ελ. Σκεπαρλιά για να κάνει την προκαταρκτική εξέταση.

Θορυβημένος από τα δημοσιεύματα των αστικών εφημερίδων, ο υπουργός Γεωργίας Α. Κοντός έδωσε εντολή να εκδοθεί δελτίο τύπου, το απόγευμα της ίδιας μέρας. Ενα δελτίο τύπου που έμοιαζε με απολογητικό υπόμνημα κατηγορούμενου για ποινικά αδικήματα και όχι με πολιτική δήλωση. Το δελτίο-απολογητικό υπόμνημα είναι γεμάτο από μισές αλήθειες και ψέματα.

Πρώτο μεγάλο ψέμα είναι ο ισχυρισμός ότι το υπουργείο Γεωργίας ακολούθησε όλες τις νόμιμες διαδικασίες προκειμένου να αποκατασταθεί η δικαιοσύνη. Όλες οι διαδικασίες που ακολούθησαν ήταν παράνομες και έγιναν, βασικά, για να ξαναενταχθούν παράνομα στο κακόφημο πρόγραμμα των Οικοπάρκων 5.000 στρέμματα της Μονής Βατοπεδίου και 23.100 στρέμματα άλλων τριών Μονών του Αγίου Ορους και να εισπράττουν οι καλόγεροι-μπίζνεσμαν 650.000 ευρώ το χρόνο για 18 χρόνια!

Ο ισχυρισμός ότι η γνωμοδότηση 273/2003 (με την οποία ο Α. Κοντός ενέταξε στο κακόφημο πρόγραμμα 60.000 περίπου στρέμματα δασικών εκτάσεων με τη μορφή θαμνολιβαδών, δασολιβαδών και χορτολιβαδών) έγινε δεκτή από τον υπουργό Γεωργίας του ΠΑΣΟΚ Γ. Δρυ απόπειρα μισή αλήθεια. Η άλλη μισή αλήθεια, που προσπαθούν να κρύψουν ο Α. Κοντός και τα παπαγαλάκια του, είναι ότι υπάρχει και το πρακτικό 6521/Δεκέμβρης 2003 της Ολομέλειας του ΝΣΚ, με το οποίο οριστικά και τελεσίδικα δεν μπορούν να ενταχθούν στο πρόγραμμα οι βοσκοτόποι με τη μορφή θαμνολιβαδών, δασολιβαδών και χορτολιβαδών. Την κρύβει για να δικαιολογήσει και να εμφανίσει σαν νόμιμες τις αποφάσεις, με τις οποίες ενέταξε ξανά στο πρόγραμμα τα 28.100 στρέμματα των Μονών του Αγίου Ορους και τα υπόλοιπα 32.000 στρέμματα άλλων λαμόγιων.

Ο Γ. Δρυς ήθελε πράγματι να εντάξει τα 28.100 στρέμματα των Μονών (και όχι μόνον αυτά) στο πρόγραμμα και γι' αυτό: Πρώτον, έκανε δεκτή τη Γνώμη

του Β. Κοντόλαιμου, το Δεκέμβρη του 2002, ότι οι δασικές εκτάσεις των Μονών του Αγίου Ορους μπορούν να ενταχθούν στο πρόγραμμα, γιατί οι Μονές του Αγίου Ορους δεν είναι υποχρεωμένες να εφαρμόσουν το κοινοτικό και εθνικό δίκαιο για τα προγράμματα που παίρνουν από την Ελλάδα! Δεύτερον, αρνήθηκε να κάνει δεκτές δύο γνωμοδοτήσεις του Δ' Τμήματος του ΝΣΚ (η πρώτη, του 2002, ήταν ομόφωνη και η δεύτερη, του 2003, κατά πλειοψηφία), σύμφωνα με τις οποίες δε μπορούν να ενταχθούν στο πρόγραμμα δασικές εκτάσεις με τη μορφή θαμνολιβαδών, δασολιβαδών και χορτολιβαδών. Τρίτον, κίνησε γη και ουρανό για να βγάλει, με μεγάλη πλειοψηφία, μια γνωμοδότηση από την ολομέλεια του ΝΣΚ, που να επιτρέπει την ένταξη αυτών των δασικών εκτάσεων. Οι προσπάθειες του Γ. Δρυ και του τότε νομικού του συμβούλου καρποφόρησαν με τη γνωμοδότηση 273/2003, για την οποία ψήφισαν 30 υπέρ και 12 κατά (υπέρ ψήφισαν και Νομικοί Σύμβουλοι που στο Δ' τμήμα είχαν υποστηρίξει ότι η ένταξη είναι παράνομη!).

Αυτή τη γνωμοδότηση έσπευσε αμέσως να κάνει δεκτή ο Γ. Δρυς, όμως οι προσπάθειές του έπεσαν στο κενό. Γιατί πρώτον η γνωμοδότηση αυτή «έμπαζε» νομικά, αφού βασίστηκε στο άρθρο 3 του νόμου 1734/1987, το οποίο (όπως όλα τα άρθρα του που αναφέρονται στα βοσκοτόπια) κρίθηκε τελεσίδικα αντισυνταγματικό και ανεφάρμοστο. Μάλιστα, εδώ και χρόνια το ΣτΕ είχε φροντίσει για την πιστή εφαρμογή των αποφάσεών του με τις οποίες είχαν κριθεί παράνομες 300 περίπου αποφάσεις νομαρχών οι οποίες νομιμοποιούσαν οριοθετήσεις βοσκοτόπων, γιατί τα άρθρα 3 κ.ε. του 1734/1987 είναι αντισυνταγματικά. Αυτή την υπόθεση τη γνώριζαν οι Νομικοί Σύμβουλοι του ΝΣΚ, αλλά παραλαύατα υιοθέτησαν τη γνωμοδότηση 273/2003, γιατί αυτό απαιτούσε τότε ο Γ. Δρυς. Γιατί δεύτερον συνάντησε τη σθεναρή αντίσταση των αρμόδιων υπηρεσιακών παραγόντων του υπουργείου Γεωργίας και του Β. Κοντόλαιμου, που τότε στεκόταν σωστά και υπεράσπιζε τη νομιμότητα. Τα σοβαρά και επιστημονικά ερωτήματα που οι υπηρεσιακοί παράγοντες έθεσαν στο ΝΣΚ (ερωτήματα που υιοθέτησε τότε και ο Β. Κοντόλαιμος), το υποχρέωσαν να κάνει μια διορθωτική κί-

νηση και με το πρακτικό 6521 (ήταν ομόφωνο) να αποκαταστήσει τη νομιμότητα. Εκρινε οριστικά και τελεσίδικα, ότι δεν μπορούν να ενταχθούν στο πρόγραμμα οι δασικές εκτάσεις με τη μορφή χορτολιβαδών, δασολιβαδών και θαμνολιβαδών. Γι' αυτό και στην τελευταία του ανακοίνωση ο Α. Κοντός εξακολουθεί να αποσιωπά το ομόφωνο πρακτικό 6521/2003 της Ολομέλειας του ΝΣΚ.

Ακόμη, είναι μεγάλο ψέμα ότι εκδόθηκε η ΚΥΑ 134186/9-12-2003 για να εφαρμοστεί η νομιμότητα μέσω της νέας ΚΕΠΕ (Κεντρική Επιτροπή Παρακολούθησης και Ελέγχου). Εάν η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας ήθελε πράγματι να τηρήσει τη νομιμότητα, θα έπρεπε να υιοθετήσει την άποψη της συντριπτικής πλειοψηφίας των υπηρεσιακών παραγόντων, (διατυπώθηκε το καλοκαίρι του 2004 σε ευρεία σύσκεψη), ότι το σκάνδαλο των Οικοπάρκων πρέπει να λυθεί οριστικά με την υιοθέτηση των πρακτικών της πρώτης ΚΕΠΕ που είχε συγκροτηθεί το 2002. Υιοθέτηση που θα έπρεπε να συνοδεύεται από τη συμπερίληψη και του πρακτικού 5621/2003 στα «έχοντα υπόψη». Η «γαλάζια» πολιτική ηγεσία επέλεξε τη λύση της δημιουργίας νέας ΚΕΠΕ, γιατί ήθελε πάση θυσία να εντάξει τουλάχιστον τα 28.100 στρέμματα των Μονών, ενώ παρασηκνιάκά είχε εξασφαλίσει τη μεταστροφή του Β. Κοντόλαιμου.

Τέλος, είναι μεγάλο ψέμα ο ισχυρισμός ότι σωστά (δηλαδή νόμιμα) εστάλησαν τα πρακτικά της δεύτερης ΚΕΠΕ στις Διευθύνσεις Αγροτικής Ανάπτυξης των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων. Για πολλοστή φορά θα επαναλάβουμε, ότι πρώτα έπρεπε να αποφασίσει η Διεύθυνση Χωροταξίας και Προστασίας Περιβάλλοντος επί των πορισμάτων και μετά να σταλούν αυτά μαζί με την απόφασή της. Είναι, λοιπόν, παράνομες όλες οι αποφάσεις του Α. Κοντού, με τις οποίες υποχρέωσε τις Διευθύνσεις των Νομαρχιών να υιοθετήσουν τα πορίσματα του Β. Κοντόλαιμου.

Σφίγγει ο κλοιός γύρω από τον Α. Κοντό, τον Β. Κοντόλαιμο και τους υπηρεσιακούς παράγοντες του υπουργείου Γεωργίας και των Διευθύνσεων Γεωργίας, που είτε πήραν μέρος στην ΚΕΠΕ είτε συμμετείχαν στη λήψη αποφάσεων για το πρόγραμμα αυτό.

Γεράσιμος Λιόντος

Obamania

Τους πανηγυρισμούς του αμερικάνικου κατεστημένου μπορούμε να τους κατανοήσουμε. Ο εκλεκτός του χρηματιστικού κεφάλαιου είναι ο Μπαράκ Ομπάμα και το γεγονός ότι τόσα εκατομμύρια Αμερικανόι συνασπίστηκαν γύρω του δίνει στο σύστημα μια βαθιά ανάσα, σε μια περίοδο που την έχει ανάγκη. Για τον ίδιο λόγο μπορούμε να κατανοήσουμε τους πανηγυρισμούς των εγχώριων νεοφιλελεύθερων. Όταν η Μέκα τους, η Wall Street, ψηφίζει Ομπάμα, αυτοί οφείλουν να ακολουθήσουν. Όταν μιλούν τα golden boys, τα παπαγαλάκια οφείλουν να επαναλαμβάνουν.

Την ικανοποίηση του Καραμανλή επίσης την κατανοούμε. Του είχε παραγίνει στενός κορσές η διοίκηση Μπους την τελευταία διετία, οπότε η αλλαγή διοίκησης θα του προσφέρει τη δυνατότητα να ανασάνει λίγο (μέχρι να ξαναρχίσει η πίεση αυτός λογαριάζει να έχει κάνει εκλογές). Και βέβαια, δεν χρειάζεται ιδιαίτερη προσπάθεια για να κατανοήσουμε τους πανηγυρισμούς του Γιωργάκη. Ο ίδιος ονειρεύεται τον εαυτό του σε ρόλο Ομπάμα. Ασε που έχει καλές σχέσεις με την «παρέα της Βοστώνης» που φαίνεται πως θα αποτελέσει το think tank και για την άσκηση της εξωτερικής πολιτικής της νέας αμερικάνικης διοίκησης.

Δυσκολεύομαστε, όμως, να κατανοήσουμε τους πανηγυρισμούς της μοντέρνας ευρωπαϊκής «Αριστεράς». Μια σιχασιά μας κατέλαβε, όταν διαβάσαμε τη δήλωσή του προέδρου του Ευρωπαϊκού Αριστερού Κόμματος και στελέχους του «Κ» Κ. Γαλλίας Φρανσίς Βουρτζ που είδε στην εκλογή Ομπάμα «ένα βαθύ φαινόμενο απόρριψης όλων όσων εξέφρασε η καταστροφική ηγεσία Μπους» και προέβλεψε ότι ο νέος ένοικος του Λευκού Οίκου μπορεί να αντεπεξέλθει «προοδευτικά και θετικά σε όλες αυτές τις προσδοκίες». Μείναμε κάγκελο -κατά το κοινώς λεγόμενο- ακούγοντας τον πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ Α. Αλαβάνο να δηλώνει με στόμφο: «Είναι θετικό ότι κλείνει η σκοτεινή περίοδος Μπους. Είναι θετικό ότι ένας Αφροαμερικανός γίνεται πρόεδρος των ΗΠΑ. Είναι θετικό ότι υπάρχει ελπίδα και στις ΗΠΑ και σε όλο τον κόσμο». Προσπαθήσαμε να μπούμε στη θέση του μέλους ή ψηφοφόρου του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ καθώς διαβάζει τον «Ξύλινο» πρωτοσέλιδο τίτλο της «Αυγής»: «Προσδοκίες από τη νίκη του Μπάρακ Ομπάμα να σταματήσουν οι πόλεμοι, να μην πληρώσουν οι φτωχοί για την οικονομική κρίση»!

Φυσικά και γνωρίζουν ότι λένε ψέματα. Φυσικά και γνωρίζουν ότι σύντομα θα διαψευστούν, όπως άλλωστε διαψεύστηκαν και μετά την εκλογή Κλίντον («Θετικές οι διεθνείς αντιδράσεις - Ανέτειλε η εποχή Κλίντον - Νότα δροσιάς στον Λευκό Οίκο» έγραφε τότε η «Αυγή»). Γιατί, λοιπόν, συμμετέχουν στη διεθνή χορωδία της εξαπάτησης;

Μια γενική απάντηση είναι πως αυτός είναι ο ρόλος του ομορτισμού, έτσι έχουν μάθει να λειτουργούν. Εξειδικεύοντας αυτή την απάντηση νομίζουμε ότι πρέπει να πάμε στην άποψή τους για την αστική δημοκρατία και τους κάθε είδους θεσμούς της. Γι' αυτούς η αστική δημοκρατία είναι το τελευταίο όριο της ανθρώπινης ιστορίας και οι θεσμοί της οι μόνοι κοινωνικά νομιμοποιημένοι θεσμοί. Γι' αυτό και τους στηρίζουν, ανεξάρτητα από το πολιτικό κόστος που συχνά καλούνται να πληρώσουν.

Το γενικό εκλογικό δικαίωμα, το οποίο αποτελεί το θεμέλιο της αστικής δημοκρατίας, είναι για τους ομορτιστές όχι μόνο το ύψιστο δικαίωμα, αλλά και το ύψιστο καθήκον του εργαζόμενου-πολίτη. Ο εργαζόμενος-πολίτης της αστικής δημοκρατίας δεν δικαιούται να καθορίσει το μέλλον του παρά μόνο διά της ψήφου. Εχει την ευθύνη της επιλογής διοίκησης κι όταν διαψεύδεται δεν δικαιούται τίποτ' άλλο παρά μια διαφορετική επιλογή την επόμενη φορά. Κάθε σκέψη για επαναστατική ανατροπή της αστικής δημοκρατίας είναι καταδικαστέα.

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 και ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διοκτίτης-Εκδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

